

Έτος Β'. Βιβλίσκου τῆ 1/12 καὶ 15/27. ἑκάστου μὲνός. ➔ ΕΝ ΛΕΙΨΪΑ: τῆ 15/27 Μαΐου 1882 ➔ Τμή ἐτησίαν προπληρωμένη εἰς χρυσόν. Φόλογ. 40. Μάρκ. 32. Ρόβλ. 18. 'Αρ. 26.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.
 Ἐκ τῶν νέων ἡμῶν ἐπαρχῶν. — Ἡ κομπολαὶα Κισσός. — Ἡ ἀρχαία φυσικὴ γλωσσολογία κτλ. (τίλος). — Ἡ τομὴ τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου. — Τὸ φωτογραφικὸν πολέμοισον. — Σκέψεις ἐπὶ Ἰ. Καστελλέου (μετάφρασις Στεφ. Λοβέρδου). — Ἡ χειρὶς (μετάφρ. Ἀ. Ρ. Ραγκαβῆ). — Ἐρσίκος Οὐδύων, ὁ Ἄγγλος θαλασσοπόρος. — Δι' ἀπλοθῆκαι τῆς Βιέννης καὶ τοῦ Βερολίνου. — Ἀρχαιολογικὴ ἀνακάλυψις. — Βιολάντη (συνέχεια). — Σχετικὰ τινα ἐπὶ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς. — Τὸ ἐν Ἰρλανδίᾳ κακοήγημα. — Πολιτικὴ ἐπιθεώρησις. — Διάφορα. — Βελουκισία. — Γραμματικὸν τοῦ Ἑσπέρου.
ΕΙΚΟΝΕΣ.
 Ἡ κομπολαὶα Κισσός ἐν Θεσσαλίᾳ. — Χάρις τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου. — Τὸ φωτογραφικὸν πολέμοισον (ἐξ εἰκόνων). — Ἐρσίκος Οὐδύων. — Αἱ ἀπλοθῆκαι τῆς Βιέννης καὶ τοῦ Βερολίνου. — Ὁ λόγος φημισμένος Cavendish. — Ὁ θάνατος Burke.

➔ ΕΚ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΗΜΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ. ➔

Ἡ ΚΟΜΠΟΛΑΙΑ ΚΙΣΣΟΣ.
 (Ἐκ φωτογραφίας ἀτελείου ἡμῶν παρὰ τοῦ Κωσ. Γ. Λαδοπούλου.)

ΕΚ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΗΜΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ.

Ο ΚΙΣΣΟΣ
κομπολις εν Θεσσαλίᾳ.
(Μετὰ εἰκόνας, ἔρμ. σελ. 17.)

Ἡ εἰκὼν αὕτη παρίστανει τὸν Κισσόν, κομπο-
πολιν περὶ τὸ Πήλιον, τῆς ὁποίας ἡ ὄψις εἶναι
γεωγραφικῆ. Ὡς ἐν τῇ εἰκόνι παρίσταται, ὁ
Κισσὸς εἶναι πλήρης δένδρων καρποφόρων καὶ
ἀγρίων, ἐν ἀφονίᾳ πεφοικισμένων εἰς τὴν ὠραίαν
αὐτῆν τοποθεσίαν, καὶ ἐν μέσῳ τῶν ὑπερφάνων
αὐτῶν δένδρων εἶναι ἐκτεταμέναι αἱ οἰκίαι τῆς
κομποπόλεως, ὡς συνήθως ἀπαντᾷ τὸ τοιοῦτον
εἶδος τῆς περὶ τὸ Πήλιον κομποπόλεως. Ὁ
Κισσὸς κείτῃ εἰς τοὺς ἀνατολικούς πρόποδας
τοῦ Πηλίου ὄρους, καὶ ἀπέχει ἀπὸ μὲν τῆς θα-
λάσσης ἡμισίαν περίπου ὥραν, ἀπὸ δὲ τοῦ πρὸς
βορρᾶς κειμένου βόλου ἀπέχει ὥρας πέντε,
ἀπὸ δὲ τῆς πρὸς βορρᾶν Ζαγοράς μίαν καὶ ἡμί-
σιαν ὥραν. Ὁ Κισσὸς ἔχει περὶ τὰς τριακο-
σίας οἰκίας, καὶ κατοικεῖται ὑπὸ χιλίων πεντα-
κοσίων ψυχῶν, ἡ ἐκ τῆς θαλάσσης δὲ ἀποφικ
αὐτοῦ εἶναι τῶν ὠραίων καὶ γεφυρῆται, ὥστε εἶναι
ἀνεύραστον τὸ ποιητικὸν καὶ ὑπερῆρρον τῆς
τοποθεσίας ὅπου δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παρασταθῇ
διὰ τῆς εἰκόνας ὡς δεῖ, πρὸ πάντων δὲ ἐνεκεν
τῆς ἀφονίας τῶν θημεροροποιῶν, ἐνετὸς τῶν
ὁποίων κείνται αἱ ὠραῖαι οἰκίαι ἀφανῶς.

Γ. Λαδοπούλου.

Η ΑΡΧΑΙΑ ΡΩΣΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΚΑΙ
Η ΕΠ' ΑΥΤΗΣ ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΣΜΟΥ.

(Συνέχεια καὶ τέλος.)
B.

Κατὰ τὸν 13^{ον} αἰῶνα τὸ ρωσικὸν κράτος
παρίστα οἰκράν ὡς πρὸς τὴν διανοητικὴν ἀνά-
πτυξιν εἰκόνα. Ἀπανταχοῦ ἀδασίλευν ἡ ἀμά-
θεια, περιορισμένης τῆς παιδείας ἐν τῇ στενῇ
κύκλῳ τῶν ἡμιμαθῶν κληρικῶν. Ὡς ἐκ τούτου
καθ' ἑκάστην ἀνεφαίνοντο νέαι αἰρέσεις, τὰ πνεύ-
ματα εὐρίσταντο ἐν μεταβατικῇ τινι καταστάσει,
τὸ πᾶν ἐκαλύπτετο ὑπὸ πέπλου ζοφεροῦ. Με-
γίστην οὐκ ἔργον ἡ ἑλλητικὴ σχολεῖον, πλήρης δὲ
ἡ πρὸς τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν ἀδράνεια.
Ἐν τούτοις ἐκ τῆς Ἀνατολῆς καὶ πάλιν ἐλαμψεν
ὁ ζωηρὸς ἀσπὴρ, τῷ Ἑλληνισμῷ καὶ πάλιν
ἐπεφυλάσσετο νὰ ἐπιχρῶσθαι τῆς παιδείας τὸ φῶς.
Ἐλλὴν οὐκ ἔργον ἡ ἐπιρροὴ τῶν γραμμάτων ἐν
Ῥωσίᾳ. Ὁ ἡμεγεθὴς ἡμῶν οὗτος ἦτο ὁ διά-
σημος τοῦ Ἁγίου Ὁρους μοναχὸς, Μάξιμος,
ὁ Ἑλλὴν ἐκκλησιαστικὸς (Μάξιμ Γραϊκ), ὅστις τυ-
χαιῶς ἀφίχθη εἰς Ῥωσίαν προσκλήθεισ ὑπὸ τοῦ
βασιλέως Βασίλειου Ἰβάνοβιτς νὰ καταγράψῃ τὰ
ἄπειρα ἐν τῇ βασιλικῇ βιβλιοθήκῃ ἀραιοσθέντα
Ἑλληνικὰ χειρόγραφα, καὶ ὅστις ἐπρόκειτο νὰ
διανύσῃ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου του ἐν Ῥωσίᾳ
καὶ ν' ἀναρῆσθαι τὴν γενεάν τῶν νεωτέρων ἀν-
δρῶν, τῶν ἐπαίων ν' ἀπαρηγοῖαι τὴν ζοφεράν
τοῦ 13^{ου} αἰῶνος πραγματικότητά.

Μάξιμος ὁ Ἑλλὴν ἐγεννήθη ἐν Ἡπείρῳ τῷ
1480. Ἐν ἔτει 1518, ἐν ἀνορθῇ ἔτι ἡλικίᾳ,
μετέβη εἰς Ῥωσίαν. Ἐίχεν ἐκπαιδευθῆ ἐν
Ἰταλίᾳ, ἴδιως δὲ ἐν Βενετίᾳ καὶ Φλωρεντίᾳ,
πόλεις, αἵ τινες, ὡς γνωστὸν, οὐκ ἔργον ἡ ἐστία τῶν
λογίων Ἑλλήνων τοῦ 15^{ου} αἰῶνος. Ἐν Ἰταλίᾳ
ἐμελέτησε τοὺς κλασσικούς συγγραφεῖς, οὗς ἀεί-
ποτε τοὺς πρῶτους αὐτοῦ διδασκάλους
ἀπεκάλεσε ἐκεῖ ἔμαθε τὴν γαλλικὴν καὶ τὴν
ἰταλικὴν γλῶσσον. Ἐν Φλωρεντίᾳ μεγίστην ἐπὶ
τοῦ Ἑλλήνων λογίου ἐξήρασαν ἐπιρροὴν ὁ διδ-
σμος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης Ἰταλῶς ἱεροκήρυξ

Ἰερώνυμος ὁ Σαβοναρόλας. Ἄρα τῇ εἰς Ἑλ-
λάδα ἐπιστροφῇ ὁ Μάξιμος μετέβη εἰς τὸ ὄρος
Ἄθω, ἔνθα ἐνεσθῆ τὸ μοναχικὸν σχῆμα. Με-
ταβὰς εἰς Μόσχαν ἐπαλήθρη, ὡς εἶπομεν, τῆς
τεζινομήσεως τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ βασι-
λέως ἑλληνικῶν χειρογράφων, τῆς εἰς τὴν Ῥω-
σικὴν ἢ μᾶλλον αἰθαλο-Ῥωσικὴν μεταφράσεως
τῶν συγγραμμάτων τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ
τῆς διαρθρώσεως τῶν κοινῶν ἐγγράφων ἐν τῇ Ῥω-
σικῇ μεταφράσει τῶν Ἁγίων Γραφῶν. Ἄνθρω-
ἐκπαιδευθεὶς καὶ ἀνατραφεὶς ἐν τοῖς κύκλοις τοῦ
εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, εἰθισμένος δὲ νὰ περι-
στοιχίζηται ὑπὸ τῆς διανοητικῆς τῆς Εὐρώπης
ἀναπτύξεως, δὲν ἠδύνατο νὰ θεάται ἀπαθῶς τὴν
οἰκράν τῶν γραμμάτων κατάστασιν, δὲν ἠδύνατο
νὰ θέσπῃ ἀδιαφορῶς τὸ σκότος τῆς ἀμαθείας,
ἐν ᾧ ἐκυκλοῦτο οὐδ' ἕνα ἄσπασσι τῶν πολιτῶν
αἱ τάξεις ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ὁ κλήρος. Ὅθεν μετὰ
μεγάλην σπουδῆν ἐπαλήθρη συγγραμμάτων ἐν
ἀρχῇ ὄλιως ὀρθοκετικῶν κατὰ τῶν αἰρέσεων,
κατὰ τῶν Λατίνων, καὶ κατὰ τῶν κακῶν παρὰ
τοῖς Ῥωσίοις ἐργασίαι τῆς Ἁγίας Γραφῆς.
κατόπιν δὲ ἐστρεψε τὸν δεξιότατον αὐτοῦ κά-
λαμον καὶ κατὰ τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ κακῶς
ἐβόησαν. Κατὰ τὴν ἑλληνικὴν ἡμερομηνίαν ἐν Ῥω-
σίᾳ διαμονὴν του συνέγραψεν ἑκατὸν τεσσαρά-
κοντα συγγραμματα πλείστους ἀξίας, πλουτίσας
οὕτω τὴν Ῥωσικὴν φιλολογίαν διὰ πλῆθος ὄλιως
νέων αὐτῇ ἔργων, μεγάλως ἐπιδρασάντων ἐπὶ
τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως τῶν μεταγενεστέρων.
Κατέλειπε δὲ καὶ πολλοὺς μαθητὰς, διαπρέφοντας
ἐν τοῖς γράμμασι καὶ τῇ πολιτείᾳ, ὅστινες μετ'
ὑπερῆρας ἀπεκάλουν ἐκείτους "μαθητὰς τοῦ
Μαξίμου", ὅπου, ὡς λέγει ὁ Σολοβιὸβ, κατα-
δεικνύει κάλλιον παντὸς τὴν σημασίαν, ἢν ἐκεί-
κτιτο ὁ διάσημος μοναχὸς τοῦ Ἁγίου Ὁρους.
Δυστυχῶς καὶ ὁ Μάξιμος ἐγένετο ὄμμα μοχθη-
ρίας καὶ κακεντρειχίας τῶν συγχρόνων τοῦ Ῥω-
σίου. Οἱ ἀντίπαλοι τοῦ οὐσῆρον ὄμοινοῦς ἡμῶν
τούτου διὰ πολλὰν ῥηδοιοργίαν καὶ μηχανορα-
φίαν κατέφθισαν ἐπὶ τέλους νὰ πείσωσι τὸν βα-
σιλέα Βασίλειον, ὅτι ὁ Μάξιμος εἶναι συνένοχος
βοηθῶν τινὸς ἐβηρικῶς πρὸς τὸν ἡγεμόνα δικαιο-
μένον. Συνεπεί τῆς καταγγελίας ταύτης ὁ
Μάξιμος ἐκράτηθ' ἐν τῇ Σιμωνόβσκιᾳ μονῇ,
ὅτε δὲ κατέφθισεν ν' ἀποβιβάσθαι ἐν ἐνταλῇ θείῳ-
τητά του, κατηγορήθη καὶ πάλιν, ὅτι ἐν γνώσει
κακῶς ἀνεσκόπεσε τὸν κείμενον τῶν ἐκκλησια-
στικῶν βιβλίων, καὶ οὐνεπεί τούτου ἡ ἐν Μόσχᾳ
συγκροτηθεῖσα τῷ 1526 Σύνοδος ἐκήρυξεν αὐτὸν
αιρετικὸν καὶ κατεδίκασαν αὐτὸν εἰς ἰσθμὸν εἰρ-
κτῆν ἐν ἑτέρᾳ μονῇ. Ἐπὶ Ἰωάννου τοῦ Τρο-
μεροῦ ὁ Μάξιμος μετεκομίσθη εἰς τὴν Τρόϊτσκο-
Σεργίεβσκιαν-Λαβραν, ἔνθα καὶ ἀπέθανε κατὰ
τὸ 1556. (Ἄρα τὴν ἐν τέλει σημείωσιν.)

Παρατηρήσειν ὅτι ὁ Μάξιμος ἐν τοῖς πλεί-
στοις τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ δίδει προτίμησιν
τῇ βεολογίᾳ καὶ θεωρεῖ τὴν ἀκμάθειαν τῶν κλα-
σικῶν συγγραμμάτων ὑπὸ ἐποφῶν κληρικῶν. Δει-
κνύεται δὲ ἀνὴρ μεγάλης παιδείας, ἀμφοτέρωθεν
κρίσεως καὶ ἀνεξαρτήτου χαρακτῆρος. Τῷ Μα-
ξίμῳ τούτῳ ὀφείλουσι οἱ Ῥωσσοὶ τὴν εἰς Ῥω-
σίαν εἰσαγωγὴν τῆς τυπογραφικῆς τέχνης, ἣν
αὐτοὺς εἶχε μνηστῆ ἐν Βενετίᾳ. Τούτο φανεροῦται
ἐκ τινος σωζομένης αὐτοῦ ἐπιστολῆς, ἐν ᾗ λέγει,
"ὅτι ἐν Βενετίᾳ κατέφικε φιλοσόφος τις νουνηχῆς,
"αἶδος Μανουῆλος ἐκ Φρυγίας καταγόμενος,
παρ' ᾧ ἐσάχνασε πολλὰς". Ὁ Ἄλδος αὐτοῦ
ὕψηται εἰς τῶν διασημοτέρων ἐν Εὐρώπῃ τυπο-
γραφῶν.

Κατὰ προτροπὴν τοῦ Μαξίμου ἐσοστήθη ἐν
Ῥωσίᾳ τῷ 1563 τὸ πρῶτον τυπογραφεῖον, τῇ
δὲ α'. Μαρτίου 1564 ἐξετυπώθη τὸ πρῶτον ἐν
Ῥωσίᾳ βιβλίον. Δέκα ὄλα ἐξαπανήθησαν ἔτη
πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ οἰκοδομημάτων, τοῦ προ-
σο-

διορισθέντος διὰ τυπογραφεῖον καὶ ὀνομασθέντος
"Τυπογραφικὴ Ἀδελφὴ" (Πεντημηνίη Ἀδελφὴ).

Ἡ ἐπιρροὴ τῶν συγγραμμάτων τοῦ Μαξίμου
ὕψηται τοσοῦτον τελεσφόρος, ὥστε μετὰ παρ-
λευσιν μᾶς μόνως εἰκοσιπενταετηρίδος μετὰ τὸν
θάνατον αὐτοῦ, ἰσθρήθη ἐν Κιέβῳ (1594) ἀνα-
τέρα Σχολῆ, ὀνομασθεῖσα "Σχολὴ τῆς ἑλληνο-
ολογικῆς καὶ λατινο-πολωνικῆς γραφῆς", δι' ἣς
ἐτέθη ἐν Ῥωσίᾳ ἡ ἑστία τῆς ἀνωτέρας ἐκπαι-
δεύσεως. Ἐτέρων τοιοῦτου εἴδους Σχολῆς, τὴν
ἐπὶ ἑλληνο-λατινικῆς ἐπιληθθεῖσαν εὐσάστησαν ἐν
ἔτει 1638 ὁ Πατριάρχης Φιλάρετος παρὰ τῇ
μονῇ Τσουδὸβη, ὁ δὲ εὐπατριάρχης Ῥώσιος, ὅστις
ἀνῆκεν εἰς τὴν χορείαν τῶν κατὰ τοὺς χρόνους
ἐκείνους ἐν Ῥωσίᾳ λογίων, προσεκάλεισεν ἐκ
τῆς ἐν Κιέβῳ Λαύρας εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ ἀνε-
γερθεῖσαν Ἀνδραγυροδασκίαν μονὴν εὐμαθαῖς τινὰς
Ἑλλήνας μοναχοὺς πρὸς μετάφρασιν βιβλίων ἐκ
τῆς Ἑλληνικῆς εἰς τὴν Σλαβικὴν καὶ πρὸς ἐκ-
παίδευσιν τῆς νεολαίας. Ὁ Ἑλλὴν μητροπολίτης
Γάζης, Παῖσιος Ἀγηριδῆς, ἀφύχθει εἰς Μόσχαν
τῷ 1660 ἐξεφράσθη πρὸς τὸν βασιλέα ὅτι αἱ ἐκ
τοῦ ζητήματος τοῦ Πατριάρχου Νίκωνος προ-
κλήσεως ταραχὰν προήλθον ἐκ τῆς ἀμαθείας τοῦ
λαοῦ καὶ ὅτι ἡ μόνη ῥιζική θεραπεία συνίσταται
εἰς τὴν ἴδρυσιν σχολείων. Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ
ἐξ Ἀνατολῆς Πατριάρχαι οἱ προσκλήθησαν εἰς
Μόσχαν ὅπως διδάσωσι τὸν Νίκωνα (1666) κα-
τέπεισαν τὸν βασιλέα Ἀλέξιον νὰ ἰσθρήσῃ σχολεῖα.
Ἦδῃ ὁ οὖδος τοῦ Ἀλέξιου Θεοδοῦρος, μαθὼν παρὰ
τοῦ ἱερομοναχοῦ Τιμοθέου, διανοόμενος ἐτη τινὰ
ἐν Παλαιστίνῃ καὶ ἐν τῇ Ἄθων, περὶ τῆς λυ-
πηρᾶς καταστάσεως τῶν ἑλληνικῶν σχολείων καὶ
τῆς ἑλληνικῆς παιδείας, ἀπαράστων καὶ οὐσῆθη
ἐν Μόσχᾳ σχολῆν, παρέχουσαν ὄφελος τοῖς τε
"Ἑλλήσι καὶ τοῖς Ῥωσσοῖς, συνδιαλάττουσαν
αὐτοὺς μεταξὺ τῶν, συμβάλλουσαν εἰς τὰς
"σχολίας τῆς Ῥωσσίας πρὸς τὴν Ἀνατολὴν, καὶ
"παρέχουσαν τὴν παιδείαν προπύργιον ἀναγκαῖ-
"ατον ἐν τῇ κατὰ τῶν αἰρετικῶν καὶ τῶν Λα-
"τίνων ἀγῶνι." Ἡ σχολὴ αὕτη ὕψηται ἡ ἀνω-
τάτη ἐν Ῥωσίᾳ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, πρὸς ἂν
ἀπατήθησαν ἐκ Ῥωσσίας πρὸς εἰρσιν κληρικῶν,
ἀπέστειλεν εἰς Μόσχαν (τῷ 1685) τοὺς δύο γνω-
στοὺς ἀδελφούς Λεζουδάς Ἰωαννίνας καὶ Σω-
φρόνιον. Μετὰ τὴν ἐναρξιν τῶν παραδόσεων αὐτῶν
ἀρχεται καὶ ἡ ἱστορία τῆς Σλαβο-ἑλληνικο-
λατινικῆς Ἀκαδημίας, ὅπως ἀνομήθη ἡ ἀνω-
τέρω Σχολῆ. Ἡ ἐν αὐτῇ ἐκπαίδευσιν ἦτο ὄλιως
ὑψιάντιο-ἑλληνικῆ. Οἱ Λεζουδάδες ἔχον ἐκπαι-
δευθῆναι ἐν Μόσχᾳ ὑπὸ τῆς ἀρχαιογράμμου
ἐπιτροπῆς τῆς αυτοκρατορικῆς Ἀκαδημίας ἐν
ἔτει 1819, ἐν Τόμῳ Α'. σελ. 141. εἰρηται
ἐκθεσις ἀνακρίσεως τοῦ Μαξίμου, ἣν παρα-
έχοντες εἶπες καταδείχοντες ὅτι αἱ ἀδελφάματα
ἔστρεφον οἱ σύγχρονοι αὐτοῦ Ῥωσσοὶ κατὰ τῶν
Ἑλλήνων καὶ πῶσον ἀναίμενος ἐδεδεικνόντο πρὸς
τὴν τελεσφόρον ἐπιρροὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. "Ὁ
"Μάξιμος κατέθεσεν" Ὁ Βερβίγιος μοι εἶπεν
"ὅτι ὁ βασιλεὺς (Βασίλειος) ὀλίγον λυπεῖται
"τοὺς ἀνθρώπους. ἄμα δὲ ἔφθασαν ἐνταῦθα οἱ
"Ἑλλήνες ἡ χώρα ἡμῶν ἐγένετο ἀνάστατος.
"μέχρι τοῦδε διήγγονεν ἐν ἰουζίᾳ καὶ εἰρήνην.
"ἄμα ὅμως ἔφθασαν εἰς Ῥωσίαν ἡ μήτηρ τοῦ
"Βασίλειου, ἡ μεγάλη θεοκόσσα Σοφία μετὰ τῶν
"Ἑλλήνων αὐτοῦ, ἔφθασαν διχνοῦναι καὶ ἐρίδες,
"ὡς παρ' ἡμῶν ἐν Βυζαντίῳ ἐπὶ τῶν αυτοκρατό-
"ρων ὄντων. Καὶ ἐπὶ ἀπήνησεν εἰς Βερβίγιον
"ἡ μήτηρ τοῦ βασιλέως, ἡ μεγάλη θεοκόσσα
"Σοφία, εἶναι γένους μεγάλου, πατρὸς μὲν ἐξ
"αἵκου βυζαντινοῦ, μητρὸς δὲ ἐκ τοῦ μεγάλου
"δοῦκῆ τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Φερράρης. Καὶ ὁ Βερβί-
γιος

ὄλιως ἀπαρῆξεν γενομένης ὑπὸ τοῦ Ἑλλήνου
Μαξίμου ἐπὶ πλῆθος ἀποκατάστασις τῶν
φώτων ἐν Ῥωσίᾳ παρὰ τῆς ὑπὸ Ἑλλήνων καὶ
αὐθις ποδηγετηθείσης Ἀκαδημίας. Τοιοῦτο-
τρόπως ἄπειρα ἡ ἀρχαία περίοδος τῆς Ῥωσικῆς

φιλολογίας, Βυζαντινῆ καὶ παρ' αὐτῶν τῶν
Ῥωσίων καλουμένη, ἔσχε πλήρη τὴν τοῦ Βυζαν-
τινοῦ ἐπιρροὴν μέχρι τῆς παρὰ τοῦ Μεγάλου
Πέτρου ἀρχαίας ἀναμορφώσεως, ὅτε ἐπαυσαν
ἡ βυζαντινῆ ἐπιρροὴ παραγκωνισθεῖσα ὑπὸ τῆς
ἐκ τῆς Δύσεως προερχομένης. Ὅθις εἶπες
ἐστὶν ὁ δυναμὸς τῶν διαμορφώσεων τῆς καὶ
ταχυνεστέρως, τοκώμεν νὰ εἰπομεν μέχρι
ἐσχάτων, παρὰ τῇ κλήρῳ καὶ τῷ λαῷ, ἐταίρῃσι
τῆς ἀνωτέρας τάξεως τῆς Ῥωσικῆς κοινωνίας,
ἐτηρήθη ἀλύθτως ἡ μεγίστη ἐκείνη ἐξ Ἀνατολῆς
ἐπιρροή. Καὶ ὅμως οἱ Ῥωσσοὶ παρῶνται
παντὶ σθένει νὰ καταδείξωσιν ὅτι ἡ ἐπιρροὴ
αὐτῆς ἂν ἦτο ἰσχυρὰ τοσοῦτον ὥστε νὰ ῥιζο-
βολῆσθαι παρ' αὐτοῖς. "Τὸ Ῥωσικὸν κράτος ἐσχη-
"ματίσθη, λέγει ὁ διάσημος Ῥωσσοὺς ἱστορικός
"Σολοβιὸβ (ἱστορία τῆς Ῥωσσίας Τόμ. Α. σελ.
"273—274) ἐπὶ τῆς παρθένου, ἐφ' ἣς ἡ ἱστορία
"καὶ ὁ πολιτισμὸς ἔξενον ἔθνος οὐδὲν ἀποκρί-
"νεται ὡς ἐκείνη τὸν ἱστορικὸν αὐτῆς βίον ὑπὸ
"τῶν ἰδίων τῆς μόνου μέσων. Ἡ νεογενεσθῆσα
"κοινωνία ἀπέφυγε ἐξ ἰσχυρᾶν ἐπιρροὴν ἐκ
"μέρους ἐθνῶν ἐν κρείττονι πολιτικῇ θέσει εὐρι-
"στομέμων. Ἡ Ῥωσία παρεσέδρατον τὸν χριστι-
"ανισμὸν ἐκ Βυζαντίου, καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ
"Βυζαντινὸν μετὰ τὴν ἔσχατην ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ βίου
"τῆς νεαρῆς Ῥωσικῆς κοινωνίας. ἀλλ' ὁ Ἑλλή-
"νισμὸς ἔσχε ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς Ῥωσσίας κατὰ
"τῶσον μόνον καὶ ὅσον ἐπέβλεψεν αὐτῇ μόνῃ νὰ
"παραδεχθῆ τῶν αὐτῆς μορφᾶς, ὅν οἱ Ῥωσσοὶ
"ἠθέλησαν νὰ δεχθῶσιν ἐπὶ τῆς ἐπιρροῆς. οὗτε ἡ
"κληρικὴ ἀρχὴ οὗτε ἡ κοσμικὴ τῆς Ἀνατολικῆς
"αὐτοκρατορίας ἠδύνατο νὰ ἔχωσι πλήρη ἐπι-
"ρροὴν ἐπὶ τῶν διαφόρων φάσεων τοῦ Ῥωσικοῦ
"βίου. αἱ βυζαντινῆ πολιτικὰ ἡγεῖσιν διόχε-
"τεύμεναι εἰς Ῥωσίαν παρὰ τοῦ κλήρου ἠδύ-
"γαντο τῶν μέσων νὰ ἐπιτύχωσι καιρὶαν ἀπόθεσιν
"φάσεων τινῶν τοῦ Ῥωσικοῦ βίου, ὅτε αἱ φάσεις
"αὐταὶ εἶχον ἦδη τελείως σαλευθῆ οὐνεπεί
"ἑσπερικῶν αἰτίων." Συμφωνοῦσιν καὶ παρα-
δεχόμεθα ὅτι ἡ ἐπιρροὴ δὲν ἦτο ὀλική καὶ ὅτι
δὲν ἀνεφαίνετο καθ' ὅλα τὰ θέματα τῆς ἱστορικῆς
πορείας τοῦ Ῥωσικοῦ βίου. Ἐτι ὅμως τὴν δι-
ανοητικὴν αὐτῆς ἀνάπτυξιν καὶ τὴν ἀρχαίαν αὐτῆς
φιλολογικὴν πορείαν ὀφείλου ἀποκλειστικῶς
ἡ Ῥωσία τῷ Βυζαντινῷ, τοῦτο εἶναι γενομένον
ἀναμφισβήτητον, ὡς ἐπιβεβαιώμεν νὰ καταδεί-
ξωμεν τούτῳ ἐν τῇ παρούσῃ διατριβῇ.

Σημ. Ἐν τῇ Συλλογῇ ἱστορικῶν ἐγγρά-
φων τῶν εὐρισκομένων ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις
καὶ τοῖς ἀρχείοις τοῦ Ῥωσικοῦ Κράτους, τῇ
ἐκδοθείσῃ ἐν Μόσχᾳ ὑπὸ τῆς ἀρχαιογράμμου
ἐπιτροπῆς τῆς αυτοκρατορικῆς Ἀκαδημίας ἐν
ἔτει 1819, ἐν Τόμῳ Α'. σελ. 141. εἰρηται
ἐκθεσις ἀνακρίσεως τοῦ Μαξίμου, ἣν παρα-
έχοντες εἶπες καταδείχοντες ὅτι αἱ ἀδελφάματα
ἔστρεφον οἱ σύγχρονοι αὐτοῦ Ῥωσσοὶ κατὰ τῶν
Ἑλλήνων καὶ πῶσον ἀναίμενος ἐδεδεικνόντο πρὸς
τὴν τελεσφόρον ἐπιρροὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. "Ὁ
"Μάξιμος κατέθεσεν" Ὁ Βερβίγιος μοι εἶπεν
"ὅτι ὁ βασιλεὺς (Βασίλειος) ὀλίγον λυπεῖται
"τοὺς ἀνθρώπους. ἄμα δὲ ἔφθασαν ἐνταῦθα οἱ
"Ἑλλήνες ἡ χώρα ἡμῶν ἐγένετο ἀνάστατος.
"μέχρι τοῦδε διήγγονεν ἐν ἰουζίᾳ καὶ εἰρήνην.
"ἄμα ὅμως ἔφθασαν εἰς Ῥωσίαν ἡ μήτηρ τοῦ
"Βασίλειου, ἡ μεγάλη θεοκόσσα Σοφία μετὰ τῶν
"Ἑλλήνων αὐτοῦ, ἔφθασαν διχνοῦναι καὶ ἐρίδες,
"ὡς παρ' ἡμῶν ἐν Βυζαντίῳ ἐπὶ τῶν αυτοκρατό-
"ρων ὄντων. Καὶ ἐπὶ ἀπήνησεν εἰς Βερβίγιον
"ἡ μήτηρ τοῦ βασιλέως, ἡ μεγάλη θεοκόσσα
"Σοφία, εἶναι γένους μεγάλου, πατρὸς μὲν ἐξ
"αἵκου βυζαντινοῦ, μητρὸς δὲ ἐκ τοῦ μεγάλου
"δοῦκῆ τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Φερράρης. Καὶ ὁ Βερβί-
γιος

ἦεν μοι ἀπήνησεν. Ὅπως ἐπὶ ἐκείνη ἐκ Βύζαν-
τινοῦ ἦλθον αἱ ἐγῶναι εἰς τὴν Ῥωσίαν.
"Μεθ' ὁ μὲ ἡρώτησεν Ἐπιφωμίς, ὁ μέγας
"δοῦξ ἐν τοῖς γρηγορήσῃ τῶν ἀδελφῶν ἐκπαίδευσιν
"εἰς τὸ Ἄγιον Ὅρος; Ἀπαντήσαντος ἐμοῦ, ὅτι
"τούτου καὶ ἐπιβουῆ, ἀλλ' ὁ μέγας δοῦξ ἀρνείται,
"προσέβηκεν ὁ Βερβίγιος. Ὅθεν κἂν νὰ τὸ φαν-
"τασθῆ, ἀπ' οὗ ἀπαῖ ἦλθε ἐνταῦθα, καὶ εἶσαι
"ἀνὴρ σοφὸς καὶ εἶδες ἐνταῦθα τὰ τε ἀγαθὰ καὶ
"τὰ κακὰ ἡμῶν, δόνασαι ἐπιστρέφωμεν ἐκεῖ νὰ
"διηγήθῃς τὰ πάντα." Τὸ ἐγγράφον τοῦτο
(χειρόγραφον) εὐρίσκαται ἐν τῇ ἐν Μόσχᾳ ἀρ-
χειοφυλακίᾳ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
ὄν' αὐθεντία ἀριθμῶν 172.

Κ. Α. Παλαιολόγος.

ΤΕΛΟΣ.

Η ΤΟΜΗ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ.

(Μετὰ χάρτου, ἔρμ. σελ. 20.)

Ἡ ἐναρξίς τῶν ἐργασίων πρὸς διὰ τῆς τῆς
κορινθιακοῦ Ἰσθμοῦ ἀνάγετο ἡμῶν ἐπιστήμης. Τῇ
22 Ἀπριλίου (ἔτ. παλ.) ὁ βασιλεὺς ἡμῶν ἀνώ-
τερος ἦτο τὸ πρῶτον τὸ πρῶτον ἡμῶν, καὶ ἐτέ-
λεσεν οὕτω τὰ ἐγκαίνια ἔργου μεγάλου, μεγίστην
διὰ τὴν φίλην ἡμῶν πατρίδα ἔχοντος σπου-
δαίετης.

Ὅθις κόλπος τῆς Μεσογείου εἶχε κατὰ τὴν
ἀρχαιότητα σημασίαν τοσοῦτην, ὅσην ὁ τῆς
Κορινθίας. Ἐλάσθον εἰς τὸ σπλάγγνον τῆς Ἑλλά-
δος, κεχωρισμένος δὲ ἀπὸ τοῦ Ἀιγαίου Πελάγους
διὰ στενῆς λωρίδος γῆς (τοῦ Ἰσθμοῦ) ὁ κορινθια-
κὸς κόλπος, ἔνεκεν ἐπιπέδου τοῦ δυοκλοῦ καὶ
ἐπικινδύνου περιέλου τῆς Πελοποννήσου, ἀπέτελε
τὸν συντομώτερον καὶ ἀσφαλέστερον μεταξὺ δύ-
σεως καὶ ἀνατολῆς ἀσύσθετον. Πόλις πολυάν-
θρωπος καὶ πλοῦσις ἐπέσταν τὰ περὶ αὐτὸν
αὐτὸν, ἐν αἷς πρωτὰ τῆς Κόρινθος, τὸ
κέντρον τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ. Ἦδῃ κατὰ
τοὺς ἀρχαίους ἐκείνους χρόνους εἶχε κατασκευασθῆ
πρὸς εὐχερεστέραν συγκοινωνίαν διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ
ὁδὸς τεχνική, ἡ δὲ φυσικὴ ὁδὸς, ἡ δὲ φυσικὴ οὐσῆται
ε

αί γραμμάι αὐταί εἶναι μακρότεροι, ἢ μὲν πρώτη ἔχουσα μῆκος 6740 μέτρων, ἢ δὲ δευτέρα 11 χιλιομέτρων, ἐν ᾗ ἡ γραμμὴ τοῦ Νέρονος μῆκος ἔχει μῆκος 6342 μέτρων. Ἐάν προσθέσωμεν εἰς ταῦτα διὰ τὴν γραμμὴν τοῦ Νέρονος εὐθεία ὡσα μέγιστον ἔχει διὰ τὴν ναυτιλίαν πλεονέκτημα παύθηθα διὰ ταύτην κατὰ φυσικὸν λόγον ἔπρεπε νὰ προτιμήσῃ ἢ τὸ ἔργον ἀναθεῖται Ἐταιρεία. Τὰ ἔξοδα τῆς διατήσεως ὑπαλογίσθησαν εἰς 50 ἑκατομύρια φράγκων, δι' ἃ ἐξεδόθησαν ἤδη μετοχαί, αἵτινες κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις ὑπερκαλυφθήσαν, διότι ἡ επιχείρησις μεγίστην παρουσιάζει πιθανότητα επιτυχίας. Μὲ ἄλλην τὴν ὑποκλίαν τῆς διαβάσεως τοῦ Ἰσθμοῦ καὶ σήμερον ἤδη ἡ διὰ θαλάσσης κίνησις ἐν τῇ Κορινθιακῇ κόλπῳ καὶ ἐν τῇ Σαρωνικῇ εἶναι ζωηρά. Τὰ κατὰ μέσον ὄρον κατ' ἕτος εἰς τοὺς παρὰ τὸν Ἰσθμὸν λιμένας προσοριζόμενα ἀμιγύπια (ἐξαιρέσει ἀπειρὸν ἰστιοφόρων) εἶναι 450.

Ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸν Μαλέαν δετησίως περιπέλοντα εἶναι 1500 ἀμιγύπια ταχυδρομικά, ἄλλα τόσα ἐμπορικά καὶ ἰδιωτικά, καὶ 300 περίπου πολεμικά. Ὅταν δὲ λάθωμεν ὅτι ἔργον εἶναι οἱ ἄνεμοι ἐν τῇ κορινθιακῇ κόλπῳ εἶναι καὶ ἠκεναιότεροι καὶ εὐνοικότεροι δὲν εἶναι δύσκολον νὰ υποθέσωμεν εἰς βλασφῆδον τὰ σήμερον τὸν Μαλέαν περιπέλοντα ἀμιγύπια ἢ προτιμήσῃ τὸν διὰ τοῦ κορινθιακοῦ κόλπου πλοῦν. Διὰ τῆς θαλάσσης ταύτης ὁδοῦ συντέμνεται ἡ ἀπόστασις διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ ἐν γένει διὰ τὴν Ἀνατολὴν κατὰ 185 μὲν θαλάσσια μίλια διὰ τὰ ἐκ Τεργέστης ἐρχόμενά πλοῖα, κατὰ 95 μίλια διὰ τὰ ἐκ Μασσαλλας καὶ Γενούης καὶ κατὰ 38 μίλια διὰ τὰ ἐκ Ἰσπανίας καὶ Γιβραλτάρης, ὅπου ἐλαττώνει τὸν πλοῦν κατὰ 24, 15 καὶ 8 ὥρας καὶ ἐπιφέρει μεγάλην εἰς τὴν κασίμωον ἑλληνικὴν οἰκονομίαν.

Εἰς τὴν τομῆν τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου πρῶτον καὶ ἄμεσον συμφέρον ἔχει ἡ Ἑλλάς, διότι δι' αὐτῆς μεγάλῃ ὄθει εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἐμπόριον καὶ εἰς τὴν διερχομένην ἀνάπτυξιν, ἡ δὲ κορινθιακὴ κόλπος θέλει ἀνακτήσῃ τὴν ἀρχαίαν αὐτοῦ δόξαν καὶ τὴν ἀρχαίαν αὐτοῦ σπουδαιότητα.

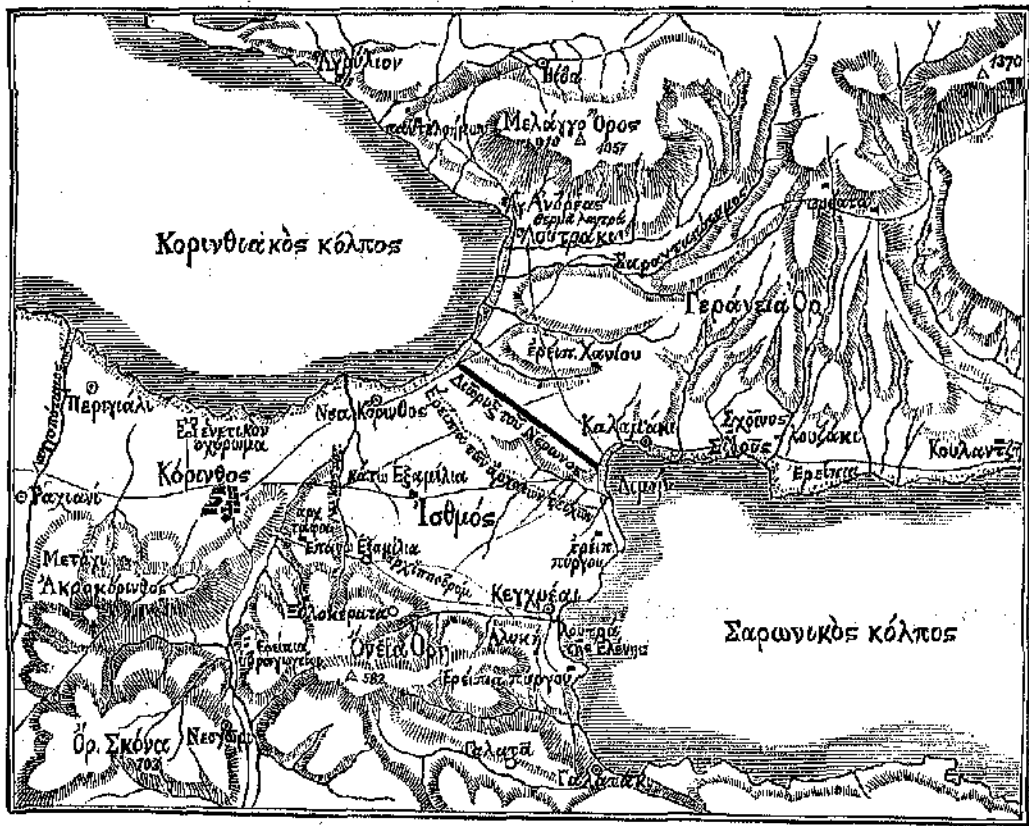
ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΠΟΛΥΚΡΟΤΟΝ.

(Διὰ τὴν εἰκόνα, βλ. σελ. 21.)

Πρὸ ἐτῶν ἤδη τὸ ζήτημα τῆς στιγμιαίας διὰ τῆς φωτογραφίας ἀποτυπώσεως ἐπασχολεῖ τοὺς περὶ τὴν φωτογραφίαν καταγινομένους. Κατὰ τὸ 1874 ὁ JAMBSON ἔκαμε τοιαύτας δοκιμὰς ἀποδεδειγμένους εἰς τὴν κίνησιν τῶν ἀδρανῶν σωμάτων, ὃ δὲ MUYBRIDGE ἐπειρήθη νὰ μεταδώσῃ φωτογραφικῶς τὰς κινήσεις τῶν ζώων καὶ τοῦ ἀνθρώπου. Πρῶτος ὅμως ὁ MAREX εὐχάστως κατέργησε νὰ φωτογραφῆσῃ περὶ τὰς πτηνὰς.

Διὰ τῆς πρωτοτύπου ταύτης ἐφευρέσεως ματ' οὐ πολὺ ἢ πῆσις τῶν πτηνῶν ὅ ἀποκαλύψῃ ἦν πάντα τὰ μυστικά της, καὶ ἐν τῷ ζήτημα τῆς ἐναερίου κινήσεως συμβαδίσῃ μετὰ τῆς μελέτης περὶ τῆς πτήσεως τῶν πτηνῶν δυναμικὰ πεποιδότως νὰ ἐλπίσωμεν διὰ καὶ ὁ μῦθος τοῦ Ἰκάρου μετὰ θραυρὸν ἢ κακοστή πραγματικότης.

Ὁ MAREX εἶναι εἰς ἐκ τῶν πρώτων τῶν ἐφαρμοσάντων τὴν φωτογραφίαν ἐπὶ τῶν φυσικῶν μελετῶν. Ἠνάγκασε τὰ ὑπὸ ἐξέτασιν ὄργανα νὰ ἐγγράφωσιν ἀφ' ἑαυτῶν πάντα τὰ φαινόμενα τῆς κινήσεως αὐτῶν, νὰ συντάξῃσι τρόπον τινὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν διαγραφίαν. Μέχρι τοῦδε ἡ γραφικὴ μέθοδος ἐπέβαλλε σόνδεσμον ὀλίγον μεταξὺ τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν ζώου καὶ τῆς ἐκτετατικῆς μηχανῆς. Χάρης ὅμως εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ MAREX ἐπινοηθέν φωτογραφικὸν πολυκροτόν ὁ σόνδεσμος οὗτος κατέστη περιττός, τοῦλάχιστον διὰ τινος μελέτης ἐπὶ τῆς κινήσεως

ΧΑΡΤΗΣ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ.

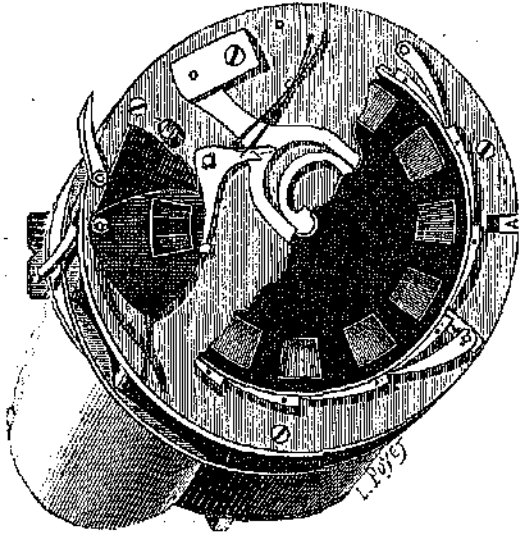
τῶν ζώων, ἐπὶ τῆς πτήσεως τῶν πτηνῶν κ. τ. Δι' αὐτοῦ τοῦ ἐργαλείου ἡ φύσις συλλαμβάνεται ὀλιονεῖ ἐπ' αὐτοφῶν, χαράττωσα τὰ ἴχνη τῶν ταχυτάτων κινήσεων, ὅς ὁ φθαλμὸς ἀδυνατεῖ νὰ παρακολουθήσῃ. Μὲ τὸ πολυκροτόν τοῦτο ἐν χειρὶν ὁ ἐπιστήμων μεταβάλλεται εἰς ὁρηυτήν ἢ φύσις δὲν προσέρχεται πρὸς αὐτόν, ἀλλ' αὐτὸς προσέρχεται πρὸς τὴν φύσιν, ἥς ἀποκαλύπτει τινὰ τῶν μυστηρίων. Ἡ φυσικοθήκη του περιέχει 25 φωτογραφικὰ δέλου, αἵτινες ἀλληλοδιαδόχως τοποθετοῦνται καταλλήλως πρὸς τὸν σκοπὸν.

Ὁ θρηυτῆς ἐξέρχεται εἰς ὄθραν, βλέπει πτηνὸν, σηματοθεῖ καὶ κτυπᾷ. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἐκπυροσκόπῃσι φωνικὴ ἢ ἐκ τοῦ ὅπλου του ἐξερχομένη, ἀλλὰ μόνον κρότος τροχῶ, κρότος τῆς ἐνὸς τοῦ κοντακίου στρεφομένης πλακῆς. Ἐν δευτερόλεπτον διαρκεῖ ὁ κρότος οὗτος καὶ ἡ πλῆθὲ περιέχει ἤδη 12 μικρὰς φωτογραφικὰς ἀποτυπώσεις, παριστάσας τὰς διαφόρους τοῦ πτηνοῦ κατὰ τὴν πτήσιν θέσεις. Ἡ πλῆθὲ αὐτῆ διὰ ἐντέχνου μηχανισμοῦ ἀνακαθίσταται δι' ἄλλης. Πρὸς παραγωγήν τῶν δώδεκα φωτογραφῶν ἐν διαστήματι δευτερολέπτου ἀπαιτεῖται ἡ θέσις (ροσθ) νὰ γναι θραυράτη ἐν τῇ φωτογραφικῇ

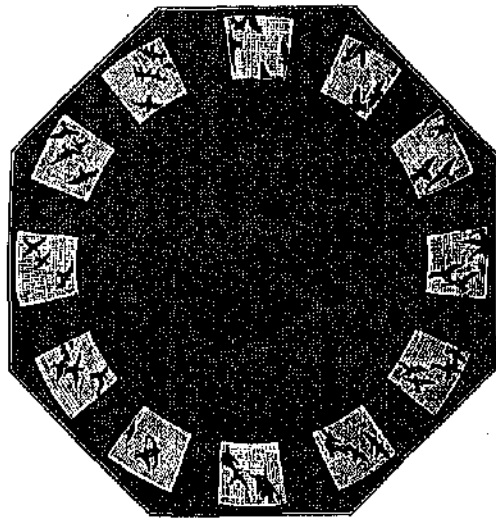
πολυκρότη εἶναι αὕτη ἴσος τοῦ δευτερολέπτου. Ἡ φωτογραφικὴ ὄθρα δέον ὄ ἀντικρῶσῃ δωδεκάκις τὸ φωτογραφούμενον ἀντικείμενον. Ὁ MAREX ἐδοκίμησε νὰ διπλασιάσῃ τὴν ταχύτητα καὶ κατέργησε νὰ ἐνεργήσῃ φωτογραφικὰς ἀποτυπώσεις ἐν διαστήματι ἡμισίως δευτερολέπτου. Ἐπομένως ἡ θέσις ἴσο ἡμισιοῦ τοῦ δευτερολέπτου. Μόνον δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου κατωρθώθη νὰ φωτογραφηθῇ ἡ ταχύτης τῶν πτηνῶν πῆσις, διότι διὰ τῆς ταχύτητος ἐξαιλεῖται ἡ τῆς κινήσεως τῶν πτερυγῶν μεταθέσις.

Παραλειπόμεν ἐνταῦθα τεχνικὰς τινος λεπτομερείας ὡς πρὸς τὴν τοποθέτησιν τῶν δέλων, τὴν αὐτόματον ἀντικατάστασιν αὐτῶν χωρὶς νὰ ἐπιπρρασθῶσιν διὰ τοῦ φωτός κ. τ. τ. Πάντα ταῦτα πραγματοποιοῦνται ἐν τῇ φωτογραφικῇ πολυκρότη, διὰ τῆς ἐπινοήσεως τοῦ ὁποῖου ὁ MAREX ἀνεδείχθη ἐπιδέξιος μηχανικὸς ὡς πρὸ πολλοῦ ἦτο ἤδη γνωστός ὡς ἔξοχος φυσιολόγος.

Τῆς περιέργου ταύτης ἐφευρέσεως, τῆς προορισμένης νὰ διευκολύνῃ σημαντικῶς τὰς φυσικοθικῆς μελέτης, μεταδίδομεν ἐνταῦθα εἰκόνας τινὰς πλείονεραν τοῦ ἀντικειμένου διασφῆσιν. Ἡ μία εἰκὼν παριστᾷ τὸ φωτογραφικὸν πολυκροτόν ἐξωτερικῶς, ἡ ἕτερα τὸν ἐσωτερικὸν αὐτοῦ μηχανισμὸν ἄλλῃ τὸν θρηυτῆν μὲ τὸ ὄπλον εἰς χεῖρας καὶ σκοπεύοντα ἕτερα τὴν τοποθέτησιν τῶν φωτογραφικῶν πλακῶν μετὰ τῶν φωτογραφικῶν ἀποτυπώσεων, καὶ αἱ δύο τελευταῖαι τὰ φωτογραφηθέντα πτηνὰ μεγαλυθύνοντα διὰ τῆς συνήθους ἐν τῇ φωτογραφίᾳ μεθόδου.

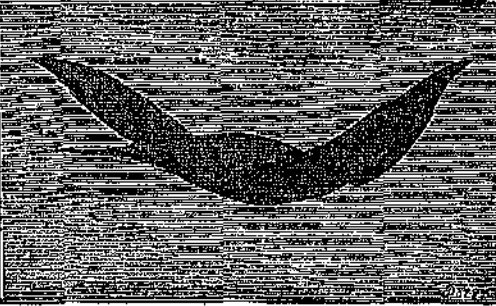
AP. 2.

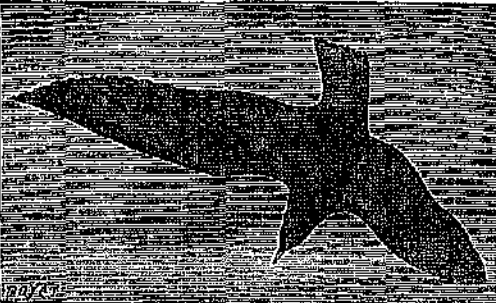
AP. 4.

AP. 3.

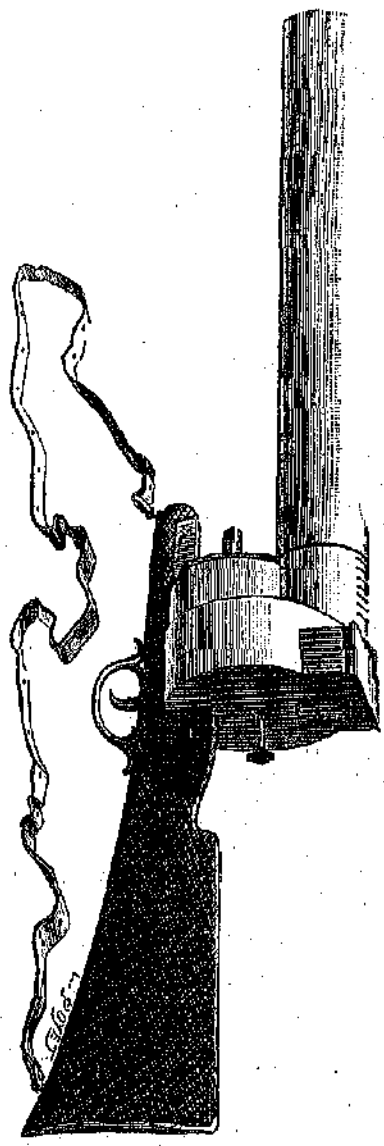

AP. 5.

AP. 6.

ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΠΟΛΥΚΡΟΤΟΝ.

AP. 1.

εἰς μεγάλην ἀντιπαράστασιν. Ἀφ' ἐνός, ἀνοίξωμεν τὴν Βίβλον τῆς Φύσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν Ἱερὰν Γραφήν, καὶ ἀντιπαράβληομεν ἀμφότερα τὰ κείμενα, ὅπως μὴ ὀψομεν, ἀν ἀκριβῶς πηγήσῃσιν ἐξ ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ αὐτοῦργου... Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ὁ ἱστορικὸς μᾶς διδάσκει εἰς ἀρχῇ οὐδὲν ὑπῆρχεν, ἐκτός τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὸ Θεὸς ἐκ τοῦ "μηθένος". Ἐπλάσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μετὰ ταῦτα ἐπειθὴ ἡ γῆ, ἐξελησῆσα ἐκ τοῦ μηθένος εἰς κατάστασιν χάους, ἦν ἄμορφος καὶ ἐντελής κενή, ὁ Θεὸς εἶπε "γενήθητω φῶς". Κατόπιν τούτου ἐτελέσθη ἡ σύστασις τοῦ παντός. Ἐν τῇ συνοπτικῇ ταύτῃ εἰκόνι διεγράφθη ἡ ἀρχὴ τοῦ κόσμου. Ἐνταῦθα παρατηροῦνται δύο ἔργα· πρῶτον μὲν ὁ Θεὸς παριστάται ὡς Δημιουργός, ἐνεργῶν διὰ τῆς δυνάμεώς του ἐπὶ τῆς ἀόυσσο τοῦ μηθένος, δεῦτερον δὲ ὡς Μορφωτής, ἐνεργῶν δυνάμει τῆς σοφίας του ἐπὶ τοῦ χάους, ἐξ οὗ ἐμελλε νὰ τελειοποιήσῃ τὸ σύμπαν ἐν τῇ συμμετρῇ αὐτοῦ τάξει καὶ ἁρμονίᾳ πάντων τῶν μερῶν πρὸς τὸ ὄλονον καὶ ἐν τῇ διατηρήσει τῆς τάξεως ἐπειρήσῃ, ἥτις, ὡς ἐξήλθεν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Πλάστου, οὐδέποτε οὐδαμῶς μεταβλήθησεται κατὰ τὴν διάρκεια πολλῶν χιλιετηρίων. Ὁ ἱστορικὸς μετ' ἀσυνήθους ἀκριβείας ἐξεφασθῆν περὶ τοῦ πρώτου ἔργου τῆς δημιουργίας· ἐποίησεν ἐκ τοῦ μηθένος ἥτις ἐκ τοῦ

μὴ ὄντος· ἐν τῇ δευτέρῃ ὑπέδειξε τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ζωικοῦ βίου εἰς πολυεπίσεις καὶ τελειότητας μορφὰς. Ἐποῦ πόσον ἀκριβῆς εἶναι ἡ γλῶσσα τῆς Ἱερᾶς Γραφῆς. Καθίσταται ἄρα γε δυνατὴ ἡ ἐλαχίστη διαμφοσθήρησις ἐν τῇ μαρτυρίᾳ αὐτῶν τούτων τῶν γεγονότων;

Ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ κενή. Πρὸς ἀναγωγήν τῆς γῆς ἐξ ἀμόρφου εἰς πρακτικὴν ἐνεργὸν κατάστασιν, ἀπαιτεῖται, ἐκτός τῆς δημιουργικῆς δυνάμεως, δημιουργικῆς καὶ παντοπότης καὶ τὰ πάντα διευθετῶν Νοῦς. Εἰς αὐτὸν μόνον ὀφείλεται ἡ διάταξις τῶν σωφῶν καὶ τὸ πᾶν διεκπεῖον νόμον ἢ φυσικῶν δυνάμεων, τῶν ἐξακουσῶν ἐπιρροῆν ἐπὶ τῆς ἰσχυρῆς ἐνεργείας τῆς γῆς, ἐπὶ τῆς μορφῆς αὐτῆς καὶ ἐπὶ τῆς προοιμελιεμένης διευθύνσεως τῶν ἀρχικῶν τούτων δυνάμεων πρὸς ἐκπλήρωσιν ἀκριβῶς ὀφραμένου σχεδίου καὶ ἐνοήτητος τοῦ σκοποῦ. Ἄς ἐπεξηγήσωμεν τὸ θέμα τοῦτο. Ἐάν ἡ γῆ δὲν ἐπλάσθη, ἀλλ' ἐτύχχανεν αἰώνως καὶ ἐξ οὐδενὸς ἐλάμβανεν ἀρχὴν ἐκτός ἀφ' ἑαυτῆς, τότε δέον ἦν ἡ ἀνεξάρτητος κατὰ τὴν οὐσίαν τῆς ὑπαρξείας της· τοῦ ὅπου ὄν ἐπιθεβαίνουται ὑπὸ τῆς πίερας· τούναντίον, ἐλέειομεν, εἰς οὐχὶ τὰ ἄτομα τῆς γῆς μεταβλήθησεται καὶ εἰς τὰ ἄψυχα σώματα, ἐπιτυγχάνεται μεγαλοπρεπῆς ἐμφάνεισι ζωῆς, πολλαπλασιασμοῦ τῶν γενῶν, εἰς τὴν ὑπερῶν τούτου ὑπάρχουσιν αἰσθηταί, ἐνταῦθα, καὶ εἰς τὸν ὕμνον

ἐπιπνευεῖ ἐπὶ τῶν ἀτόμων τῆς γῆς, αἵτινα μένοισιν ἀμετάβλητα, εἴτε συνίρχονται ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῆς δυνάμεως ἐκείνης εἰς πρόμα ἢ εἰς βομβοδρόνον ὄρουτοῦ ἢ ἀλατος, εἴτε εἰσερχονται εἰς τὴν σύνθεσιν ὀργανισμοῦ, συνιστάοντα διακεκμημένα ἀπὸ τῶν χημικῶν συνδυασμῶν πλέγματα, καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὀψοικουσαν εἰς νόμους ἀνωτέρας τάξεως. Τὸ φυτόν ἢ ὁ ζωτικὸς ὀργανισμὸς δὲν εἶναι ἀπλὸν σύμπλεγμα ἀτόμων, ἐν εἰδίᾳ ἀπλῶν σωμάτων ὀυγάνου, ὀδρογόνου, ἀνθρακικοῦ δέου, σπλίγματος καὶ λ., ἀλλ' ἰδιαιτέρα τοπικὴ ὀδύμει, ἥτις χαρακτηρηστικῶς πορᾷται ἐκεῖνο ἰδίως τὸ φυτόν ἢ τὸν ὀργανισμὸν, ὀποῖον ἐστὶ χρεῖα, ὀποτε ἀντιπρόσωπος γνωστῆς ὀργανικῆς ἢ ὀρουκτῆς μορφῆς παριστάται οὐχὶ ἡ ὀλη, ἀλλὰ δύναμις, εἰδικῶς παράγουσα αὐτὴν τὴν μορφὴν. Ἄλλ' ἐάν ἡ ῆθηθεῖσα δύναμις πανταχοῦ ἐνεργεῖ οὐχὶ συγκεχυμένως, ἀλλὰ μετ' ὀριζόμενου σκοποῦ· ἐάν ἐνεργῆσι καθορθῶμεν, εἰ πάντοτε καὶ πανταχοῦ γνωσὰ ὀρουκτὰ κέκτανται γνωστῆς διευθύνσεως πρὸς ἐπίτευξιν γνωστῶν ἀποτελεσμάτων, εἰ εἰς τὰς ἀνωτάτας τάξεις τῆς πλάσεως, διὰ μέσου τῶν αὐτῶν ἐκεῖνων ἀτόμων, αἵτινα εἰσερχονται καὶ εἰς τὰ ἄψυχα σώματα, ἐπιτυγχάνεται μεγαλοπρεπῆς ἐμφάνεισι ζωῆς, πολλαπλασιασμοῦ τῶν γενῶν, εἰς τὴν ὑπερῶν τούτου ὑπάρχουσιν αἰσθηταί, ἐνταῦθα, καὶ εἰς τὸν ὕμνον

βαθμὸν τῆς κοσμογονίας, τὸν ἄνθρωπον, νόησι καὶ συναίδησι τοῦ "ἐγὼ" καὶ τοῦ περιστοιχοῦντος κόσμου, τότε τίς τοιμῆν νὰ εἴπῃ ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ κόσμῳ ἄλλη ὑπερτέρα διάνοια, ἐκτὸς αὐτοῦ; "Ἦθελε τοιμῆσαι τις ἄρα γὰρ νὰ ἰσχυρισθῆναι ὅτι τὸ πᾶν μετὰ τῶν μαθηματικῶν νόμων τῆς κινήσεως τῶν περιστοιχομένων ἐν τῷ ἀπειρῶ ἡρώρῳ κόσμῳ, μετὰ τῶν λεπτῶν καὶ μίλις καταληπτῶν νόμων τῆς ζωῆς τῶν ὀργανικῶν ὄντων αὐτῶν τῶν κόσμων καί, ὡς κορονίδα παντός, μετὰ τῆς νοήσεως τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ἐνοήσαντος, ἔσται καὶ ἐν μέρει, τὴν μεγάλην ταύτην Σοφίαν — εἶναι προϊόν τοῦ μοιραίου, οὐχὶ δὲ ἡμιούργημα προαινεῖου Νοῦ καὶ Λογικοῦ, διαχωραζόμενον τὸ σθένος τῆς κρίσεως καὶ ἐκτελεσάμενον αὐτό; "Ὁ θεόπνευστος Μωυσῆς σαφῶς ἐνόησε τοῦτο, δὲ ὅ καὶ παρέστησε τὴν εἰκόνα τῆς δημιουργίας διὰ θρασυῶν λέξεων, πλὴν ἐρῶσαν μεγάλην ἐπιστηρικὴν σημασίαν, ὡς τοῦτο ἰδιόξει οὐχὶ εἰς ἄνθρωπον, ἀλλ' εἰς θεόπνευστον ἐκ θαλοῦ Πνεύματος γλωσσαν.

"Ἡ γῆ ἦν ἄμορφος καὶ κενή, καὶ σκότος ἐπέκειτο ἐπὶ τῆς ἀβύσσου καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ ἐφέρετο ἐπὶ τῶν ὕδατων."

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ καίμενου τούτου εἶναι πρόδηλον, ὅτι ἡ γῆ τὸ πρῶτον διατέλει δευδομημένη ἐντὸς ἀβύσσου ὕδατων στερεωμένη πύξης ζωῆς ὑπερ καταφαίνεται καὶ ἐκ τῆς περιουσίας, "ὅτι τὰ ὕδατα συνηθροίσθησαν εἰς τὰ μέρη τῶν καὶ ἐπάνῃ ἢ ἐπὶ, μόνον δὲ μετὰ ταῦτα συνετελέθη ὁ φυσικὸς κατόπι δὲ καὶ ὁ ζωϊκὸς βίος. "Τυχάνει ἀπιστοῦσαν, λέγει ὁ ΟΥΝΤΕΡ, τοῦτο, ὅτι ἡ ζωὴ οὐχὶ πάντοτε ὑφίστατο ἐπὶ τῆς γῆνης σφαίρας, καὶ ἐπομένως εὐκόλως ἀποβαίνει νὰ διακρίνωμεν τὰ ἴχνη ἐνθα ἤρξατο καταλείπουσα τὰ προίοντα τῆς. "Ἐν μέσῳ τῆς μεταξὺ αὐτῶν ἀναφανέσης ἀταξίας, οἱ μέγιστοι φυσικοὶ εἰρηθροῦντες ἤθροῦντες ἢ ἀποδείξουσιν τρανῶς, ὅτι ἐνταῦθα ὑπάρχει γνωστὴ τάξις, καὶ ὅτι μεταξὺ τῶν ὑπερμεγέθων λίνων στρωμάτων, δι ἔσον καὶ ἂν διεργήθησαν καὶ μετεμορφώθησαν, διατηρεῖται γνωστὴ θεολογία, ἥτις πανταχοῦ ἐπιμένει σχεδὸν ἢ ἀσπῆ. "Ἡ ζωὴ, ἥτις ἐμελλε νὰ δεσποῖ τῆς γῆνης σφαίρας, κατὰ τὸν πρῶτον καιρὸν, εὐρίσκειτο εἰς πύλην πρὸς τὴν ἀδρανῆ φύσιν, ἥτις ἀρχῆθεν ἐκυριάρχει. Δὲν δυνάμεθα ἄν ὑπάρξωμεν τοῦτο, ὅτι οἱ ἔθνη, οἱ νῦν ἀποσταλόντες τὰ ὑψηλότερα ὄρη, ἦσαν κατ' ἀρχὴν εἰς κατάστασιν ὁδοῦ ἡμέρας, καὶ ἐπὶ ἰκανῶν χρόνων, μετὰ τὴν σκληροσύνην τῶν ἐκαλύπτοντο ὑπὸ τῶν ὕδατων, μὴ παρεχόμενοι ἐν ἐστωτὸς ζωτικῆς γένῃς. "Ἀγνοεῖται, ὅποια τις ἦν ἡ μεσολήθης τοῦ Πνεύματος τοῦ θεοῦ, φερόμενον ἐπὶ τῶν ὕδατων. Ἀλλὰ καὶ πᾶσι αἱ ἐπικαλούμεναι δυνάμεις τῶν στοιχείων δὲν ἤδυνάτο νὰ ἐμφανισθῶσι εἰς ἀμοίβαν ἐνέργειαν ἄλλως, ἢ ὑπὸ τὴν διευθετοῦσαν καὶ διευθύνουσαν εἰς τὴν ἐνότητά τῆς ἐνεργείας δυνάμει τοῦ παναγίου Πνεύματος, κατόπι δὲ καὶ πρὸς διέγειραν εἰς τὴν ζωὴν τῆς νεκρᾶς φύσεως, μόλις ἐξηγγέλη τὸ "γεννηθῆτω φῶς." Ἄλλως, διὰ τίνων φυσικῶν φαινομένων δυνάμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν τὸν διαχωρισμὸν "τοῦ ὕδατος ἀπὸ τοῦ ἕδατος" ὅπου τοῦ ὁποῦ ἀδνάται; καθίστατο ὁ σχηματισμὸς τοῦ στερεώματος, ἔκ τοῦ ὕδατος τοῦ ἀνωθεν τοῦ στερεώματος; — Τοῦτο δὲν ἦτο γῆνης ἐξῆρ, ἀλλὰ κατὰ ἀουχρίτως μεζόν, ἐπειδὴ τὸ στερεώμα δόχημα τὴν πρωταρχικὴν παραγωγήν τῶν ὀργανικῶν σωμάτων εἰς τὸ ἀρχικὸν ἄμορφον εἶδος, ἐνθὲ ἡ πραγματικὴ μέρφωσις τοῦ ὀργανικοῦ στερεώματος ἐπλήθη μόνον τὴν τετάρτην κατὰ τὴν Γραφὴν ἡμέραν. — "Καὶ εἶπεν ὁ θεός· συναχθῆτω τὸ

ὕδωρ τὸ ὑπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς ἓν μέρος, καὶ φανήτω ἡ ἐρημία, καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐκάλεσαν ὁ θεὸς τὴν ἐρημίαν γῆν καὶ τὸ ἄθροισμα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε θάλασσαν. Καὶ εἶπεν ὁ θεός· θλαστήσατε ἡ γῆ χλόην καὶ χόρτον φύσιν αὐτῶν κατὰ τὸ εἶδος καὶ ὁμοίωσιν αὐτοῦ, καὶ δένδρον κάρπιμον φέρον κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ καρπὸν, ἐν ᾧ ὁ σπόρος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτω."

Δύο πράξεις καὶ αὐθις παρατηρούμεν, "διαχωρισμὸν" καὶ "συναξιν ὕδατων." Ἡ πρώτη διεδήγη τὴν ἐμφάνισιν τοῦ φωτός, ὅταν τὸ ὕδωρ εὐρίσκειτο εἰς λεπτοτάτην ἀμορφοῦ κατὰστασιν καὶ ἐπλήρου τὸ σῶμα ἐκ τοῦ διαχωρισμοῦ τοῦ ὕδατος ὑπὸ τὴν ἐπεπείγειαν τοῦ φωτός ἐπαγάνῃ τὰ ὀρᾶντα στερεώμα, τοῦτ' ἔστιν οἱ πλαγῆται καὶ τὰ ἄλλα ὀρᾶντα σώματα, ἐμορφώθη δὲ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ αὐτοῦ ἐκείνου φωτός κυρίως ὕδωρ πληρώσαν τὴν ἐπιφανείαν τῆς γῆς. Κατὰ τὴν δευτέραν πρῆξιν τῆς συναξίσεως τῶν ὕδατων ἀνέδω ἡ ἐρημία, ἥτις ἡ γῆ καὶ αἱ παρακαταθήκαι τῶν ὕδατων κληθεῖσιν θάλασσα. Μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἐρημίας ἀρχεται τὸ ἔργον τῆς ζωτικῆς ἀναπτύξεως, ἐκ τῶν ἀπλοστασίων εἰδῶν τῆς θλαστήσεως, καὶ τελευτᾷ διὰ θαυμασίας τελειοποιήσεως τῆς ἀναπτύξεως ταύτης, εἰς τὰ φυτὰ καὶ τὰ δένδρα, φέροντα σπόρον καὶ καρπὸν κατὰ τὸ εἶδος ἐκάστου.

"Καὶ εἶπεν ὁ θεός· γεννηθῆτωσαν φωστῆρες ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ στερεώματος. Καὶ ἐποίησεν ὁ θεός· δύο φωστῆρας μεγάλους, τὸν μείζονα πρὸς φωτισμὸν τῆς ἡμέρας καὶ τὸν ἐλάσσονα πρὸς φωτισμὸν τῆς νυκτός· ἐποίησεν δὲ καὶ τοὺς ἀστέρους."

Οἱ σκαπτικοὶ τῆς 18ῆς καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς 19ῆς ἐκατονταετηρίδος εἰσάγουσιν πρόβαλλον τὰ χωρία ταῦτα, ἐλέγγοντες τὸν Μωυσῆν ὡς ἐπιπολαιῶς χρονολογῶσαντα τὴν μέρφωσιν τοῦ "Ἠλίου κατὰ τὴν τετάρτην ἡμέραν, ἐν ᾧ πᾶσα ἡ ἐπιπλοῖσις παρήχθη τὴν τρίτην ἡμέραν τῆς πλάσεως. "Ἀναγκαῖον καθίστατο, ὅπως αὐτῆ ἡ Ἐπιστήμη διαφωτισθῆ τοῦ ἀμείλιχοῦ πόντου σφοδρὸς μὴ κατανοήσαντας τὸ μέγα ἔργον τῆς δημιουργίας. "Ἡ κατάστασις τοῦ "Ἠλίου μεταγενεστέρως τῶν φωτῶν, ὡς τοῦτο ἀποδείχθησε κατωτέρω, ἐντελῶς συνῶδει πρὸς τὴν ἀσπῆ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐκκρίσεως τῆς ἀναπτύξεως τῶν φυσικῶν δυνάμεων. Κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν ὀρετικωτέρων πορισμάτων τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, τὸ οὐτὸ καλούμενον φῶς οὐχὶ μόνον ἤδυνάτο ἀλλὰ καὶ ὤφειλε νὰ προηγήθῃ τοῦ "Ἠλίου, ἔστις τυγχάνει μόνον εἰς τὴν κορυφῆν αὐτοῦ παραγόντων. — Ἀπὸ τῆς ἀπόστασις τῶν σφῶν ἔργων τοῦ Χέρσελ καὶ Ἀργῶν αἱ παρατηρήσεις πάντων τῶν φυσικῶν συμφωνοῦσι ὡς πρὸς τὸ γεγονός, ὅτι ὁ "Ἠλιος ἀναγνωρίζεται ὡς ἡλεκτρικὴ σφαῖρα, κατ' ὁμοίωσιν ὑπερμεγέθους βολταϊκῆς σκευῆς, ἥτις κατὰ τοὺς νόμους τοῦ ἡλεκτρισμοῦ διαχωρίζεται τὰ βεστώ αὐτῆς μέρη τῆς μῆλλον ἀπομακρυσμένης περιφερείας. Εἶναι ἐπίσης γνωστὸν ὅτι ὁ ἡλεκτρισμὸς ἢ ὁ μαιητικὸς εὐρηγντὸν διακαυγόμενος ἐφ' ὅλης τῆς γῆς. Τὴν διέγειραν τῆς ἐνεργείας τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτός καὶ τῆς θερμότητος, μέχρι τοῦ αὐτοτελοῦς διαχωρισμοῦ τῶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, παρατηρούμεν καὶ νῦν ἐν σχήματι "θροῖων σελαῶν." Ἰπὸ τὴν διέγειραν ἀνωτέρου βαθμοῦ ἐνεργείας ἐξ ἐπιπροσέτου γῆνης θερμότητος, ὁ διαχωρισμὸς τοῦ φωτός παρουσιάζεται ὡς φυσικὸν φαινόμενον ἐν ἀρχῇ τῆς κοσμογονίας, καὶ ἴδιος ὑπὸ τὴν ἰδιαιτέραν δημιουργικὴν δύναμιν, ὅτε ταχῶς ἐξετελοῦντο αἱ μέγισται γῆνης μεταβολαί. "Ἡ Ἱερὰ Γραφὴ, λέγει ὁ εὐρυμαθὴς γεωλόγος Μάρκελλος δὲ Σερρέξ, ἐκ παραλ-

λήλου μετὰ τῆς γεωλογίας ἀνεκέρουε" τὸ ἐξαγόμενον τοῦτο τῶν νεωτέρων ἐπιστημονικῶν ἀνακαλύψεων εἰποῦσα ὅτι τὸ φῶς ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν ἢ κίνησιν τὴν πρῶτην ἡμέραν. Τοιοῦτον τρόπον ὁ Μωυσῆς ὡς ἐπερείδει καὶ θεσβαῖοι τὴν ἐπιστήμην οὐδόλως ἀντιφάσκων πρὸς τὰς προόδους τῶν ἀληθῶν φυσικῶν γνῶσεων." Ἐνταῦθα δὲν εἶναι περιττὸν νὰ σημειώσωμεν, μετὰ ποίας ἀκριβείας ἐν τοῖς λόγοις τοῦ ιστοριογράφου ἐκφράζεται ἡ ἐμφάνισιν τοῦ φωτός. Αἱ λέξεις τοῦ "Ἐβραίου καίμενον "εἰς γῆ οὐραίου οὐ" μὲθρημαθῶνται, γεννηθῆτω φῶς καὶ ἐγένετο φῶς. Τοιαύτη ταχύτης ἐκφράσεως οὐχὶ μόνον ἀποδίδει ἔκτακτον ὑψηλὴν σημασίαν ἐνοίας, ἀλλὰ κατὰ παράδοτον τρόπον ἀνταποκρίνεται εἰς αὐτὴν τὴν φύσιν τοῦ φωτός. Τὴν θεόπνευστον ἦρτον τοῦ Μωυσῆος ἐπιθεβαῖοι ὁ "Ἀπ. Παῦλος, "ὁ θεὸς κελεύσας ἐκ τοῦ σκότους ἵνα λάμψῃ φῶς." Ἡ Ἐβραϊκὴ λέξις "οὐ" σημαῖουσα φῶς, συμπεριλαμβάνει ἐν ἑαυτῇ τὴν ἐνοιαν τῆς θερμότητος καὶ ὅληοι βεστώτων αἱ προσερχόμενον ἀπὸ ἐκείνην ἐκ σωμάτων ἐχόντων τὴν ἰδιότητα νὰ τὰ διαδίδωσι. "Ἠλλὸ ἀξιοσημειωτοῦ εἶναι, λέγει ὁ σφοδρὸς Σωβέρτ, ὅτι αἱ δύο ἐνοιαὶ τῆς θερμότητος καὶ τοῦ φωτός ἐν τῇ Γραφῇ ἐκφράζονται διὰ μίθης καὶ τῆς αὐτῆς λέξεως, ἀλλὰ καὶ τὴν θερμότητα, καὶ ὑπὸ τὴν ἔνοιαν ταύτην ἡ λέξις—οὐ—ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν ἡμέτερον χημικὸ-ἡλεκτρο-μαγνητικὸν συνεργόν, ὅν οὐ πρὸ πολλοῦ ἀναφανάνται ἐν τῇ ἐπιστήμῳ. Δῆλον ὅτι καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ Γραφὴ προηγήθη τῆς Ἐπιστήμης, πλείων τῶν τριακισίων ἐτών." — Ὁ Μάρκελλος δὲ Σερρέξ ἐν παραπλήσει παρατηροῖ, ὡς καὶ ὁ Σωβέρτ, λέγει. — "Ἡ ὁμοιότης τῆς διαδόσεως τῆς θερμότητος καὶ τοῦ φωτός, ὡς ἀναφέρεται ἐν τῇ Γραφῇ—ἐντελῶς συνῶδει πρὸς τὸ νεώτερον πύρισμα τῆς ἐπιστήμης. "Ὁ Ἀργῶν δὲ εὐρυμαθῶντων μεθῶθεν εἰρηγόστη πρὸς τὸν ἐξῆρηματο: περὶ τῆς φύσεως τοῦ φωτός, ἀλλὰ πολὺ πρὸ αὐτοῦ καὶ τοῦ Νεῦτωνος ὁ Μωυσῆς ἔλυσε τὸ ζήτημα τοῦτο πρὸς ὕψος τῶν νεωτέρων φυσικῶν καὶ προεῖπε τὴν θεωρίαν τῆς δονήσεως." — Ὁ Μωυσῆς ἀληθῶς ἐξυμνηστικὸν ὄν ἐκείνου, ὅπως ἐπρότεινε τῇ "ἰσὸς τὰς ἐρωτήσεις, εἰς τὴν λύσιν τῶν ὑπῶν ἐρηθίζεται ὁ ἡμέτερος αἰὼν "εἰπέ μοι ποῦ κατοικεῖ τὸ φῶς; . . . καὶ διὰ ποῖων ὁδῶν διαδίδεται." — Ἐπὶ τέλος εἶπεν ἡ γεωλογικὴ ἀνακάλυψις συζητίζεται μετὰ τῆς Γραφικῆς κοσμογονίας, ἀφῶρθεα τὴν ἐμφάνισιν τοῦ φωτός καὶ τῶν φωτῶν πρὸ τοῦ "Ἠλίου. — Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰ ἀνασκαπόμενα φυτὰ τοῦ ἡμετέρου κλίματος παρουσιάζουσι τὰ αὐτὰ ἐκείνα γένη ὅποια καὶ τὰ εὐρεθέντα ἐν τῇ Ἀμερικῇ ὡς ἐκ τοῦτου ἡ ἀπιστοῦ τῆς ἡλιακῆς θερμότητος, ἐμπεριέχουσα ἐν ἑαυτῇ τὴν αἰτίαν τῆς διαφορᾶς τῶν φωτῶν τοῦ ἡμετέρου καιροῦ, κατ' ἐκείνου τοῦ χρόνου δὲν ὑπῆρχε, καὶ πρὸς ἐπεξήγησιν τοιαύτης ἰσομορφῆς κατωστάσεως ἀποδίδει ἀπαραίτητος ἡ παραδοχὴ εἴτε φωτοσφαιρας εἴτε ἄλλου τινος τρόπου ἰσομέτρου διανομῆς τοῦ φωτός καὶ τῆς θερμότητος." Διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ Γραφὴ, λέγει ὁ Μάρκελλος δὲ Σερρέξ, ἐν πλήρει λάμψει ἐκδηλοῖ τὴν θεόπνευστον καταγωγήν τῆς Ἑλλας τὰ μὲν ὄλην τὴν σφῆραν τοῦ ὁ Μωυσῆς δὲν ἤδυνάτο νὰ ἐμβαθύνῃ εἰς τὰ ἀπόκρυφα τῆς φύσεως, ἐὰν δὲν ἐξυμνηστικῶς ὑπὸ τῆς ἀνωθεν καταρχομένης ἀκτίνος τοῦ φωτός τῆς αἰωνίου ἀληθείας. (Ἐπειτα τὸ τέλος.)

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ SCHILLER.

Η ΧΕΙΡΙΣ.
(Der Handschuh.)

Μετάφρασις Α. Ρ. Παγκαῆ.

Εἰς τὸν καιρὸν τῶν λεόντων, μετὰ ὁσμῶν ἀρχόντων, προσδοκῶν ἢ ἀρχῆς ἢ πάλῃ, ἦν ὁ βασιλεὺς Φραγκίσκος· καὶ ἐμπρόπουσα εἰς κάλλη εἰς ἐξίστην ὑψηλὸν ἦν ὁμοίωσις πολλῶν γυναικῶν, ὡς ῥόδων δίσκος.

Μόλις ὁ μονάρχης νεύει, σιδηρὰ κηχλὶς ἀνέθη. λέων δ' ἰσχυρὸς προκύπτει λοῦθον ἐλέμμα πέρις ῥίπτει, καὶ θροῦς, κατὰ μικρὸν, προχωρῶν μετὰ σιγῆς, καὶ γαστριώδους μακρῶν, τὴν παγεῖαν χαίτην αἰεῖ, καὶ τὰ μέλη του ταυνοῖε κατὰ γῆς.

Ὡς δ' ἐκείνου νεύει πάλιν, θύραν διανοίγου ἀλλῃ. καὶ ἐκπρόθ' ὀρμητικῆς τήρης, ἄρρον ὄρητον, καὶ τὸν λέοντα πηλοῖσιν ἄρα εἰς' ἐκεῖ, ἐβρουχῆθη φουδρά· τὸν ἀέρα ἢ οὐρὰ κύκλω ἐσχίσε κτυπῶσα, ἔξω ἐκρεμάσθ' ἢ γλώσσα· τοῦ ἀχρῶ τοῦ ἀποτέρως βαῖν' ἢ τήρης θραυδαλιω, μοκτρίξει, καὶ ὀργίλωσ γρῶσσα, εἰς ἄλλο μέρος ἐξηπάθη.

Τρίτον σὺνθημα δόθη. Αἰρῶνται κηχλίδες ὄμοι, καὶ ἐκ ταύτης κ' ἐκ τῆς ἄλλης

δύο γίνονται παρῶλας εἰς τῆς τήρης τὴν βόχην, ἥτις τοὺς τομοὺς πρόβαλε δνοχῆς τῆς εἰς τὴν μάχην.

Τὸτ' ἐβῆρεται ὁ λέων ὀρμητικὸς οὗ, καὶ προσβαίνει μετὰ, καὶ οὐδαὶ κινεῖται πλέον, ἀλλ' ὀκλάζοντες ὁ ὄρης ἐλάουσιν αἰμοχαρεῖς ἐκαστος ἐμπρόξ τοῦ.

Ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ ἔ' ἐξίστου πῖπται ἐκ χειρῶν ὀρητων εὐρηπῆς χεῖρις ἐν τῷ μέσῳ, βρου ἦσαν καὶ ἡ τήρης καὶ ὁ λέων.

Τότε λέγ' εἰς τὸν Δελφῶν, τὸν ἰσπότην, ἢ κυρία Κοινοῦδα, — κ' ἦν ὁ λόγος τῆς ὀρητας εἰρωνίας. —

"Ἄν εἰς ὅσα πᾶσαν ὄραν τρυφερὰ δημιουργοῖς πιστὴν ὄλην ἢ χαρίσας, ἀκαί μ' ἔσσο' ἢ χεῖρις φέρε τὴν ὀπίσω.

Ὁ ἰσπότης δὲν διατάξει, πρῆξις, κ' εἰς τὴν εἰσπῆδ' κηχλίδας, φέρε τὴν ὀπίσω.

κ' εἰς τὸν ἀπνεκτικὸν κύκλω τείνει χεῖρα τοιμηρῶν, καὶ ἀρπάζει τὴν χεῖριδα.

Πάντες φρίττουσιν καὶ θαυμάζουσιν, καὶ ἰσπῶται καὶ κυρία.

ὁ δὲ, φέρων ἀταρᾶσιν τὴν χεῖριδα, ἐπιστρέφει, καὶ κοινοῖ τὸν παραστῶτον ἀντηροῦσιν εὐρημίας,

καὶ ἡ Κοινοῦδα ἐλέμμα τρυφερὸν πρὸς αὐτὸν στρέφει,

ἐλέμμα ἔσπερ ὑποσχάσεσι ἀμοιβῶν μειζόνων κρύπτει.

Ἄλλ' ἐκείνου τὴν χεῖριδα εἰς τὸ πρόσωπον τῆ ῥίπτει,

καὶ "Κυρία, περιττὴ λέγων, ἢ εὐγνωμοσύνη", ἐν τῷ ἄρα τὴν ἀφίνα.

ΕΡΡΙΚΟΣ ΟΥΔΑΣΩΝ

Ο ΑΓΓΛΟΣ ΘΑΛΑΣΣΟΠΟΡΟΣ.

(Μετὰ εἰκόνας, ὄρα σελ. 24.)

Κατὰ τοὺς τελευταίους τοῦτους αἰῶνας ἐπαυλιχμῆνοι ἐγένοντο οἱ πρὸς τὸν Ἀρκτικὸν πόλον πλέες. Ἡ Ἀγγλία κυρίως πολλὰ ἐκατομύρια λίθων πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων καταγέλωσε· πλείστοι δὲ ἔσοι γενναῖοι ἄνδρες ἐν τῇ εὐρησῇ ἐκείνην παλαιότερα ἔπασον ὄματα τῆς ἐπιστήμης. Πρὸ ἐτών αἱ τυχῆς τοῦ Φραγκλίμου διήγειρον τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, καὶ ἐσχάτως ἀκόμη ἐγένοντο ἀπόπειραι πρὸς εὐρεσιν τῶν τυχῶν ἐκείνων ἐκ τοῦ πληρώματος τοῦ ἡμισκοῦ πλοίου JEANNETTE.

Κατὰ τὴν 15. ἦθη ἐκατονταετηρίδα ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἀπέστειλε πλοῖον πρὸς εὐρεσιν ἐνὸς τῶν ἀπρηθῶν θαλασσοπόρων, ὅστις ἀναχωρήσας ἐκ τῆς πατρίδος τοῦ δὲν ἐπιστρέψῃ πλέον. Ὁ θαλασσοπόρος ὄνομα ἦτο ὁ Ἐρρίκος Οὐδᾶσων, οὗ τὸ ὄνομα φέρει ὁ μέγας οὐδῶσος Κόλπος. Αἱ τυχῆς τοῦ ἀνδρὸς τούτου ἔχουσι εἰς τὸ φρικώδες, τὸ ὅποῖον καὶ σήμερον εἶτι συγκινεῖ τὴν καρδίαν ἡμῶν καὶ προκαλεῖ τὴν λύπην μας ὑπὲρ ἀνδρὸς γενναίου δυσκόλου ἀγνωσμένου ἀγῶνα καὶ ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ αἰσπρῶς καταστραφέντος.

Κατ' ὄλην τὴν ἰστ' ἐκατονταετηρίδα πλείστοι ὄσοι καταβλήθησαν προσπάθειαι πρὸς εὐρεσιν τῆς βορειοδυτικῆς διόδου, τῆς κατ' εὐθείαν ἀπὸ τῆς Βόρειοῦσι διὰ τῆς βορείας Ἀμερικῆς πρὸς τὴν Ἀσίαν ἀπόδοσις. Βλέμμα ἐπὶ τοῦ γεωγραφικοῦ χάρτου πείθει ἡμᾶς εὐλόγως περὶ τῆς σπουδαίου τῆς ἐκείνης τῆς θαλάσσης ὁδοῦ, ἥτις ἂν ἀνακάλυψις ἐπεφυλάσσοτο εἰς τοὺς νεώτερος χρόνους. Μεταξὺ τῶν εὐτόλμων θαλασσοπόρων, τῶν ἐπιληφθέντων τοῦ διακόλου καὶ κινδυνώδους ἔργου, ἦτο καὶ ὁ Ἐρρίκος Οὐδᾶσων. Γεννηθεὶς περὶ τὰ μέσα τοῦ 18. αἰῶνος ἐν Ἀγγλίᾳ ὁ Οὐδᾶσων νεώτατος ἐπεδύθη εἰς τὰ ναυτικὰ καὶ πολλοὺς πρὸς τὴν βορείων θάλασσαν ἐξετέλεσε πλόους. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦ 1810 παρασκευάσας καὶ ἐφοδιάσας δεόντως μικρὸν πλοῖον 65 τόνων ἀπέπλευσε καὶ πάλιν πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς βορειοδυτικῆς διόδου, ὅπου εἶχε καταστῆ τὸ βλοῦ εἶσο τοῦ ὁ μόνος σκοπός. Περὶ τὰ τέλη Ἰουλίου εὐρίσκει τὴν ἐν ἀρχῇ τοῦ μεγάλου κόλπου, ὅστις φέρει τὸ ὄνομα τοῦ, ὅτε τὸ πλήρωμά του ἤρξατο δυσανακαταστῶν καὶ ἐπιμόνος τὴν ἐπάνωθεν ἀπαιτοῦ. Ὁ Οὐδᾶσων ἀντίστη κατὰ τῶν στασιαστῶν μέχρις οὐ ἀνοικτῆ κυνηγὴ θάλασσα ἐνεργησθῆ ἐνώπιον τοῦ τεταμνωμένου αὐτοῦ οφθαλμοῦ. Ἦτο ὁ Οὐδᾶσωνος κόλπος. Ἐν τῷ αὐτῷ ὁ μὲν Ἀγγῶστος εἶχε προχωρήσει νὰ διαχειρισθῶσιν εἰς τὰ ἀπόκρυφα ἐκείνη μέρη, ἐξήχουσαν πάλιν μετὰ κραυγῶν καὶ ἀπειλῶν νὰ ἐπιστρέψωσιν. Ὁ Οὐδᾶσων ὄμως ἦτο ἀποφα-

σπόμενος νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον του καὶ νὰ διαχειρισθῆ πρὸς τὴν εὐλίαν τῆς Ἀσίας παραλίαν. Ἐπὶ τρεῖς ὄλους μῆνας παρακολούθησε τὴν μακροβόρην ἀκτὴν τοῦ εὐρυτάτου κόλπου, ὅτε ἐπελήθη ὁ Νοῆμβριος περιέκλεισαν αὐτὸν ἐνδοῖς παγετώδους φράκτου. Ἐχόν τὰ τρυφμα σχεδὸν ἐξηλαθῆμενα ἡγαχάσθη ὁ οὐατοχῆς κυβερνήτης νὰ διέλθῃ ἐλλείηρον γεμῶνα ἐν μέσῳ διηγεκῶν τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἐρίθων καὶ σπᾶσων, περιμένον ἀνοπομόνος τὸ ἔαρ, ὅπως ἐξακολουθήσῃ τὸν πλοῖον. Τέλος τῆς 21 Ἰουλίου 1811 τὰ πᾶγη διακόλλησαν καὶ τὸ πλοῖον ἐλευθεροῦται. Ὁ Οὐδᾶσων λίαν πρῶτ' ἐπέργεται τοῦ ὁμοιωτοῦ του ὄπως δόση τὰς ἀναγκαῖας ἀτατάξας, ὅτε αἰρήνης συλλαμβάνεται παρὰ τῶν ναυτῶν, οἵτινες μετὰ ἀγρίων φρονῶν δένουσαν αὐτὸν καὶ τὸν οἶόν του, πᾶσα μακρῶν, ὅστις εἶχε παρακολουθήσει τὸν κατέρου του εἰς τὴν ἐπιπύοντιον πλοῖον. Μάτην ἔφρατὸ ὁ Οὐδᾶσων τὶ συμβαίνει, μάτην παρακαλεῖ, συμφολεῖται, διατάσσει — οὐδαὶ τὸν ἀκούσει· μόνον ὁ οὐός του, ὁ Ἰωάννης, τὸν προσάλλεται μετὰ διακρίων. Στρέφει τὸ ἐλέμματὰ του δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ περιμένον βοήθειαν· ἀλλὰ δὲν ἴκανατ' ἡ ἡρίους καὶ ἀπειλητικῶς ὑποθαλάσσι. Οἱ στασιασταὶ καταβιάζουσι μίαν τὴν λέβητον, ῥίπτουσιν ἐνδοῖς αὐτῆς ὄλητας τροφὰς, ὄλητην πυρίτιδα καὶ σφαίρας, καὶ εἰτα ἀναγκάζουσι τὸν Οὐδᾶσων καὶ τὸν οἶόν του νὰ ἐπιβῶσι τοῦ ἀδύρατου ἀνάγκως, εἰς ὃ τοὺς παρακολουθεῖ μόνον ὁ βολοῦργος τοῦ πλοῖου, πιστὸς ἀπὸ τὸν κυβερνήτην του μέγας. Ἀκούεται σημεῖον καὶ ἡ λέβητος ἀποβῶται τοῦ πλοῖου, τὸ ὅποῖον μετ' ὁ πολὺ, οὐρίου ἀνέστος ἀνέμου, γίνονται ἄφαντον. Περὶ τοῦ Οὐδᾶσων καὶ τῶν δύο συντερόνων του οὐδὲν τι ἐγνώσθη πλέον — Φοβερὰ ἐπῆλθε τοῖς στασιασταῖς ἡ τιμωρία. Οἱ πρωταῖοι ἐφορεθῆσαν κατ' ὄδον ὑπὸ τ

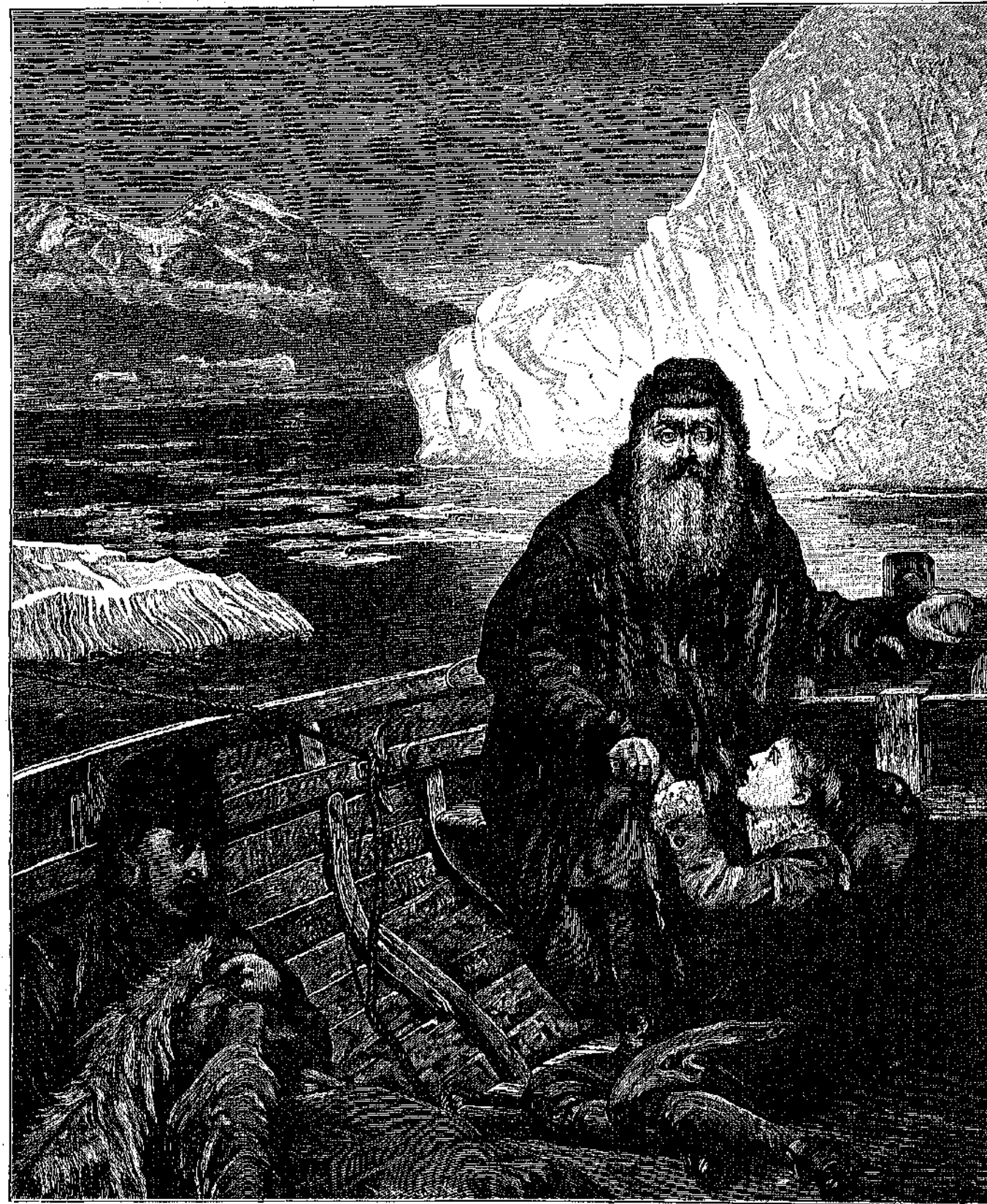
Ἐν τῇ πρώτῃ πατόματι ἐν αἰθούσαις λαμπρῶς διακεκοσμημέναις εὐρίσκαται ἡ Ὀπλοθήκη, ἐν ἣ κατὰ χρονολογικὴν τάξιν κείνται ἐκτεθειμένα πολύτιμα ἔπλα, ὧν τὰ μὲν ἔχουσι μεγάλην ἱστορικὴν ἀξίαν, τὰ δὲ εἶναι ἀξιοπρίεργα διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν. Ἐν τῇ μεσαίᾳ αἰθούσῃ ἢ μᾶλλον στοῦ ἴστανται οἱ ἀνδράγατες

Β. ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ.

(Μετὰ εἰκόνας, 8ρα σελ. 23.)

Ὡς ἀντιπαρόστατον παραθέτομεν καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Ὀπλοθήκης τοῦ Βερολίνου, ἀξίας καὶ ταύτης ἰδιαιτέρας μνείας καὶ μελέτης. Πλούσιον πρὸ πάντων εἶναι τὸ ὄπλοστάσιον τοῦ Βερολίνου διὰ τὰ ἔπλα τοῦ 15^{ου} αἰῶνος. Ἰπὸ

ἐπισκευῆν, καὶ μετ' οὐ πολλὰ καὶ ἡ ἤδη διασκευαζομένη αἰθούσα τῶν στρατηγῶν καὶ αἱ λοιπαὶ συλλογαὶ θὰ ᾖσι προσεῖται τῇ ἐπισκεπτομένῃ. — Μετὰ γὰρ εὐμάθομεν εἶτι ἐσχάτως καὶ ἐν Ἑλλάδι ἐγένετο ἐναρξίς εὐστράτειας τοιοῦτου Μουσείου ἀρχαίων καὶ ἐνδόξων ὄπλων ἐν τῇ στρατιωτικῇ τῶν Ἑλλήνων σχολῇ, τὸ ὅποιον

ἙΡΡΙΚΟΣ ΟΥΔΕΣΩΝ.

τοῦ στρατάρχου Ραδέτσκι καὶ τῶν διασημοτέρων τῆς Αἰσρίας στρατηγῶν· ἐκεῖ εἶναι καὶ τὸ ἀργυρῶν ἀπομίμημα τοῦ θεωρητοῦ Μαξιμιλιανῶ, πλοίου οὐ ἐπέβαινε κατὰ τὴν πολέμοτον τῆς Αἰσρίας μάχης ὁ ἦρας Τέγετσοφ. Τὸ ὄπλοστάσιον εἶναι μεγαλοπρεπὲς τοῦ αἰστριακοῦ στρατοῦ Πάνθου.

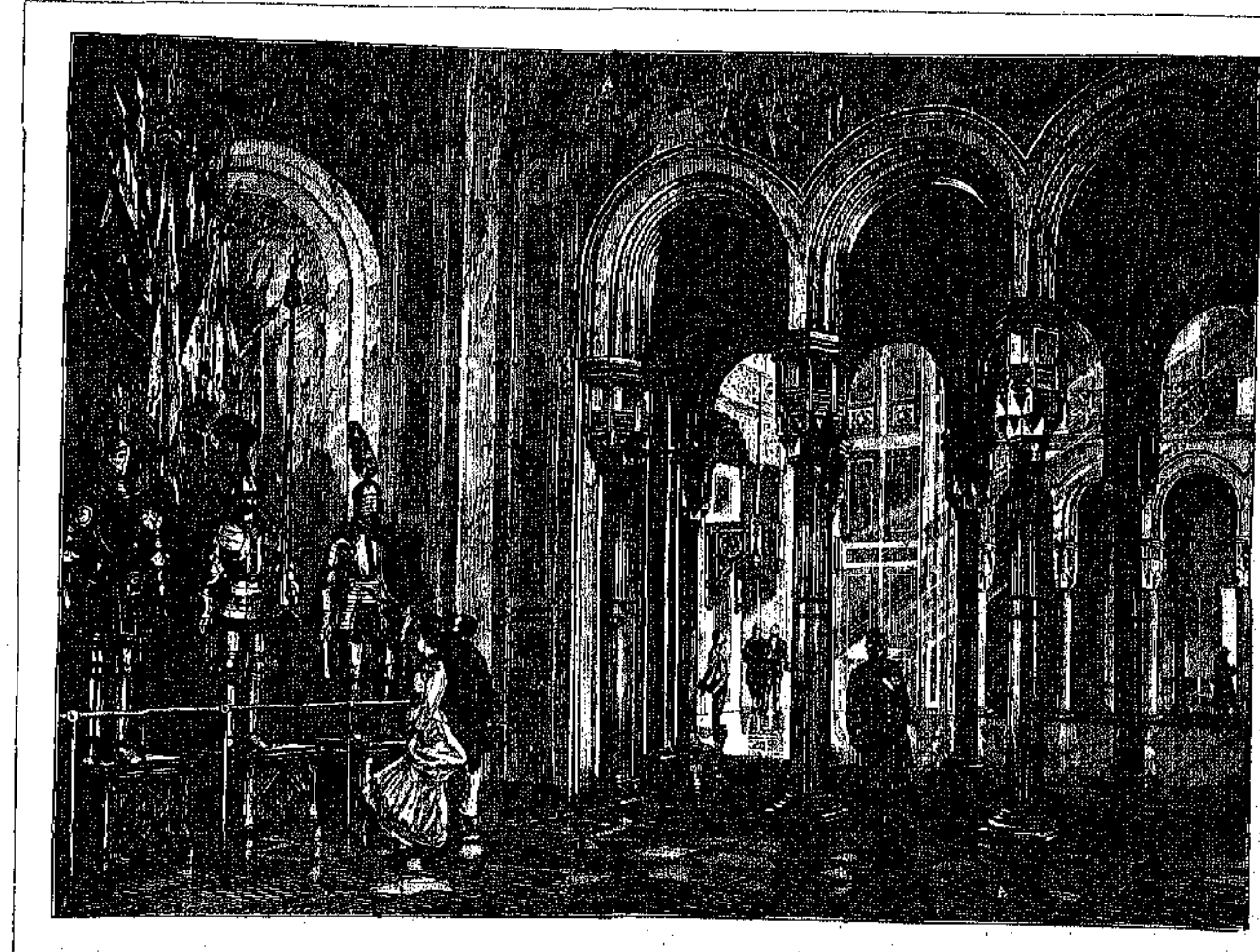
Ἡ ἡμέτερα εἰκὼν παριστᾷ μέρος τῆς ὄπλοθήκης.

ἱστορικὴν ἔποψιν παρίεργον εἶναι δύο πανοπλῖαι τοῦ δουκὸς Ἰωάννου Β' τοῦ Βρανδεμβούργου, ὧν ἡ μὲν ἐκ τοῦ ἔτους 1589, ἡ δὲ ἐκ τοῦ ἔτους 1660. Ὅπλα καὶ σημάδια τοῦ παρελθόντος αἰῶνος κοσμοῦσι τοὺς τοίχους· τὸ εἶδος τοῦ Βαλλιγκτῶνος, δίσπρον τοῦ στρατάρχου Βλόγκερ, τὸ εἶδος τὸ ὅποιον ἔφερον ὁ Ναπολεὼν κατὰ τὴν ἐν Βατερλῶν μάχῃ, κλειστά κλεῖδες κυριευθειῶν πόλεων καὶ ἀλωθέντων φρουρίων κ. τ. τ.

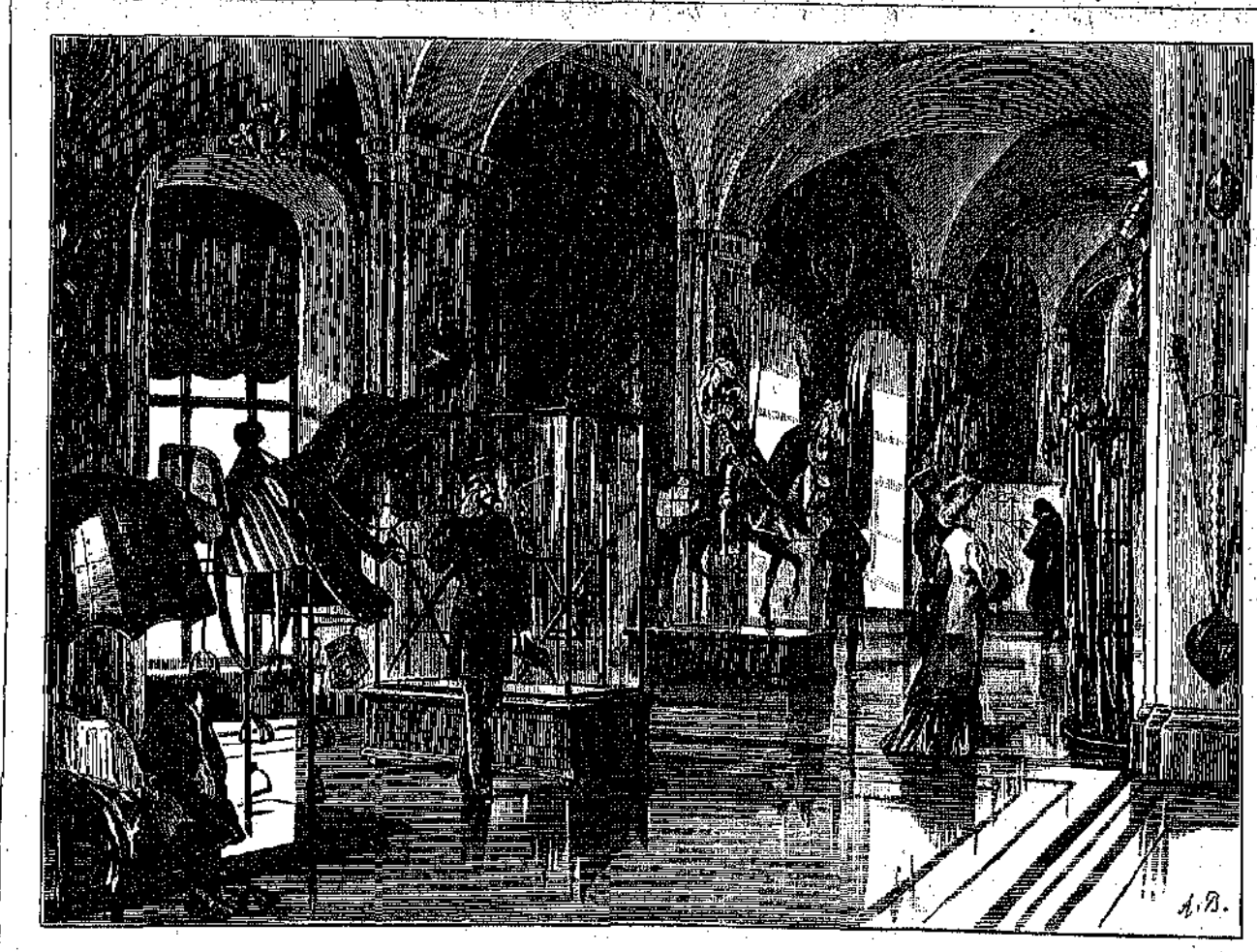
Τὸ ὄπλοστάσιον τοῦτο, παλαιὸν πρὸ 200 ἡδὲ ἐτῶν οἰκοδομηθέν, ὑπεβλήθη ἐσχάτως εἰς

δὲν ἀμφιβέλλομεν εἶτι προΐοντος τοῦ χρόνου θέλει μεγάλως πλουτισθῆ.

Αἱ τοιαῦται ὄπλοθήκαι εἶναι ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις σπουδαῖαι, διότι οὐ μόνον χρησιμεύουσι ὡς μελετητήρια τῆς στρατιωτικῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ καὶ ἀναζωπυροῦσι ἐν τοῖς νεωτέροις τῶν ἐνθουσιασμῶν καὶ τῶν πατριωτισμῶν, ἐν ἐμποιεῖ ἢ θέα τοιοῦτων ἐνδόξων τῶν ἀρχαιοτέρων χρόνων κειμηλίων, καὶ μεταδίδουσι τρόπον τινὰ τὰ εὐγενῆ καὶ ὑψηλὰ αἰσθηματα, ὧν ἂν διεφλέγοντο οἱ τὰ ἔπλα ἐκεῖνα μεταχειρισθέντες.

Ἡ ΟΠΛΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ.

Ἡ ΟΠΛΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ.

Κατά τὸν παρεόντα μῆνα Μάρτιον ἐπισκεφθέντος τὴν Καβάλλαν τοῦ Γάλλου ἀρχαιολόγου ΒΕΙΛΛΑΝ, ἐδόθη ἀρχαιολογικὴ τις κίνησις εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ἥς ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ ἀνακάλυψις μεγάλου ἐκ μαρμάρου λευκοῦ πλάκας ἐχούσης ὄψος ὁμοίον καὶ πλάτος ἰσίου τοῦ γαλλικοῦ μέτρου. Ἡ πλάξ αὕτη φέρει ἀσπιδόεικον ἐπιγραφὴν, διότι δὲ αὕτης διευκρινίζεται ἡ ἐποχὴ καὶ ἦν ἐγένετο ἡ ἀνοικοδόμησις τῶν τειχῶν τῆς Καβάλλας, ἅτινα ὑπερήσαντο αὐτὴν κατὰ τὸν ἐκ θαλάσσης καὶ ἐγγῆς ἐπιδρομῶν πρὶν ἢ τὰ τριεθλια τοῦ Κρόβη καὶ Ἀρμεστρήγ ἀπολειψάντων ὅλους ἀρχαίους οὐ μόνον ταῦτα, ἀλλὰ τὰ τείχη καὶ φρούρια πολλῶν ἄλλων πόλεων ὡς Ἰζυριῶν καὶ ἀπορρήτων θεωρουμένων.

Ὅτι ἐγένετο ἀνοικοδόμησις, ἐκτὸς τῆς ἐπιγραφῆς, μαρτυροῦσι καὶ πολλοὶ ὄγκοι ἐκ πετρῶν καὶ ἀβάσεων συγχεύμενοι οἵτινες φαίνονται καταπεσόντες εἰς τὴν θάλασσαν ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους τοῦ τείχους καὶ τὸ κατ' ἀναίτην ἴδιως τὴν πλευρὰν τοῦ τείχους ὁμοίωμορον καὶ ἤσαν παλαιῶν τῶν τειχῶν. Ἄλλ' ἂν ἐγένετο πλήρης ἡ μόνον τοῦ φλαβέντου καὶ καταπεσόντος μέρους ἀγίων. Ὅπως δὴποτε ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς μαρτυροῦνται εἶναι κατὰ τὸ 926 Μ. Χ. ἀνοικοδομήθησαν τὰ τείχη καὶ εἰς ἐπομένως πρὸ τῆς χρονολογίας ταύτης ἡ Καβάλλα ἦν τεταρτισμένη. Δυστυχῶς ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς δὲν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα ἕως κατ' ἀναίτην τὴν ἐποχὴν ἔφερον ἡ Καβάλλα. Διότι τὸ νῦν αὐτῆς ὄνομα εἶναι οὐ μόνον ἕτερον ἀλλὰ καὶ νεώτερον, ἴσως Ἑνετικόν, ἡ δὲ ἀρχὴ αὐτοῦ ἀνεξήγητος. Ὅθεν μὲν ἀμφοτέρωθεν εἶναι ἡ σημερινὴ Καβάλλα εἶναι ἡ τῶν ἀρχαίων Νεάπολις καὶ ἡ τῶν Βυζαντινῶν Χριστοῦπολις, τὸ ἐπίκειον τῶν εἰς ἀρετὰς μεταβλήθησαν Φιλιππων, ἔπου συνηρτήθη ἡ φρουρὰ μὲν καὶ ἦν μετὰ τοῦ Βρούτου ἠγετήθη καὶ ἐτελεύτησεν ἡ Ῥωμαϊκὴ Δημοκρατία.

Ἡ ἀναμνηστικὴ ἐπιγραφὴ εἶνε ἐντεταρτισμένη εἰς τὸ μεσημέριον μέρος τοῦ τείχους, τὸ ἐστραμμένον πρὸς τὸν λιμένα, οἱ δὲ ἀποτελοῦντες αὐτὴν χαρακτῆρες εἶνε ἐναντιώμενοι μεγέθους ἴσου τοῦ μέτρου. Εἶνε δὲ ἡ ἐξῆς:

+ TA ΠΙΡΗ ΘΦΑΡΕΝΤΑ ΚΑΙ ΠΕΠΤΟΚΟΤΑ ΤΕΙΧΗ | ΙΚΤΗΝΙ ΣΤΕΡΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ο ΚΛΑΔΩΝ | Ο ΣΤΡΑΤΗΓΕΤΗΣ ΣΤΡΥΜΟΝΟΣ Ο ΑΝΔΡΕΙΟΣ | ΕΠΙ ΡΩΜΑΝΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ | ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΟΦΟΥ ΑΥΘΙΣ ΤΕ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ | ΤΩΝ ΠΕΠΤΑΡΘΜΩΝ ΕΥΤΥΧΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ + ΕΤ' ΑΠΟ ΚΤ(Ισως) Κ(ὄσμου) ΖΥΔΑ ΙΝ(δικτύωνος) ΙΔ ΕΓΡΑΦ(ῆ) Δ(ιδ) ΧΕΙΡ(ός) ΣΤΕΦΑΝ(ου) Β(ασιλικού) ΣΠΑΘ(αρίου).

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη οὐκ εἶναι δὲ 6 στίχων Ῥωμαϊκῶν καὶ μίας γραμμῆς ἐν Πεσφῷ ἀναφορῶσης τὴν χρονολογίαν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ συντάξαντος· περιέχει δὲ μίαν μόνην ἀνορθογραφίαν τὴν τῆς λέξεως "πεπτοκότα". Ἄν ἐκ τῆς σημερινῆς ἀπὸ κτίσεως κώσμου χρονολογίας τῶν 7300 ἀραιώσμεν τὴν χρονολογίαν τῆς ἐπιγραφῆς ἦτοι τὰ 6434 ἔτη, ἔχομεν κατάλοιπον 956, ἅτινα παρήλθον ἀπὸ τῆς ἀνοικοδομῆς τῶν τειχῶν μέχρι σήμερον, ὥστε ἂν εἰς ταῦτα προσθέσωμεν τὸ 926 καὶ ἦν ἐποχὴν οἰκοδομήθησαν τὰ τείχη ἔχομεν τὴν σημερινὴν χρονολογίαν 1882. Ἐπομένως ἡ ἀνοικοδόμησις ἐγένετο τῆ 926 Μ. Χ. ὅτε ἀσολέουσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει οἱ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἀναφερόμενοι πάντε τὸν ἀριθμὸν βασιλεῖς. Γνωστῶν

ἐκ τῆς ἱστορίας εἶνε ἐκ τῆς τετάρτης συζήτου τοῦ Ἀλέξανδρου Στ'. Ζωῆς ἐγενήθη Κωνσταντῖνος ὁ λεγόμενος Πορφυρογέννητος, ὅστις ἐν ἀρχῇ καθὼ ἀνήλικος ἐδοξάσασα μετὰ τοῦ ἐκ πατρὸς θείου τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀποθανόντος μετὰ 14 μῆνας, κατὰ δὲ τὸ 920 μετὰ τοῦ πενήτερος τοῦ Ῥωμανοῦ τοῦ ἐπικαλούμενου Λεκαπηνοῦ, οὗ ἀνευξήθη τὴν θηγατέρα Ἐλένην. Ὁ Ῥωμανὸς δὲν ἐδράονεν ἀ συμπεριλήθῃ ἀλληλοδοχίως εἰς τὸ βασιλικὸν ἔθρονον καὶ τοὺς τρεῖς αὐτοῦ υἱοὺς Χριστοφόρον, Στέφανον καὶ Κωνσταντῖνον καὶ δέκατες ὅσων τῆς πεντακτῆς βασιλείας, ὥστε ὁ νόμιμος τοῦ κράτους κυρίαρχος δὲν ἀνευφημεῖτο εἰμὴ μετὰ τὸν Ῥωμανὸν καὶ θραυδότερον καὶ μετὰ τὸν Χριστοφόρον ὅστις ἦν ὁ πρωτότοκος τοῦ Ῥωμανοῦ υἱός. Τούτων ἕνεκεν ἐν τῇ ἐπιγραφῇ κατὰ πρῶτον φέρεται τὸ ὄνομα τοῦ Ῥωμανοῦ, ὅστις διατηρήσας τὴν ἀρχὴν ἐπὶ 26 ἔτη οὐ μόνον ἀπέβλασε τὸ κράτος τῶν ἀπὸ βορρᾶς πολέμων, ἀλλὰ καὶ λαμπρὰ ἔστησε κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν χρόνων.

Τὸ ἕκτον λοιπὸν ἔτος τῆς πεντακτῆς ταύτης βασιλείας ἦτοι τὸ 926 Μ. Χ. ὁ ἀνδρείος στρατηγῆς τοῦ διαμερισματος τοῦ Στρυμόνος ὀνόματι Βασίλειος Κλάδων ἀνίσταται στρατὸν τὸ πρὶν φλαβέντα καὶ πεπτοκότα τείχη τῆς τότε Χριστοῦπολεως, νῦν Καβάλλας. Ἐκ τῆς ἐκφράσεως πεπτοκότα συνάγεται ὡς συμπαράνομον εἶνε κατέπεσαν ἕνεκα σεισμοῦ (καὶ τοιοῦτος ἀναφέρεται γενόμενος κατ' Ὀκτωβρίον τοῦ 925) πρότερον ἡσυχίας μεγάλας καταστροφῆς εἰς τὸ ἔθνος τῆς Θράκης. Τὰ μεγάλα τμήματα τῶν ἀρχαίων τειχῶν, ἅτινα ὡς εἶπομεν διατηροῦνται εἰσὶν ὑπὸ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ τείχους ἀποδοικνύουσιν εἶνε τὰ τείχη διαρραγμένα ὑπὸ σεισμοῦ κατέπεσαν. Τίς δὲ ὁ ἀναίτης ταῦτα Βασίλειος ὁ Κλάδων οὐδὲν γνωρίζομεν ἐκ τῆς ἱστορίας. Ὅστε καὶ κατὰ τοῦτο ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶνε πολυτίμος διότι πληροφορεῖ ἡμᾶς εἶνε κατὰ τὸ 926 Μ. Χ. ἦτο στρατιωτικὸς διοικητῆς τοῦ διαμερισματος Στρυμόνος Βασίλειος τις Κλάδων, ὅστις ἡ εἶνε ὁ ἐπικαλούμενος Πετινός, ὅστις ἀναφέρεται κατ' ἀναίτην τὴν ἐποχὴν ὡς εἶς τῶν στρατηγῶν τοῦ κράτους, ἡ ἑτεροῖς τις νόθος υἱός τοῦ Ῥωμανοῦ Λεκαπηνοῦ, ὅστις ὑπερέστησε πιστῶς τὸν Κωνσταντῖνον, ἡ τρίτος τις περὶ οὐ οὐδὲν διεσώθη ἐν τῇ ἱστορίᾳ.

Σημειωτέον εἶνε ἐπὶ Κωνσταντινοῦ τοῦ 10^{ου} τὸ Βυζαντινὸν κράτος περιελάμβανε 17 θέματα Ἀνατολικὰ καὶ 12 δυτικά. Τὸ τοῦ Στρυμόνος εἶνε ἐν τῶν τελευταίων 12.

Μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἐλπίσαντες εἶνε ἠθέλωμεν εὑρεῖν καὶ ἕτερον σφραγίσσοσαν ἕτερα μέρη τῆς τοσοῦτον σκοτεινῆς ἱστορίας τῆς πόλεως ταύτης περιήλθωμεν τὰ τείχη ἐξετάζοντες αὐτὰ ἐπισταμένως. Δυστυχῶς οὐδὲν κατορθώσαμεν εἰσὶν ἂν ἀνεύρωμεν. Ὑπάρχουσιν ὅμως δύο ἐπιγραφὰ Ὀθωμανικαὶ ὑπὲρ τὰς δύο μεγάλας πόλεις τοῦ φρουρίου, ὧν ἡ ἀνάγνωσις καὶ ἐξήγησις πιθανὸν νῦν ἐπιχρῶσι φῶς καὶ ὅσων μάθωμεν ποῖον ὄνομα φέρον ἡ πόλις εἶνε οἱ Ὀθωμανοὶ ἐπὶ Σουλταϊμῶν τοῦ Μεγαλοπρεποῦς ἦτοι τὸ 1610 Μ. Χ. κατέλαβον αὐτήν. Ἄλλως ἐκ τῆς ἱστορίας γινώσκουμεν εἶνε εἶνε μείνει ἐντελής ἐρημος κατοίκων διασκορπισθέντων τῆδε κατεῖται, καὶ εἶνε ὁ Σουλταϊμῶν ἀναρτήσας αὐτὴν ἐξ Ἰουδαίων τῆς Ὀδηγηρίας, ὧν ἀρτιστος ἡ κατοπινὸς τύχη.

Π. Ματαράγκας ἐν Καβάλλῃ.

ΒΙΟΛΑΝΤΗ.

Διήγημα.

(Συνέχεια.)

Μετ' οὐ πολὺ ἐξήλθον τοῦ θάσου καὶ προσεκοίως παρατήρησαν τὴν ἐνὸπιον αὐτῶν ἐκτεταμένην πεδιάδα, ὅπως θεαθησάντων εἶνε οὐδὲνα διέτρεχον κύνων. Ὁδεύσαντες ἀκόμη ἐπὶ μίαν ὄραν εἶδον μακρόθεν μικρὸν ἄλλοσ, τὸ ὅσιον ἦτο ἡ μόνη σώσιος θέσις ἐν βίῃ τῇ εὐρείᾳ ἀκαίῃ ἐρήμῃ. Οἱ δύο ὀδοιπόροι ἐνὸπιον, διότι τὰ θλέμματα τῶν ἦσαν διηλεκτικῶς ἐστραμμένα πρὸς τὰ διάφορα τοῦ ὁρίζοντος σημεῖα ἐκ φόβου μὴ αἰφνης ἐμπέσωσιν εἰς ἐνέδραν. Ὅτε δὲ ἐπιλήσαν ἀραούτως πρὸς τὸ ἄλλοσ, ὥστε καθαρῶς διέκρινον τοὺς κορμούς τῶν δένδρων, ἤκουσαν αἰφνης κραυγῆν, ἥτις φερίετο ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ μικροῦ θάσου. Οἱ δύο φίλοι ἐστατήσαν· μετ' ὀλίγον δευτέρα ἠκούσθη κραυγὴ ἕξτερα τῆς πρῆτης καὶ εὐθὺς κατόπιν οὐραῖα θλασφημιῶν ἐκ τῶν φρικωδῶν ἐκείνων τοῦ ἀγγλικοῦ θλασφημιολογίου ἔπειτα δὲ ἀκρα σιωπῇ.

Ὁ Βάλδεμαρ καὶ ὁ Ἀλέλ, συνεννοηθέντες διὰ τυχῶς θλέμματος, ἔσπευσαν πρὸς τὸ μέρος, ἔβαν ἠκούσθησαν αἱ κραυγαί, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸ μικρὸν ἄλλοσ εἶδον ἕξ γυναῖκας Ἰνδοῖς (αἵτινες ἐφαίνοντο ὀσμηναί) καὶ πλησίον αὐτῶν πάντα λευκοὺς ἄνδρας, ὧν ὁ εἰς ἀφῆρει στήλην Ἀμερικανῶν ἀξιωματικῶν οἱ δὲ λοιποὶ ἐνδομυ κινήσαν. Ὁ ἐν στήλῃ ἦμα εἶλε προσερχομένους τοὺς ἔξωσ ἐπληθίους καὶ τοῖς εἶς ψυχροῖς.

— Σὺς συγγαίρι, κύριε, εἶνε ἀκούσαντες τὰς γυναικεῖς φωνὰς ἤλθετε ὡς σωτήρες ἱππῶν. Περὶ τὸς ἦμας ὁ κύριος σας. Δὲν πρόκειται εἰμὴ περὶ τιμωρίας μίαις τῶν γυναικῶν μας, ἥτις δὲν ὑπέκουσαν εἰς τὸν σὺζυγόν τῆς.

Ὁ Βάλδεμαρ καὶ ὁ Ἀλέλ ἀνεγνώσαν τὸν ἀξιωματικῶν. Ἦτο εἰς τῶν πολλῶν Ἀμερικανῶν συνταγματάρχων, περὶ τῆς βαρβαρῆτης καὶ ἀμείλητος τοῦ ὅσιου εἶχον ἀκούσει ἀφ' ἑτοῦ εὐρίσκοντο ἐν Ἀμερικῇ.

Ὁ Βάλδεμαρ ἀπήντησε· — Πρῶτον ἦν ἀκούει, εἶνε γυνὴ Ἰνδοὶ δὲν ὀσμηναί εἰς τὸν σὺζυγόν σου.

— Ὑποθέτω, εἶπεν ὁ συνταγματάρχης μετιδῶν σαρκαστικῶς, εἶνε ὁ κύριος δὲν ἔχῃσ ἐπὶ πολλὸν ἐν Ἀμερικῇ. Ἄλλως τε εἶσθε ἐντελής ἐλεύθεροι νὰ πιστεύσητε τοὺς λόγους μου ἢ νὰ μὴ τοὺς πιστεύσητε.

— Πρῶτον τὸ δευτέρον, παρατήρησεν ὁ Ἀλέλ. Τίς εἶνε ἦμας ἔχει δύο γυναῖκας; Ἐνταῦθα βιάσθη ἕξ γυναῖκας καὶ πάντε μόνον ἄνδρας.

— Τοῦτο πιστεύω δὲν ἀναίτηται ἦμας, εἶπεν ὁ συνταγματάρχης ὄψων τοὺς ὄμους. — Πικρῶς, ἀπήντησε Ζουρῶς ὁ Ἀλέλ, εἶνε ἐν Ἀμερικῇ πᾶσα γυνὴ ἴσταιται ὑπὸ τὴν προστασίαν οἰουδήποτε ἄνδρος, ὅστις τὴν συναντήσει· διὰ τοῦτο καὶ οὐδεμίαν ἔχω διάθεσιν νὰ παραδεχθῶ τὰς προφάσεις σας. Καὶ ἐκτὸς τοῦτου αὐτὰ δὲν εἶνε γυναῖκες ἀλλὰ κόρη.

— Σὺς ἀπανάλαβνῶν, εἶπεν ὁ ἀξιωματικῶς, εἶνε καλὸν ὅλ κῆματε νὰ μὴ ἀναμνησθεῖς εἰς πράγματα, τὰ ὅσινα δὲν σὰς ἀνήκουσιν.

Ὁ Βάλδεμαρ ἀρθεσθεῖς ἐκ τῆς ἀδύτης ἀπαντήσεως, εἶπε μετ' ἀγανακτήσεως καὶ μόλις κρατούμενος· — Ἀφῆτε, κύριε συνταγματάρχα, τὰ ψεῦδη Ἀρκετῶν κερῶν ἐξήσῃσ μετὰ τῶν Σουσῶν, ὥστε νὰ γνωρίζωμεν εἶνε αἱ μὲν κόρη εἶχουσι τὴν κόμην λευκωμένην, αἱ δὲ γυναῖκες εἰς βοστράχους. Πῶς εἶρετε τὰς κόρας ταῦτας, καὶ διατί εἶνε ὀσμηναί;

Ὁ συνταγματάρχης ἐψυθίσεν ἀσυναρτήτους τινὰς λέξεις καὶ εἶτα ἀπήντησε·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

— Ἄς ἐξετάσωμεν, κύριε, τὴν ὑπόθεσιν με ψυχρὸν αἴμα. Δὲν εἶνε προτιμότερον νὰ ἐξακολουθήσητε τὸν ὄρθμον σας καὶ νὰ μᾶς ἀφήσητε ἡσῶν; Ἢ μὲν ἐπιτρέψητε νὰ σὰς κῆμιον τὴν παρατήρησιν εἶνε ἐπὶ τέλους τὸ πᾶν καθίσταται πρὸβλήμα ἀρθρωτικῆς, τὸ ἔξῃ. Κατὰ πόσον ὑπερβάνοιαι τὰ πάντα τὰ ὀδο.

Οἱ δύο Ἑυρωπαῖοι δὲν εὐρίσκοντο ἀληθῶς; εἰς θέσιν πολλὴ ἐγγύστησιν, διότι μετὰ τὴν ἀλλοθῶν ἀνεύρωσαν τὸ πρόβλημα τοῦ συνταγματάρχου. Ἰσταντο δύο ἐνὸπιον πάντε. Ὁ Ἀλέλ ἔσπευσε τὸ χελεῖς τοῦ, ὁ δὲ Βάλδεμαρ, ἐρθεῖς, ὅσως ἐθαμνηθῶν, ἀπάλασε καὶ τὴν τελευταίαν τῆς ὑπομνήτης ὀδοσ, εἶτε εἶδε πᾶς αἱ αἰγμάλωτοι κόρη ἔσπευσαν πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τὸν συνοδοιπόρον τοῦ θλέμματος ἱερατικῶν. Ἐσουλολογίῃ τὶ θὰ ἔπραττεν ἂν ἡ Ἀλλῆ ἦτο μία τὴν δυστυχίαν τούτων γυναικῶν. Τοὺς ὀφθαλμοῖς του περιέβλεπεν ὡς αἰματηρῆν ἠμίχλη καὶ αἱ φλέβες τοῦ μετώπου του ἐξοικωθήσαν. Σπασμωδικῶς ἐσφραγίε τὸ δίκωνον ὄπλον του καὶ με φωνῆν θραγγίην καὶ πρῆμουσεν ἐκ τῆς συγκινήσεως εἶπε πρὸς τὸν θάρβαρον ἀξιωματικῶν·

— Δὲν εἶσαι ἄξιος τῆς στολῆς ταύτης, τὴν ὅσιαν ἐξευτελεῖς καὶ ἐσθῆθῆσαι. Ἢ θ' ἀφῆσ εἰς ελευθέρως τὰς κόρας ἡ αἶμα θὰ χυθῆ!

Μετὰ φρονεῖς θλασφημίας ἠτομῆσθε ὁ ἀγριος Ἀμερικανὸς νὰ ὀρμήσῃ κατὰ τοῦ Βάλδεμαρ, ὅτε οὐτως τυχῶς ὡς ἀσρατῆ στραφῆς τὸ ὄπλον του κατέσπρην αὐτὸν χαμαὶ δι' ἐνὸς μόνου τοῦ κοντακίου κτυπήματος. Καὶ πρὶν εἶνε συνέλθωσιν οἱ Ἀμερικανὸι ἐκ τῆς αἰφνης ταύτης ἐπέβλεψαν καὶ ποιήσαν γρη῏ον τῶν ὄπλων των, αἱ Ἰνδοὶ λύσασαι τὰ θασμά των ἐπέπεσον ἐκ τῶν νότιων καὶ αὐτῶν καὶ παρεμπόδιζον τὰς κινήσεις των.

— Κάτω τὰ ἔθλα! ἀνέκραξε θρονιωδῶς καὶ ἐπιτακτικῶς ὁ Βάλδεμαρ.

Ἐπισθῆ ἦμας; οἱ θάρβαροι ἐκείνοι ἄνδρες δὲν ὀφῆκουσιν ἄμους καὶ ἐπροσπῆθον ἢ ἀπαλαχθῶσιν τῶν τοὺς θραγγίους αὐτῶν κρατούσων γυναικῶν, ὁ Ἀλέλ πυροβολήσας ἐκ τοῦ αὐσάνθην κατέρριψε νεκρὸν ἕνα τῶν ἀνδρῶν. Τοῦτο ὀφέλησεν. Οἱ λοιποὶ κατέβησαν τὰ ἔθλα, τὰ ὅσινα ἔλα σὺν ἔλπει μετὰ πολλῆς ἀπάθειας ὁ Ἀλέλ ἐν τῇ ὀβελίᾳ ἐσπυμος πάλιν εἰς ἐπίπαιον ἴσταντο ἐπιτηρῶν τοὺς θρασυθελοὺς ἐγθροῦς. Εἶτα δὲ ἀποτεινόμενος πρὸς αὐτοὺς τοῖς εἶπε μετὰ πολλῆς τῆς ἐδμενίας·

— Ἐγὼ εἶμαι ἡ Ὀθλόντα, ἡ κόρη τοῦ "λευκοῦ Ἀετοῦ". — Τὸ ὑπέθεσα, εἶπεν ὁ Ἀλέλ προβλέπων μετὰ προσοχῆς τὴν κόρην, καὶ ἐχαριστοῦμενος εἰς τὴν θέαν αὐτῆς. Πῶς νὰ σὰς ὀδηγήσωμεν τώρα; προσῆθε μετὰ τινὰς στιγμῆς. Αἱ οἰκίαι σας εἶνε καταστραμμένα καὶ οἱ γονεῖς σας ἐβρίσκονται ἐν ἐκστρατείᾳ. Ἦμας εἰμεθα φίλοι τοῦ πατρὸς σου, καὶ ὀδοσῶμε νὰ ἔγχατε πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς ἡμᾶς.

— Χάιρε, κύριε, εἶνε τὸ ζήτημα τοῦτο ἐλύθη πρὸς εὐχαρίστησιν ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. Δὲν μὲ ὀδοσ ἐπιπέται ἄλλο τι ἢ νὰ σὰς ἐκφράσω τὴν λύτην μου, εἶνε ὁ καιρὸς μας εἶνε μετρημένος ὅπως γεσθῶμεν καὶ περαιτέρω τῆς συνναστροφῆς ὀμῶν. Ἐπισθῆ λοιπὸν εἰμεθα ἡναγασμένοι νὰ τὴν διακῆψωμεν οὐδεμίαν ἔχουμε ἀντίρρησην ὅπως τὸ ταχύτερον ἀπέλθετε ἐνταῦθεν.

Οἱ Ἀμερικανοὶ χωρὶς ν' ἀπαντήσωσι τι εἰς τοὺς φιλόφρονες τούτους λόγους ἔσπευσαν νὰ παραβλήσωσιν ἄμους τὴν γενομένην αὐτοῖς πρῆτασιν καὶ ἀπήλθον. Ὁ δὲ Βάλδεμαρ εἶπεν ἀκόμη πρὸς αὐτοὺς ἀναχωροῦντας·

— Πιστεύω εἶνε δὲν ἔλθετε θουασρατῆθῃ ἐὰν παραβῶσμεν τὰ εἰς ἡμᾶς ἐμπιστευθέντα ἔθλα σας εἰς τοὺς Σουσῶνας πρὸς φύλαξιν. Ἐὰν δὲ ἐπιθῶμετε νὰ συνάψητε στενωτέρων πρὸς ἡμᾶς γνωριμίαν, ὅλ μᾶς εἶρετε εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ "λευκοῦ Ἀετοῦ", ἔπου πολὺ εὐχαρίστως ὀδοσ ἐσθῶμεν τὴν ἐπισκοπήν σας.

— Ὁ πατὴρ μου ἐπιστρέφει ἐκ τῆς ἐκστρατείας. Ὅλ τὸν εἶρωμεν πλησίον τῆς καταστραφείσης οἰκίας του, κατακινούμενον νὰ ἀνοιχθῶσ τὸν πέλαιόν του καὶ νὰ γεμίση τὸ ὄπλον του.

Τὸ πρῶτον μέλημα τῶν δύο Ἑυρωπαίων ἦτο νὰ περιποιηθῶσι κατὰ τὸ δυνατόν τὰς ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἀγρίων θουασρατῶν ἐλευθερωθείσας κόρας, αἵτινες ἦσαν καταβεβλημένοι ἐκ τῆς αἰτίας καὶ ἐκ τοῦ φόβου. Προσέβησαν εἰς αὐτὰς ὀληγῆν τρυφήν καὶ ῤακίην καὶ ἀφ' οὗ συνέλθον ὀπυσουν τὰς ἠρωτικῶσ περὶ τοῦ τρῆτου τῆς αἰγμωσίας των. Ἢ μῖα τῶν νεακῶν, ἡ καὶ ὀραιοτέρα πασῶν, διηγήθη τότε, ὅτι ὁ "λευκὸς Ἀετὸς", ὁ ἀρχηγὸς τῶν Σουσῶν, εἶχε πρὸ τινων ἡμερῶν ἐργαταλεῖσαι τὸ χωρίον του ὅπως μετὰ τῶν πολεμιστῶν του ἐκστρατεύει κατὰ τῶν Σιῶ, ἔτερας Ἰνδοῖς; φολῆς, πρὸς ἡν ἐβρίθκως διέκετο. Ἐν τῇ χωρίῳ δὲν εἶχον μείνει ἡ γέροντες τινες ἄνδρες, αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδία. Τούτου ἐπισημασθέντος ἄγριοι "Μελάμπεδες" εἶχον ἐπιπέσει αἰφνης κατὰ τοῦ χωρίου, εἶχον πυροβολῆσαι αὐτὰ ἐξ ὀλοκλήρου, καὶ φρονεσσαντες τοὺς ἄνδρας καὶ τὰ παιδία εἶχον ἀπαγάγει τὰς γυναῖκας. Μετὰ τῶν Μελαμπέδων ἦσαν καὶ λευκοὶ τινες ἄνδρες, ἐν οἷς καὶ ὁ Ἀμερικανὸς συνταγματάρχης καὶ οἱ ὀδοσῶσι τοῦ Ἐπισθῆ ἦμας; οἱ λησταὶ ἐσροῦσθον τὴν ἐπιστροφῆν τῶν Σουσῶν ἔσπευσαν νὰ χωρηθῶσιν, καὶ οἱ μὲν Ἰνδοὶ ἀπήλθον πρὸς βορρᾶν, οἱ δὲ λευκοὶ ἄνδρες ἔβλεπον τὴν διαύθυνσιν πρὸς θουμάς, ὅπως τὸ ταχύτερον ἐξασφαλίσωσι τὴν λείαν των. Εἶχον δὲ φθάσει μέρη τοῦ μικροῦ θάσου, εἶτε αἱ γυναῖκαί μίαις τῶν γυναικῶν εἶχον προσκαλεῖσαι τοὺς Ἑυρωπαίους καὶ σώσει αὐτὰς ἐκ τῶν χειρῶν τῶν ἀσπλάκωντων ἀρπαγῶν.

Ἡ κόρη, ἥτις ἐποῖησθε τὴν διήγησιν ταύτην, ἐφαίνετο ἡ ἐπιστομῆτα μετὰ τῶν συνοδοιπόρων τῆς, διότι ἐν ἦρ αἱ ἄλλαι ἐφόρουσ ἀπλᾶ ὀβλινα περιδέραια αὐτῆ εἶχον ἀρταίαν σερπῆν κοραλλίων ἐπιστέφουσιν ὡς διάδημα τὴν μελίαν αὐτῆς κόμην. Εἶχε δὲ καὶ τὰ χαρακτῆριστικὰ τοῦ προσώπου τῆς λεπτὰ καὶ τὸ ἔλον παρῶσθημα ἐγγένως καὶ ἐλευστικῶν.

Ἀφ' οὗ ἐτελεσθεσ τὴν διήγησιν τῆς, ὁ Ἀλέλ τὴν ἠρώτησε πᾶς ἐνομῆσσαι.

— Ἐγὼ εἶμαι ἡ Ὀθλόντα, ἡ κόρη τοῦ "λευκοῦ Ἀετοῦ".

— Τὸ ὑπέθεσα, εἶπεν ὁ Ἀλέλ προβλέπων μετὰ προσοχῆς τὴν κόρην, καὶ ἐχαριστοῦμενος εἰς τὴν θέαν αὐτῆς. Πῶς νὰ σὰς ὀδηγήσωμεν τώρα; προσῆθε μετὰ τινὰς στιγμῆς. Αἱ οἰκίαι σας εἶνε καταστραμμένα καὶ οἱ γονεῖς σας ἐβρίσκονται ἐν ἐκστρατείᾳ. Ἦμας εἰμεθα φίλοι τοῦ πατρὸς σου, καὶ ὀδοσῶμε νὰ ἔγχατε πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς ἡμᾶς.

— Χάιρε, κύριε, εἶνε τὸ ζήτημα τοῦτο ἐλύθη πρὸς εὐχαρίστησιν ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. Δὲν μὲ ὀδοσ ἐπιπέται ἄλλο τι ἢ νὰ σὰς ἐκφράσω τὴν λύτην μου, εἶνε ὁ καιρὸς μας εἶνε μετρημένος ὅπως γεσθῶμεν καὶ περαιτέρω τῆς συνναστροφῆς ὀμῶν. Ἐπισθῆ λοιπὸν εἰμεθα ἡναγασμένοι νὰ τὴν διακῆψωμεν οὐδεμίαν ἔχουμε ἀντίρρησην ὅπως τὸ ταχύτερον ἀπέλθετε ἐνταῦθεν.

Οἱ Ἀμερικανοὶ χωρὶς ν' ἀπαντήσωσι τι εἰς τοὺς φιλόφρονες τούτους λόγους ἔσπευσαν νὰ παραβλήσωσιν ἄμους τὴν γενομένην αὐτοῖς πρῆτασιν καὶ ἀπήλθον. Ὁ δὲ Βάλδεμαρ εἶπεν ἀκόμη πρὸς αὐτοὺς ἀναχωροῦντας·

Ο Αέλλ έλαβα την χειρά της και την προσ- κάλασα να τή διηγηθώ τὸ δεινόν της.

— Ω! τὸ δεινόν μου ἦτο φρικτόν! εἶπεν ἡ νεάνη. Οἱ λησταὶ ἐφύονταν τὴν "σκυθρωπὴν Ἐλάτην" καὶ ἔπειτα καὶ τὴν "σαῖν" Ἀρκτον".

— Βλέπεις, κόρη μου, ὅτι τὸ δεινόν σου φερόσται; Ποιὲ ἡ Ἐλάτη δὲν ἔα πάθη τὴ ἐν ὄσφ ἐγὼ εἶμι.

— Ἡ Ὄθαχόντα τὸ γνωρίζει· ἀλλ' ὁ Ἀέλλ ἦτο ἐνηκολιμένος νὰ σώσῃ τὴν κόρην τοῦ ἀρχηγῷ καὶ δὲν ἤδύνατο νὰ πείσῃ εἰς δολί- θειαν τοῦ φίλου του.

— Πράγματι τὸ δεινόν σου δὲν μοι φαί- νεται ἐστερημένον σημασίας. Τοῦτο ἦτο δυνατόν νὰ συμβῇ. Καὶ ἔπειτα τί ἐγένετο;

— Ἀψ' οὗ ἔπασεν ἡ Ἐλάτη ἡ Ὄθαχόντα, ἠσθάνθη μεγάλην λύπην διὰ τὸν σκυθρωπὸν ξόνου, τοῦ ὁποίου τὸ σφαιρὸν πρόσωπον ἐγκρύπτει καρδίαν χρυσῇ· ἡ Ὄθαχόντα ἐρρήθη ἔπειτα ἐπὶ τοῦ νεκροῦ καὶ ἔκλαιε πολὺ.

— Καὶ ὅταν ἐφύονταν ἐμὲ ἔκλαιες καὶ τότε; εἶπεν ὁ Ἀέλλ μειδιῶν.

Ἡ κόρη προσέβλεπεν αὐτὸν μετ' ἀπορίας.

— Μήπως εἶπεν, ἡ "Ἀρκτος" εἶναι ὀλιγώ- τερον φίλος τοῦ "Ἀετοῦ" καὶ τῆς κόρης του ἢ ἡ "σκυθρωπὴ Ἐλάτη";

— Δι' ἐμὲ λοιπὸν ἔκλαιες τόσον δυνατὰ ὥστε ἐξόπνησας;

— Ὅχι, ὅταν ὁ Ἀέλλ ἔπασεν ἡ Ὄθαχόντα δὲν ἔκλαιε.

— Βλέπεις λοιπὸν;

— Ω! εἶπεν ἡ νεάνη ἀποσπύρουσα τὴν χειρά της, πόσον ἀδικεῖ ὁ Ἀέλλ τὴν Ὄθαχόνταν! Ὅταν ὁ φίλος του ἔπασεν ἔκλαιε ἡ Ὄθαχόντα, ὅταν δὲ αὐτὸς ἔπασεν, ἔδουρε τὴν ἄστειαν μάγισσαν ἐκ τῆς ζώνης του διὰ νὰ φρονεούῃ — καὶ τότε ἐξόπνησεν.

Ὁ Ἀέλλ ἐταίριος· τὴν ἐφάνετο ἀμάρτημα νὰ προκαλέσῃ καὶ ἄλλας ἀπαντήσεις τῆς ἀφελῆς νεάνης. Ὅχι μὲν τοῦδε ἤκουσε, τὴν ἤκουσαν δὲ αἰδοῦσά της τὴν ἀδιάφορον ἐκείνην παρθενητὴν καρδίαν. Αἰσθημα τρυφερὸν κατέ- λαβεν αὐτὸν, αἰσθημα τὸ ὁποῖον δὲν ἤδύνατο ἀκόμη νὰ ὀνομάσῃ. Τὸ παρελθὸν του τὴν ἐνε- φωνίζετο ὡς φάντασμα, καὶ αἰών τὴν καφαλὴν ἐφάθιρσε καθ' ἑαυτὸν. "Δὲν δύναμαι νὰ ἐνησῶσι τί συμβαίνει. Πρόκειται καὶ ἄλλη γυνὴ νὰ κα- ταστῇ δυστυχὴς δι' ἐμού;

Ἐκ τῶν συλλογισμῶν τούτων ἀπεσπάρθη ὑπὸ τῆς Ὄθαχόντας, ἣτις ἐπιθέτουσα τὴν δεξιάν της ἐπὶ τοῦ θραχινῶς του καὶ δεικνύουσα διὰ τῆς ἄριστερας πρὸς τὸ μέρος, ὅθεν εἶχον ἐκ- κινήσει περιπατοῦντες, τὴν εἶπε:

— Βλέπεις, ὅτι οἱ λευκοὶ ἄνδρες εἶδον τυφλοὶ ἀπέταναι ἡμῶν; Ἐκεῖ μακρὰν φαίνεται πυρὰ.

Ἀνήσυχος εἶδεν ὁ Ἀέλλ πρὸς τὴν ὑποδει- κνυμένην αὐτῇ διεθθουσαν, ἀλλ' οὐδὲν ἔβλεπεν, οὐδὲν ἔκτακτον ἤδύνατο νὰ διακρίνῃ. Ἐνεπι- σταύθη ἡμῶς εἰς τὴν δευτέρωσαν τῆς συνοδοι- πόρου του καὶ ἐνόησεν ὅτι κινδόνος ἐπέκειτο. Ἡ πυρὰ δὲν ἤδύνατο παρὰ νὰ ἦναι τὸ νυκτε- ρινὸν κατάλοιμμα λευκῶν ἀνδρῶν, οἵτινες ἐν τῇ συνασθίσει τῆς δυνάμεως των τοσοῦτον ἀνα- φανδὸν εἶχον τολμήσει ν' ἀνάψωσι πυρὰν ἐν χώρῃ τοσοῦτους ἐγκαρπύουσαν κινδόνους.

Ὁ Ἀέλλ ἐρριψε βλέμμα εἰς τὰ πέριξ. Βαθὺ ἦτο ἀκόμη τῆς νυκτὸς τὸ σκότος ἀλλ' ὁ ἐξησθη- μένος τοῦ κνηγιῶ ὀφθαλμῶς διακρίναν ἦν τὰ πρῶτα σημεῖα τῆς ἀναγεννημένης ἡμέρας. Ἐνόησας ὁ Ἀέλλ ποῖαν σπουδαιότητα εἶχε δι' αὐτοὺς ἡ ταχεῖα προχώρησις εἶπε πρὸς τὴν κόρην.

— Εὐάνησας τὰς συντρόφους σου, Ὄθαχόντα,

καὶ εἰπέ αὐταῖς νὰ ἐτοιμασθῶσι τὸ ταχύτερον, διὸτι πρέπει ν' ἀναχωρήσωμεν.

— Ἡ Ὄθαχόντα ὑπέκουσεν ἀμέσως καὶ ἔλασεν καὶ ταχεῖα ὡς ἔλασεν ἀναχωρήσεν.

— Πόσον εἶναι ὠραία, εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ Ἀέλλ ἰδὸν αὐτὴν ἀπρηχρῶμένην. Χάριν αὐτῆς καὶ μόνῃς, ἠδύνατο τις νὰ ἐπιθυμήσῃ νὰ ἦναι Ἰνδιός!

Μεταθὰς δὲ πρὸς τὸ μέρος ἔπου ἐκοιμῶτο ὁ Βάλλδεμαρ τὸν ἐφύνησεν ἐξηγήσας αὐτῇ τὸν ἐπιεικέμενον κίνδυνον. Ὁ Βάλλδεμαρ ἀμέσως ἠγέρθη καὶ ἠτοιμάσθη πρὸς ἀναχώρησιν.

Μετ' ὀλίγον οἱ ὀδοιπόροι, χωρὶς νὰ φάγωσι τι, ἐξηκολούθησαν τὸν δρόμον, καὶ ἦδη εὐρί- σκοντο μακρὰν τοῦ νυκτερινῶν αὐτῶν καταλύμ- ματος, ὅτε ἀμυδρὰ πρὸς ἀνατολὰς γραμμὴ ἀνήγειρε τὴν ἡμέραν. Ὅσον δὲ ἐπροχώρει τὸ φῶς τῆς ἡμέρας τοσοῦτον ἐνδολεπτέρα καθίστατο ἡ πορεία, ἀλλὰ καὶ ὁ κίνδυνος ἐγένετο μεγα- λυτέρος, διότι καὶ οἱ καταδιώκοντες αὐτοὺς θὰ ἐξεκίνοον μετ' ἡμέραν. Ὁ ἦλιος εἶχε πρὸ μικροῦ ἀνατείλει ὅτε ἡ Ὄθαχόντα, πλησίονα τὸ ὄρις της εἰς τὴν γῆν, ἀνέκραξεν:

— Ἀκούω μακρὴν θηματομόνος ἴππων.

Ἀμέσως ὁ Βάλλδεμαρ διέταξε νὰ σταματή- σωσιν, ὅπως σκεφθῶσι περὶ τῶν μέσων τῆς ὑπερασπίσεως ἡ τῆς φυγῆς. Ἀριστερὰ τῆς ὁδοῦ, ἦν παρηκολούθουν, σφαιρὰ παλαιῶν ἰταῶν ἐδεικνε τὸ βῆμα μικροῦ βόσκου, ὅστις ἐγένετο εἰς τὸν Μισουρῆν· ἔπισθεν δὲ τῶν δένδρων τούτων ὑπῆρχε κἀπως ἀσφαλὲς καταφύγιον κατὰ τὸν ἐχθρικῶν σφαιρῶν. ἤρχετο κατάνη καὶ ἄλλη σφαιρὰ ἰταῶν καὶ ὅσπισθεν αὐτῶν εἰς ἀρκετὴν θύμῃς ἀπόστασιν ἠφούτο λόφος κατόφυτος. Ἀλλὰ τὸ ὕψωμα τοῦτο ἔκειτο μακρὰν, καὶ ἀμφίβολον ἦτο ἐάν ὑπῆρχεν ὁ δίκλις καιρὸς νὰ φθάσωσιν ἐκεῖ. Διὰ τὸν λόγον τούτον ἐπρότεινον ὁ Βάλλδεμαρ νὰ λάθωσιν ὡς ἀμυντήριον γραμμὴν τὴν πρῶτην σφαιρὰν τῶν ἰταῶν. Μόλις δὲ εἶχον φθάσει τὰ δένδρα καὶ εἶχον τοποθετηθῆ ἔπισθεν τῶν ἐγκλωιδῶν κορμῶν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πρὸς ἀνατολὰς οἱ ἴπποι. Οἱ δύο κνηγιῶ ἐπιθεώρησαν, τὰ πυρο- θύλα ἐπὶ τῶν, ἐδεδιώθησαν ἐπὶ αἱ μάχαιρας ἐξέχονται ἐκείλων τῆς ἔρηξης καὶ παρακαυάσ- θησαν εἰς πεισματώδη ἀντίστασιν. Ὁ Ἀέλλ ἐπρότειναν εἰς τὰς νεάνιδας νὰ μεταβῶσιν ὅσον τάχιον πρὸς τὸ βουνὸν ὕψωμα, ὅπως ἐκείθεν ἀδολώτερον φάγωσι πρὸς τὰς ἐστίας των, ἐν ὄσφ αὐτοὶ θὰ ἐμάχοντο κατὰ τῶν ἐναντίων· ἀλλ' αἱ Ἰνδιῶν ἠρνήθησαν νὰ ἐγκαταλείψωσι τοὺς γενναίους ὑπερασπιστὰς των καὶ τῇ αἰτίσει των ἔλαβον τὰς περιττὰς μάχαιρας ὅπως καὶ αὐτὰ συντελέσωσιν εἰς ἀπόκρουσιν τῶν ἐπιδρομῶν. Τὴν πρῶτησιν των νὰ μεταχειρισθῶσι καὶ τὰ παρὰ τῶν Ἀμερικανῶν παραδοθέντα πέντε γυλα- θύλα ἀπέρριψεν ὁ Βάλλδεμαρ, φροδομένος μὴ ἀδικεῖς καταναλωθῆ ὀλίγη πυρίτις.

Ἐν τοσοῦτῃ οἱ ἴπποις ἐπληθύνον καὶ μετ' ὀλίγον ἤδύνατο εἰς εὐλόγως νὰ διακρίνῃ ὅτε ἦσαν τεσσαράκοντα περίπου τὸν ἀριθμὸν. Πρὶν εἶτι φθάσωσιν εἰς ἀπόστασιν βολῆς ὁ Βάλλδεμαρ ἐπυροβόλησεν ἀνοῶν ὅστων νὰ τοὺς ἀπετρέψῃ τοῦ νὰ προχωρήσωσιν· ἀλλ' οὗτοι ἀπ' ἀναγίας ἐπέσπευσαν τὸ θημὰ των.

Ἡ Ὄθαχόντα, ἰσταμένη παρὰ τῇ Ἀέλλ τῇ εἶπε ταπεινῇ τῇ φωνῇ.

— Συλλογίσου τὸ δεινόν μου! Ἡ Ὄθαχόντα εἶναι εὐτυχὴς νὰ μεταβῇ μετὰ σου εἰς τὴν ἱερὰν χώραν!

Ὁ Ἀέλλ ἐσφίγη σιωπηλῶς τὴν χειρὰ της.

Ὀρμητικὴ ἦρξεν ἡ ἐπίθεσις καὶ πεισματώδης ἡ ἀντίστασις. Οἱ δύο κνηγιῶ καὶ αἱ Ἰνδιῶν εἶχον τὰ δένδρα προσφύγιον, καθ' ὅν ἐπιπτον ἄνευ ἀποτελέσματος αἱ σφαιραὶ, ἐν ᾧ οἱ ἐναν- τίοι εὐρίσκοντο ἐκτεταμένον. Αἰφνης ὁ Ἀέλλ

ἀποκαλυφθεὶς ἐπληρώθη κατὰ τὸν ὦμον· ἡ Ὄθαχόντα ἔσπευσε πρὸς αὐτὸν ὅπως τὸν συν- δράμῃ. Ἀλλὰ ποῖαν βοήθειαν ἤδύνατο νὰ παρῶσῃ κόρη, καὶ ἐν τοιαύτῃ μάλιστα κρίσειμῃ στιγμῇ; Ὁ Βάλλδεμαρ, βλεπὼν ὅτι ἐπὶ μακρὸν δὲν ἤδύνατο νὰ παραταθῆ ἀγῶν ἀνίσως τοσοῦτον, ἐσκέπτετο πῶς νὰ εὕρῃ διέσδον, ὅτε ἠκούσθη ἄεξια πολυμηκὴ κραυγῇ.

Ἡ Ὄθαχόντα ἀναστήθησας ἀνέκραξεν.

— Ἠλθόν! ἔναι οἱ Συστόν! ἔναι ὁ "λευ- κὸς Ἀετός"! Ὁ Βάλλδεμαρ ἐπαρῶν καὶ εἶδες στίφας μελαίνων μορφῶν, ἐπρηχόμενον ἀρμαίως καὶ μετὰ ἀγρίων φωνῶν. Ἦσαν οἱ Συστόν, ὄφτινες κεκρομμένοι ἐπὶ τοῦ λόφου ἤρχοντο εἰς δολίθειαν τῶν κινδυνουμένων. Τότε τὰ μέρη ἀνηλλάγησαν καὶ ἐπίθεσις σφοδρὰ ἤρξεν εἰς μέρος τοῦ Βάλλδεμαρ καὶ τῶν Ἰνδιῶν. Οἱ ἐκ- ἀντίοι, κενώσαντες τελευταίον τὰ ὄπλα των, ἐτρέπησαν εἰς φυγὴν. Οἱ Ἰνδιῶν ἔσπευσαν εἰς καταδίωξιν αὐτῶν· ἀλλ' οἱ ἴπποι ἦσαν ταχεῖς καὶ μετ' οὐ πολὺ οἱ ἴπποις ἐγένοντο ἄφαντοι, ἀφῆσαντες τινὰς τῶν συντρόφων των ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Τότε οἱ Ἰνδιῶν ἐλήθησαν τοὺς πεσόντας, ὁ δὲ Βάλλδεμαρ ἀναστήθησας τὸν Ἀέλλ καὶ ἐξέτασας τὴν πληγὴν του εὗρε πρὸς μεγάλην του εὐχάριστον ὅτι ἡ πληγὴ ἦτο ἐλαφρὰ καὶ οὐδένα παρυσίαζε κινδύνου.

(Ἐπεται συνέχισις.)

ΣΧΕΤΙΚΑ ΤΙΝΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΩΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

(ἀπὸ τοῦ διότικτος R. ΠΑΙΝΙ.)

Ἄν καὶ ἡ ἀνακάλυψις τῆς Ἀμερικῆς ἀπο- δίδεται γενικῶς εἰς τὸν Ἐνουθῆριον Χριστόφορον Κολόμβου, ὅστις θεωρεῖται ὁ πρῶτος Εὐρωπαῖος ὁ τὰς νήσους τοῦ Νέου Κόσμου παύσας, οὐχ ἴσταν ὅμως ἐν ταῖς συγγραμμάσι τῶν Ἰσπανῶν ἱστορικῶν τοῦ 15^{ου} αἰῶνος εὐρήνηται πληροφορία διαμνησθησοῦσα τῇ διασῆμῃ Ἰταλίῃ τὴν δόξαν του καὶ ἀποδεικνύουσα ὅτι καὶ πρὸ τοῦ Κολόμβου νοῦται Ἰσπανοὶ ἐπισκέψθησαν μίαν τῶν Ἀμερι- κανικῶν νήσων. Οἱ ναῦται ἐκεῖνοι δὲν εἶχον μεταβῆ ἐκεῖ ὡς διερευνητὰ νέων χωρῶν, ἀλλ' εἶχον παρασυρθῆ ὑπὸ τρικυμῶν. Αἱ σημειώσεις τῶν δυστυχῶν ἐκεῖνων ναυγῶν περιήλθον εἰς χεῖρας τοῦ Κολόμβου, ὅστις ἐπ' αὐτῶν στηριζό- μενος ἐπεχειρήσε τὸν πρῶτον ἐνδοθὸν αὐτοῦ πλοῦν.

Ἐν ἀρχαῖσι Ἰσπανικῶν ἱστορικῶν συγγραμ- μάσι, τὰ ὁποῖα εἶσι σπανιότατα ἐν ταῖς ἐκδό- τῆς Ἰσπανίας βιβλιοθήκαις, εὐρήνηται ὡς πρὸς τοῦτο πληροφορία θετικαί. Ὁβτὼ διηγεῖται ὁ ἱερὸς Ἰωσήφ Ἀλφόνσος ἐν τῇ "ἱστορίῃ τῶν Ἰνδιῶν" (Βιβλ. Α, κεφ. 19), ὅτι "ναυτικός τις, οὐ ἀγνωστὸν τὸ ὄνομα, παρεσθῆ ὑπὸ τρικυμῶν ἀπὸ τῶν Καναρίων νήσων πρὸς τὸν Νέον Κόσμον, καὶ δι' εὐτυχῆρας νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Εὐρώ- πην εὖρε καλὴν παρὰ τῇ Χριστοφόρῳ Κολόμβῳ ὑποδοχῇ, ᾧ καὶ χάριν εὐγνωμοσύνης παρέδωκε τὰς σπουδαίας αὐτοῦ περὶ τῆς ἀποκέντρον ἐκεῖνης χώρας σημειώσεις."

Ἐκτενέστερον ἀναφέρει περὶ τοῦ γεγονότος τούτου ὁ ὡς κλασικὸς ἱστοριογράφος φημιζόμενος Ἰγκας Γαρσελάς DE LA VEGA ἐν τῇ συγγραμμάτι αὐτοῦ, τῇ ἐπιγραφομένῃ "Γενικὴ ἱστορία τῆς Περούβιας κτλ." Ὁ συγγραφεὺς, γεννηθεὶς ἐν ἔτει 1539 ἐν Κουσκό, τῇ τότε πρωτεύουσῃ τῆς Περούβιας, ἦτο υἱὸς εὐγενεῶς Ἰσπανοῦ ἐξ Ἐστρα- μάδορης, μεταβάντος μετὰ τοῦ Πιζάρρου ἐν Ἀμερικῇ καὶ νυμφευθέντος τὴν θυγατέρα τοῦ ἡγεμόνος Οὐαυκά. Ὁ Ἰγκας ἐξετετασθῆ ὑπὸ Ἰηουαῖτων, μετέβη τῷ 1560 εἰς τὴν Ἰσπανίαν

περιήλθε τὴν Ἰταλίαν, καὶ τέλος ἀπεκατέστη ἐν Κορδόβῃ, ἔθθα καὶ ἀπέθανε τῷ 1616 καὶ ἐτάφη ἐν τῇ μητροπολιτικῇ ναφ' ἐν τῇ παρεκκλησίῃ, φέροντι τὸ ὄνομά του. Ἐκτὸς τῆς ἱστορίας τῆς Περούβιας ὁ Γαρσιλάς συνέγραψε καὶ ἱστορίαν τῆς Φλωρίδας, ἀκθολοῦσαν τῷ 1609 ἐν Ἀτσαοθῶν καὶ μετέφρασεν ἐκ τῆς Ἰταλικῆς τὴν Φίλινα. Ἐν τῇ γενικῇ ἱστορίῃ τῆς Περούβιας ὁ συγγραφεὺς λέγει περὶ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς τὰ ἔτη, τὰ ὁποῖα κατὰ λέξιν μετα- φέρομεν.

Ἐπερὶ τὸ ἔτος 1484 πρῶτος τις ἐκ τῆς μικρῆς πόλεως Οὐέλλας, ὀνόματι Ἀλόνσος Σάγ- χης, εἶχε μικρὸν πλοῖον, δι' οὗ ἐμπορεύετο, μεταφέρον ἑξ Ἰσπανίας παραμύθια εἰς τὰς Καναρίας νήσους, ἔπου τὰς ἐπίλοιπαι καὶ ἐφόρ- τονεν ὀπάρας, δι' μετέφρασαν εἰς Μαδέιραν, ὅθεν

πολλοὶ τῶν ναυτῶν τοῦ Σάγχη ἠσθῆθησαν καὶ ἀπέθανον· ἐκ τῶν δεκαεπτὰ ἀνδρῶν τοῦ πληρώ- ματος πέντε μόνον ἐπανήλθον εἰς Τερατίραν, ἐν οἷς καὶ ὁ πρῶτος ἰδιόκτητης. Μετέβησαν οἱ σωθέντες εἰς τὴν οἰκίαν διασῆμου Γενουκταίου πρῶτος, τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου, περὶ οὗ εἶχον ἀκούσει ὅτι ἦτο κομπογράφος καὶ κατα- γίνετο εἰς τὴν κατασκευὴν θαλασσίων χαρτῶν. Ὁ Κολόμβος ὑπεδέξατο τοὺς ναυγῶδες λίαν φι- λοφρόνως, καὶ μετὰ ἐνδιαφέροντος μεγάλου ἐρῶ- τησεν αὐτοὺς περὶ τῶν περιπετειῶν τοῦ μακροῦ αὐτῶν πλοῦ. Οἱ ἄνδρες ἦσαν τοσοῦτον ἐξηκτι- μένοι συνεπίει τῶν ὑποστάτων θεινῶν, ὥστε μετ' οὐ πολὺ θλοι μέχρι τοῦ τελευταίου ἀπέ- θανον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κολόμβου, ἀφῆσαντες αὐτῷ ὡς κληρονόμιαν τὰς σπουδαίας αὐτῶν ση- μειώσεις. Ὁ Κολόμβος ἀναγνούς καὶ μελετήσας

τοῦ Νέου Κόσμου, ἔβραον παρ' αὐτοῦ τὰ κυριό- τερα τῶν γεγονότων. Δυστυχῶς θμως, νέος ὢν, δὲν προσέβη πολὺ εἰς αὐτὰ· ἄλλως θὰ ἤδύναμην νὰ διηγηθῶ πλείστα ὅσα λίαν περίεργα καὶ σπουδαῖα ἐπὶ ἐσθῶν ἱστορικῇ· ἀλλὰ τῶρα ἀναγ- κάζομαι νὰ ἐπιναλλάξω αὐτὰ ἐκ μνήμης, λοπό- μενος δι' περιστατικὰ τινα ἐληγμένονα. Τοι- αῦτη λοιπὸν ἦτο ἡ ἀρχὴ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ Νέου Κόσμου. Διὰ τὸ σπουδαῖον τοῦτο συμβῆν δικαίως πρέπει νὰ σημυώνεται ἡ μικρὰ πόλις Οὐέλλας, ἡ γεννήσασα τέκνον τοιοῦτο. Αἱ διη- γήσεις καὶ αἱ σημειώσεις αὐτοῦ ἔπασαν τὸν Κο- λόμβου, ὅστις κατόρθωσα θαυζόμενος ἐπ' αὐτῶν νὰ ὑποσχεθῆ τῇ προστατῇ αὐτοῦ ἡγεμονίᾳ πράγ- ματα ἀνήκουστα καὶ ἀπίστευτα. Ὡς ἄνθρωπος νουνηγῆς ὁ Κολόμβος ἐτήρησε τὸ μυστικὸν του εὐλαδῶς. Ἐάν δὲν εἶχε τὰς πληροφορίας τοῦ

Ο ΧΡΗΣΤΟΦΟΡΟΣ ΚΑΒΕΝΔΙΣΙ.

Ο ΘΩΜΑΣ ΒΟΥΡΚΕ.

ἐπέστραφεν εἰς τὴν Ἰσπανίαν μετ' ὀλίγον ἱε- ράφους. Πλέον ποτὲ μετὰ τῶν Καναρίων νήσων καὶ τῆς Μαδέιρας κατελήφθη ὑπὸ σφοδρῆς τρικυμῆς, καθ' ἣν μὴ δυνάμενος πλέον νὰ κυβερνήσῃ τὸ πλοῖόν του τὸ ἐγκατέλειπεν εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἀνέμων καὶ τῶν κυμάτων. Ἐπὶ 29 θλας ἡμέρας περιεφέρετο ἐπὶ τοῦ πε- λάγους ἄνευ διευθύνσεως καὶ ἄνευ σκοποῦ· τὸ πλοῖόν του ὑπέφερε τὰ πάνδαινα. Τέλος ἐκό- πασεν ὁ ἄνεμος καὶ τὸ πλοῖον εὐρέθῃ πληγῶν νήσου ἀγνώστου μὲν, ἣτις θμως ὑποπίπτει ὅτι ἦτο ἡ σήμερον Ἅγιος Δομήττος καλουμένη. Ὁ θελλώδης ἄνεμος, ὁ τὸ πλοῖον παρασύρας, ἦτο ὁ λεγόμενος Σολάνος, ἄνεμος ἀνατολικῆς, καθότι ἡ νῆσος τοῦ Ἁγίου Δομήττου κείτα πρὸς δυσμὰς τῶν Καναρίων νήσων. Ὁ Σάγχης ἀπέθῃ εἰς τὴν ἔρηρὰν καὶ ἀρνήσας ἐσημείωσε πάντα ὅσα εἶδεν. Παραλασθῶν δὲ πόσιμον ὕδωρ καὶ ἐξία ἐπέστραφεν ἀφῆλεις πάλιν εἰς τὴν τύχην. Ἀλλὰ ὁ πλοῖος παρετάλετο ἐπὶ πολὺ καὶ ἡ ἔλαμψις τῶν τροφῶν ἦτο μεγάλη. Ἐκ τῶν κακοτυχῶν

αὐτὰς μεγάλως ἐνεθουσιάζθη καὶ ὑπ' αὐτῶν βοηθούμενος ἐπεχείρησε πλοῦν, ὅστις ἔδωκε τῇ Ἰσπανίᾳ Νέον Κόσμον καὶ μεγάλη πλοῦτη. Τὸ συμβῆν τοῦτο οὕτως ἐκφράζεται ἐν τῇ στίμῃματι τοῦ Κολόμβου. A Castilla y a Leon, Nuevo Mundo dió Oolon (Ἡ Καστίλια καὶ τῇ Λεωνίᾳ ὁ Κολόμβος ἐδωρήσατο νέον Κόσμον). Ὁ θέ- λων νὰ πληροφορηθῆ περὶ τῶν ἔθλων τοῦ διασῆμου Σάγχη ἄς ἀναγνώσῃ τὴν Γενικὴν ἱστορίαν τῶν Ἰνδιῶν, ὑπὸ Φραγκίσκου Ἀδφες DE GOMARA συγγραφεῖσας. Προσθέτω ἐνταῦθα ὅσα ἐν τῇ ἀφηγήσει τοῦ ἀρχαίου ἱστοριογράφου ἐλλείπουσιν. Ὁ Ἀδφες ἔγραψε μακρὰν τῆς σκηνῆς τῶν συμβάντων κατὰ πληροφορίας τοῦ μὲν καὶ τοῦ δέ· πολλὰ ὡς ἐκ τούτου μετεδῶ- θησαν αὐτῷ ἀτελῶς. Ἐγὼ θμως ἤκουσα αὐτὰ διηγοῦμενα ἐν αὐτῇ τῇ παρτίδι μου παρὰ τοῦ πατρὸς μου καὶ τῶν συγχρόνων μου, διότι κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν αἱ διηγήσεις αὐταὶ ἀπετέλουν τὸ ἀντικείμενον τῆς γενικῆς διμιλίας. Ἐπειδὴ ὁ πατήρ μου ἐγνώριζε πολλοὺς τῶν κατακτητῶν

Ἀλόνσου Σάγχη, δὲν ἔα ἤδύνατο, μεθ' ἑαυτοῦ τὰς κομπογραφικάς γνάσεις, μετὰ τὸσαύτης πε- ποιήσεως νὰ προβῇ εἰς τὸ ἔργον του οὐδὲ θὰ κατόρθου αὐτὸ ἐν διαστήματι τοσοῦτον μικρῷ. Ὁ Κολόμβος ἐξετέλεσε τὸν πρῶτον αὐτοῦ πλοῦν μέχρις Ἀμερικῆς ἐντὸς 68 ἡμερῶν. Ἐάν αἱ σημειώσεις τοῦ Ἀλόνσου δὲν διέγραφον αὐτῇ τὴν πορείαν διὰ τοῦ ἀπεραντοῦ Ὀκεανοῦ, ἡ ἐντὸς τόσον μικροῦ διαστήματος χρόνου μεταβάσαι αὐτοῦ εἰς τὴν Ἀμερικὴν θὰ ἦτο πράγματι θαῦμα." Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Ἰγκας περὶ τοῦ σπουδαιό- τατου τοῦ 15^{ου} αἰῶνος γεγονότος.

ΤΟ ΕΝ ΙΡΑΑΝΔΙΑ ΚΑΚΟΥΡΤΗΜΑ.

(Μετὰ δύο ετών.) Δολοφονία στυγερὰ καὶ ἀνετήγητος, ἣς οἱ αὐτοῦργοι μέρη τῆς θρας μένον ἀγνωστοί, διε- πρήχθη τὴν 6 Μαΐου ἐν τῇ ἐν Δουβλίω κήφῃ

του Φοίνικος. Θύματα του κακούργου του του του συνταξάρχου ως είδος των κόσμων όλων, έπασαν ο Λόρδος Φριδερίκος ΣΑΥΕΝΔΙΣΗ, ο μάλις διαρραβίς ύπουργός επί της 'Ιρλανδίας και ο Θωμας ΒΥΙΚΚΕ, ύπουργός επί της 'Ιρλανδίας.

'Αγνωστοι δολοφόνοι, ως ύποτίθεται φανταίνες, έπασαν αίφνης κατά των δύο δυστυχών τούτων ανθρώπων, περιπατούντων άμερικανώς εν τή κήπη, και κατέσφραξαν αυτούς οικτρώς. Τό σήμα του λόρδου ΣΑΥΕΝΔΙΣΗ έφερε τέσσαρας πληγές βαθείας, διατρανησάσας τους πνεύμονας, ο δέ ΒΥΙΚΚΕ έκαιτο νεκρός σχεδόν άποκεχωρισμένην έχων την κεφαλήν από του σώματος. 'Εν μέσση γενικού πένθους εγένετο ή κηδεία των έπιφανών ανθρώπων, άν τής εικόνας εκ φωτογραφιών δημοσιεύσασαν ήμερον εν τή 'Εσπερώ.

Ο λόρδος Φριδερίκος ΣΑΥΕΝΔΙΣΗ, δευτερότερος υίός του δουκάτος του ΔΕΥΟΝΣΗΙΠΣ, και αδελφός του ύπουργού επί των 'Ινδιών μακαριστού 'Αρμυγκάνωος, εγεννήθη εν έτει 1830. 'Αποπερατώσας τας σπουδάς αύτού εγένετο ιδιαίτερος γραμματέας του λόρδου Γράμβιλ, είτα δέ (επί 1872—1878) και του Γλάδστονωος. Κατόπιν έλαβε και άλλας ύψηλάς θέσεις, και τέλος πρό μικρού είχε διορισθή ύπουργός επί της 'Ιρλανδίας, άφαιθείς εις δουλίον μάλις την προτέραν αυτου θανάτου.

Ο λόρδος ΣΑΥΕΝΔΙΣΗ, όστις συνδέεται διά δεσμού συγγενείας και μετά του Γλάδστονωος ήτο άνθη χαρακτήρος ήπιου και ειρηνικού, και ήτο άγαπητός εν τή νωτίη 'Ιρλανδία, έθα ο κατή του έχει μεγάλη κτήματα. Ο δέ ύπουργός Θωμας ΒΥΙΚΚΕ άνηρ 53 έτών, ήτο ύπάλληλος εκ των σπανίων, ύπηρετήσας εν τή συναισθήσει του καλήκοντός του υπό διαφόρους κυβερνήσεις. Ο ΒΥΙΚΚΕ όστις είχαν εκπαίδευση εν Βελγίη και εν Γερμανία ήτο καθολικός τδ θρησκευμα, μικρός άνερός δέ του γνωστού καρδιανάλου WISEMAN.

Η 'Αγγλική κυβέρνηση καταγίνεται δραστηρίως προς ανακάλυψιν των θρασίων δολοφόνων, μέχρι τούδε ήμος άνευ αποτελέσματος, άν και ή θρησκεία άραιοή διά τους καταδεδόντας αυτούς άνεργεται εις τό ποσόν 300 χιλιάδων φράγκων.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΕΛΛΑΣ. 'Ες 'Ελλάδος λιπυρά και δυσάρεστα αναγγέλλονται ήμιν. Αι συζητήσεις της Βουλής παρεξτετραπύσαν εις προσωπικότητας και αι άντεγκλήσεις άσχημίζουσι τό σεμνόν ήθημα της έθνικής αντιπροσωπείας. Η οκανδαλώδης ύπόθεσις του ταμείου των θηδών, περί της τοσαύτ' ήδη ελέγχσαν και έγράφσαν, εγέννησε ζητήματα καθάπτοντα της ύπολήθειας έπιφανών εν τή πολιτείη άνδρών, και εν ή άφ' ενός ή κυβερνητική μερίς πειράται δι' όλων των μέσων να καταβάλη διά θρημίων κατηγοριών την αντιπολίτευσιν, αυτη άγωνίζεται να υπερασπισθή και ν' άποδείξη ότι μόνον πατριωτικός άμετρος είναι ή πηγή της κατ' αύτης καταφοράς. Δυσπρά είπομεν και δυσάρεστα είναι τα ζητήματα ταύτα, διότι ή βουλή έχει άλλην άποστολήν, άποστολήν ύψηλοτέραν και σεμνότεραν νά τακτοποιήσ η τής πολιτείας και νά έπουλώσ ης πληγάς, ός χρόνοι άνώμαλοι και περιστάσεις έκτακτοι επήνευγον. Η φιλοπατρία έπρεπε να ήναι άνωτέρα τις πατριωτισμού, και προς την πατρίδα έπρεπε νά έχωσι εστραμμένον τα θέλημάτά των οι αντιπρόσωποι του έθνους, προς την πατρίδα, ής κατ' αύτών περιμένει νά ίδη ανατελλούσας ήμέρας ήσυχίας και εθιμείας. — Μετ' άλλα-

λίσεως και έθνικής υπερηφανείας άνέγνωσαν οι έκτός της 'Ελλάδος ζώντες 'Ελληνας τας περιγραφάς της τελευταίας των ήρικωνών της τομής του 'Ισραήλ της Κορίνθου. Τίς είναι τυφλός τοσοϋτον έπας μή άναγνωρίσ η την πρακτικήν άφάελταιν του έργου διά την φιλήν ήμιν πατρίδα; Και αύτός ο εδρωπαϊκός τύπος ο συνήθως άλλην προσοχήν δίδων εις έργα της ειρήνης διότι άναομανίζεται εις την άφήγησιν έκτάκτων και κατακλητικων συμβάντων, θέλων οδτω νά κρατή τους άναγνώστας του εν διηγεσεί συνηήσει, και αύτός ο εδρωπαϊκός τύπος, λέγομεν, λίαν εύνοϊκώς εκφράζεται ύπερ του εν 'Ελλάδι έκτελεσθησομένου έργου. Εύρισκονται μόν τινες, άγνωστές φανταίνται την έμπορικην θέσιν της 'Ελλάδος, όστινες πειράονται να παραστήσωσι τό έργον ως μή παρόχον πολλάς έγυήσεις έπιτυχίας. 'Αλλά μήπως δέν ευρήθησαν πρό έτών και έθνηρωποι άπαίτια διά την διάρρηξη του Σουδς προσιωνίζομενοι; 'Ας έκτελεσθή τό έργον και τά πράγματα θέλωσι καλώς δια της πιστικής αύτών φωνής.

ΑΓΓΛΙΑ. Τό εν Δουβλίνο διαπραχθέν κακούργημα, ή δολοφονία του νέου ύπουργού και του ύπουκουτού επί της 'Ιρλανδίας, εξακολούθει έπασχολούσα τό κοινόν εν 'Αγγλία, πρό πάντων δέ διότι μέχρι σήμερον δέν άνακαλύφθησαν άκμήν οι άουτοργοί της συνομωσίας. Πολλά εγένετο μέχρι τούδε συλλήψεις, πολλά άνακρίσεις, αλλά τό αποτέλεσμα ήτο μηδέν. Οι συλληφθέντες άφείθησαν πρό ενδύθερον. 'Αξία παρατηρήσεως είναι ή συμπεριφορά της αντιπολιτεύσεως εν 'Αγγλία κατά την περίστασιν ταύτην. 'Αντι νά ευρη άφορημή εκ του γεγονότος τούτου ύπως ήψη τό ύπουργείον Γλάδστονωος του όποιου τά ήθη μέτρα έθροισαν τους δολοφόνους και κατέστησαν αυτούς τομυροπρότερος, ή αντιπολίτευσις ύπεστράφη τό ύπουργείον εις την λήψιν μέτρων δραστηρίων προς κατέναισιν του εν 'Ιρλανδία έπικρατούστος θρησισμού των πνευματικών. 'Αλλ' οι 'Αγγλοι είναι έθνος τά μάλιστα φιλόπατρι, και έννοσούν ότι δι' άντεγκλήσεων παραβλάπτονται καιρίας τά συμφέροντα της πατρίδος των' όθεν και παραιτούνται εν άνάγκη του προσωπικού αυτών πάθους και της κομματικής άντιζηλείας.

ΡΩΣΣΙΑ. 'Απεβίωσαν εσχάτως εν Πετρούπολει εις των διασημότερων στρατηγών της 'Ρωσίας, ο άντιστρατήγος ΚΑΥΕΜΑΝΝ, ο εν τή κεντρική 'Ασία στήσας τράπαια επί τροπαίων. Ο ΚΑΥΕΜΑΝΝ είναι ο την Χίβαν κυριεύσας και την Βοχάραν επί 'Ρωσίας προσηρτήσας. 'Εν τή προσώπη του ΚΑΥΕΜΑΝΝ ο βρωσικός στρατός απέλασεν ένα των ικανωτέρων και τομυροπρότερων αυτου στρατηγώντων.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ. Τά πράγματα της Αιγύπτου, τά όποια πρότινον ήμερών είχαν άρκούντως δεινωθή και οσοδαίας προσημύον περιπλοκάς ένεκα της έπικρατούσης μεταξύ του 'Αντιβασιλέως και των ύπουργών του άσυμφωνίας, κατηνύσθησαν ως διά μαγικής βέββου επί μεσοαδήςας των γενικών προτένων της 'Αγγλίας και Γαλλίας. Οι ύπουργοί προσελθόντες τή Κεσθή εζήτησαν την συγχώρησιν του, ής και τοις έδόθη. Εις την ειρηνικήν ταύτην λύσιν της διαφοράς συνετέλεσε κυρίως ή είδησις, ότι πλοία άγγλικά και γαλλικά διευθύνονται προς την Αίγυπτον. Και πράγματι τά πλοία ταύτα ναυλοχούσι πρό μικρού εν τή λιμένι της 'Αλεξανδρείας. 'Υποτίθεται ότι εκλαίφσαντος ήδη παντός έθνους τά πολεμικά πλοία των δύο μεγάλων δυνάμεων θέλωσι διαταχθή ν' άποπλεύσωσι.

Γ. Γ. Τηλεγραφικώς άνηγγέθη σήμερον, ότι ο 'Αραβή πασάς, ή ψυχή του ύπουργείου, δέχοφε τας μετά των γενικών προτένων άρε-

μένες διαπραγματεύσεις, έπιμένων εις την άναχώρησιν των στόλων. Λέγεται ότι αι δύο δυτικά δυνάμεις θέλωσαν επιδώσει τηλεγράφων εις την αιγυπτιακήν κυβέρνησιν, και ότι ο 'Αραβή πασάς και οι περί αυτών έτοιμάζονται εις άντιπασαν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ Ρ. ΒΑΓΝΕΡ ΕΝ ΑΟΝΑΙΝΩ.

Τά μεγάλα μελοδράματα του Βάγνερ εκ της γερμανικής μυθολογίας (των Nibelungen) παρασταθέντα κατά τά τελευταία τέσσαρα έτη εν Bayreuth, εν Μονάχην, εν Βιέννη, Λαψία και Βαρολίην, διδάσκονται τωόν εκ της ακηής εν Λονδίην. Οδτω παραδίδονται τό άποκλειστικώς γερμανικά ταύτα μουσικά έργα εις την κλησιν της Εύρώπης όλοκληρου. 'Εν Λονδίην αι γυναικες εισι άνηρημένοι εν ή άφ' ενός οι "Καιροί" και τά "Ημερήσια Νέα" αναριθάζουσι τά πρωτότυπα ταύτα μελοδράματα μέχρι τρίτου αύσανού και πληροίσι τός στήλας αυτών διά έπιανητικόν περιγραφών, παρουσιάζουσι ή "Σηματα" και ο "Ημερήσιος Τηλέγραφος" άσπονοδι της μουσικής του Μέλλοντος έχρησι, και παριστάνουσι αυτην ως μονότονον και άφύσικον. Τά δύο αντίθετα στρατόπεδα συμφωνούσι κατά τότο μόνον, ότι ή μουσική του Βάγνερ μεγάλην επί της τέχνης έξασκεί έπιρροήν και ότι οι έκτελούντες αυτην άσθολ ήματα διεξάγουσι τας παραστάσεις. "Οτι και ή άστυρα έπιλήθη ήη του πράγματος άποδεικνύει ήρμονη και της ασυρμηκής έφημερίδος "Young folks", εν ή παρίσταται άνθηρ, μάτην πειρώμενος νά ψάλλη ταμάχιν τι εκ των μελοδραμάτων τούτων, και εν ή ασύλητος του νομίζει εν καταστάσει μέθης. Τας παραστάσεις ετήμωσαν διά της παρουσίας των τά ύψηλοτέρα της άγγλικής πρωτευούσης) πρόσωπα, και δέν είναι μικρός ο θρίαμβος, εν ήρωα εν 'Αγγλία ο έξοχος μουσουργός Βάγνερ.

Η πυρκαϊή εν τή 'Εκθεσίει της 'Υγειονίης εν Βαρολίην. Μόλις κατηνύσθη ή εντύπωσις ή παραχθείσα εκ των μεγάλων πυρκαϊών, άν καρονάλωμα εγένετο τό θέατρο της Βιέννης και του Σβερίνου, και νέα, καταστραπτική πυρκαϊά αναγγέλλεται εκ Βαρολίην, ένθα έκά ή μεγαλοπρεπής 'Εκθεσις της 'Υγειονίης, ή προσημύνη ν' ανοίξη τας πόλεις της μετά τινας ήμέρας. Τό πυρ μετεδόθη εξ άμελείας εργάτου τινός, άνόφαντος παρής τας διατάξεις και ήψαντος αυτό επί σπορδ λεπτών σανήνων. 'Εν μιή ώρα τό κατάστημα της 'Εκθεσεως είχαν αναφλεχθή όλόκληρον. Εύτυχως ούδεις άνθρωπος έπαθεν' άλλ' ή άπόλαει ως προς τά εργαλεία, τά πολυτέλη συγγράμματα, τά σχέδια και ένγένη ως προς τά ένδύματα τά αναφερόμενα εις τό της 'Υγειονίης, της σωτηρίας των ναυαγών κ. τ. τ. είναι άνυπολόγητος. Τό άνηρώγον στοιχείον κατέστρεφεν ετών κόπους, ετών εργασιών, πρό πάντων δέ ύποφέρουσι ζημίαν αι κυβερνήσεις, διότι κατά τας συμβάσεις, ός συνωμολόγητος τό δικαιοδικόν της 'Εκθεσεως συμβούλιον μετά των παρασημαστικων 'Εταιριών, οι μόν ιδιώται εκθέσει θέλωσιν άποζημιωθή ούχι βμως και τό κράτη.

Καθ' ήν ήμεραν έπρόκειτο ν' άρχισή ή έκθεσις, την 8/15 Μαΐου, τό συμβούλιον συνελθόν άπεφάσας νά προαλεση νέαν έκθεσιν, δι' ήν εν μικρόν χρόνον διαστήματι υπεργράφσαν πλέον των 150 χιλ. φράγκων. Οδτως, ως λέγεται

θέλει συγχρητιθή κατά τό έαρ του 1883 νέα έκθεσις 'Υγειονίης μεγαλοπρεπέστερα της πρώτης.

Χρήσις άρχαίων γραμματοσήμων. 'Επιτυχή χρήση παλαιών και μεταχειρισμένων γραμματοσήμων έποιήσαντο επ' εσχάτων οι μοναχοί μοναστηρίου τινός εν Γάντση της Βελγίας. Συνέλεξαν 800 χιλιάδας εκ αυτών, και άφ' ου τό διήρσαν κατά χρώματα, ύπερ άπήτησαν εργασιών τριών όλοκληρών μηνών, διακόσμησαν δι' αυτών τους τοίχους της αίθουσης των ένων εν τή μονή σχηματίζοντας εντέχνως όραιοτάτας παραστάσεις. Οδτω κατώρθωσαν νά απεικονίσουν οικίας διαφόρους, από της Ινδικής καλόθης μέχρι των πλοσιών μεγάλων, ζώα, άνθη και άνθρα, τά πάντα έπιποιούντα λίαν εύάριστον εντύπωσιν. Αι εικόνας φέρουσι καταλλήλους έπιγραφάς και την ήμερομηνίαν της έκτελέσεως. 'Εκ τούτου καταφαινεται πόσον καιρόν έχουσι διαθέσιμον οι ήλιοι έκείνοι πατέρες!

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΟΥΑΡΔΙΟΥ.

(ΕΕ ήλιατίκως άνταποκρίσεως.)

Εν Αυκέρην τή 10/22 Μαΐου 1882.

Η μικρά πόλις της Αυκέρνης εν 'Ελβετία εορτάζει. Ανωμρά εγένετο τοις άντιπροσώποις της 'Ιταλίας, της Γερμανίας και της 'Ελβετίας ύποδοχή. Οι περιπατοι, αι έχουσι της λιμνης, αι οικίας είναι σηματοστόλιστοι. Μνημείον άλληγορικόν ύψουται εν μέσση εύρείας πλατείας. Παριστά δέ τό μνημείον τότο την 'Ελβετίαν δρόην κρατούσιν τή μη μάν χειρή τό δημοσπονδιακόν κράμμα; τή δέ έτέρη δόρνης στέφανον. 'Επί του θάβρου παριστάνονται τά στέμματα της 'Ελβετίας, της 'Ιταλίας και της Γερμανίας, και είναι εγχεμαρμένη ή έπιγραφή F. O. O. Finis oris oris (ήτοι "Τό τέλος έπιστέφει τό έργον"). Μέγιστον είναι τό πλήθος των συρροσασάντων, όπως παρασώσι μέρυρες της έκτάκτου τούτης ταλήτης. Πόντες εισι πεπεισμένοι περί της μεγάλης σημασίας, ήν έχει ή έκτέλεσις έργου τούτου και υπό έποψιν οικονομικήν και υπό έποψιν πολιτικήν. Διά του σιδηροδρόμου τούτου ή συγκοινωνία μεταξύ Γερμανίας και 'Ιταλίας διά της 'Ελβετίας καθίσταται εύθετα, άσπας, και τό έμπορίον άποκτά γραμμην συντέμνουσαν τας άποστάσεις. Αι εργασιαι, δύσκολοι και έπιπονοι, παρετέθησαν επί της όλόκληρας άνενδύτως εργάσθησαν οι μηχανικοί' αλλά τό έργον έπετελέσθη προς δόξαν του δεκάτου έννάτου αιώνα.

Η σειρά των τελευταίων ήρξατο διά του περίπλου της άραιας λιμνης εν σηματοστόλιστοις άτμοπλοίοις' κατόπιν εγένετο έκδρομή διά του σιδηροδρόμου εις τό όρος 'Ρίγι' τό έσπέρας δέ μέγα συμπόσιον εν τή ξενοδοχείη της 'Ελβετίας. Τήν έπιπώσιν εγένετο ή διάβασις του όρους και ή κατ' εύθεταν μετάβασις εις Μεδιόλιαν, όπου νέαι αναμένουσιν έορταί τους προσεχλημένους. 'Εταλλοι εκ της χαράς είναι πρό πάντων οι 'Ιταλοί' τό δημοτικόν συμβούλιον της Γενούης θέλει προσφέρει γεύμα μεγαλοπρεπές εις τοις έπισήμους ένους. Διότι ή Ιταλική αυτη πόλις μερίστην άποδίδει εις την άσπεράτων του έργου σημασίαν. Διά της νέας ταύτης γραμμής έλπίζει ή Γενούη νά έλκύσ η εις αυτην μέγα μέρος του έμπορίου της Μασσαλίας. Κατά πόσον αι έλπιδες αυται θέλωσι πραγματοποιηθή είναι άδηλον, διότι σεβαίως και ή Γαλλία δέν θα σταυρώσ ης χείρας, αλλά πάσαν θά καταβάλη προσπάθειαν, όπως διά νέον συντομωτέρων γραμ-

μών άνακτήσ η τι διά του σιδηροδρόμου του 'Αγίου Γουάρδου φανταίνται ότι θέλει άπολέσει. Μη λησμονήσαν τό σχέδιον της διακρήσεως του 'Αεσκου 'Όρους', του γίγαντος τούτου των 'Αλπεων.

ΒΙΒΛΙΑ ΝΕΟΦΑΝΗ.

Περί μεταλλικού νομικού χρήματος, ίδιαι δέ περί Διμεταλλισμου υπό Νικολ. Π. Γουναράκη. 'Εν 'Αθήναις 1882. 8°. Σελ. 188.

Τό εν 'Ελλάδι Δημόσιον Δίκαιον επί Τουρκοκρατίας υπό Νεα. Γ. Μασχοθάκη. 'Εν 'Αθήναις 1882. 8°. Σελ. 225.

Παρνασσός, σύγγραμμα περιοδικόν. Τόμος Στ'. Τεύχος β' και γ'. 'Εν 'Αθήναις 1882. Μέγα 8°. Σελ. 256.

'Αθήναιον, σύγγραμμα περιοδικόν. Τόμος Γ'. Τεύχος ε'. 'Αθήναις 1882. 8°.

Α λόγος εκφωνηθείς εν τή ελληνική έμπορικη Σχολή της 'Οδησσου υπό του διευθυντού αυτης Α. Χ. Κόνστα. 'Εν 'Οδησσό 1882. 8°.

Α λόγος πανηγυρικός, εκφωνηθείς εν τή Σολόγγη "Ομονοία" κατά την 25ην Μαρτίου υπό Μ. Βελελίη. 'Εν Καρπούρ 1882. 8°. Σελ. 16.

Λογοδοσία της έπιτροπής του εν Πάτραις συλλόγου 'Αλληλοδουλοβίαις "Η 'Ομόνοια", άπαγερθείσα υπό του Προέδρου Χρ. Α. Ρήγο-πούλου. 'Εν Πάτραις 1882. 16°. Σελ. 19.

Ο 'Ηλιος κατά τους θεμώδεις μήθους υπό Ν. Γ. Πολίτου. 'Εν 'Αθήναις 1882. 8°.

Ο εν 'Αλεξανδρείαι της Αιγύπτου διακεκριμένος μουσικός κ. Παναγιώτης Γριτσάνης πρόκειται να δημοσιεύσ η συντόμος βιβλίον σπουδαίου, "Γραμματική της Εβρωπαϊκής Μουσικής" νυν πρώτον ελληνιστί συντεταχμένην. Γνωρίζοντες της σεβαίως γνώσεως του κ. Γριτσάνη περί την μουσικήν εν γένει και ιδίως περί την βυζαντινήν εκκλησιαστικήν μουσικήν, δέν άμφιβάλλομεν ότι τό βιβλίον τούτο, όπως πρωτοφανές παρ' ήμιν, θέλει σπουδαίως πλουτίσει την τοσοϋτον πτωχήν εν τή ήμετέρη γλώσση μουσικήν φιλολογίαν, διό και εν πεποιθήσει συνιστούμεν αυτό.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΟΧΕΙΡΟΥ.

— 'Ιατρέ, έλεγε Κυρία τις, ύποφέρω πολύ με τους όφθαλμούς μου. — 'Υπομονή, Κυρία μου, άπεκρίνατο αυτος, καθότι ού ύποφέρετε πολύ περισσότερον άνευ τούτων.

— Είμαι πολύ άσθενής, έλεγε τις προς τον ιατρόν του. — Δειτόν μοι την γλώσσαν σου, είπεν ο ιατρός. — Περιττόν, άπήτησεν ο άσθενής, ούδεμία γλώσσα δύναται νά είπ η τό τί ύποφέρω.

Ο κύριος Ζ., έθλων εις δευτερον γάμον τό παρελθόν έτος, εθύμει έσπέραν τινά τας άρετάς και τό προτερήματα της πρώτης αυτου σύζυγου, λησμονών ότι ή δευτέρα αυτου σύζυγος ήτο παρούσα. Τέλος τό ένώθη και τή είπε: Με συγχωρείς διά τους έπαίνους, ούς άπονέμω εις την δυστυχή Μαργαριταν' άλλ' ήτο πράγματι άξία αυτών.

— Ω φίλε μου, άπήτησεν ή κυρία Ζ., ούδεις λυπεύεται διά τον θάνατον της περισσότερον έμου.

'Εν συμπόσει ο κύριος Δ. συνδιελεγόμενος προς τινος φίλους του, έθαγαίτο αυτοις τας άντιπόσεις, ός τή είχαν άφαισει ή περιουσία του. "Ω! ή 'Ιταλία! έλαγε: τί λαμπρός τάπος! Η Νεάπολις ή Βενετία πρό πάντων! . . . 'Εκεί έκαιε τό τοτέβιον του γάμου μου.

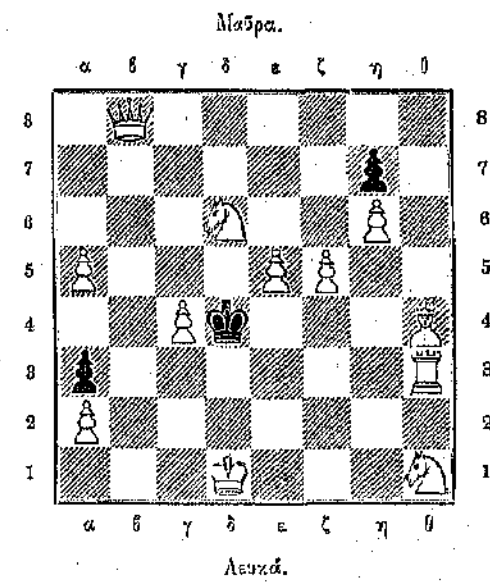
— Και ή κυρία Δ. έμαυεν έπισης ένδοσικασμένη εκ των μερών έκείνων; ήρώτησ τις των συνδιετιμένων.

— Η κυρία δέν ήτο μετώ μου. Τό ταξείδιον του γάμου μου τό έκαια μένος.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ.

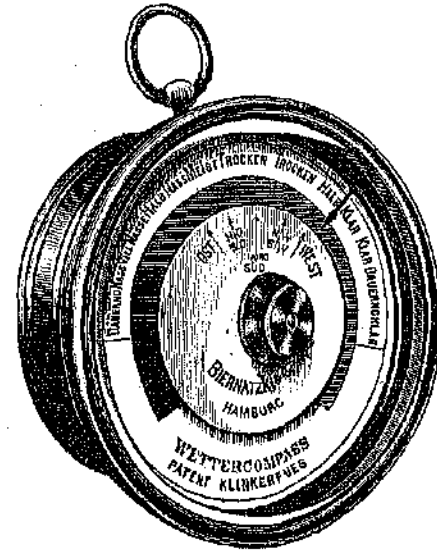
Κ. Δ. Μ. . . εις Τ. Μαργαρίτη. Εις νέον συνδρομητήν 'Αλεξανδρείας έστέλη τό τεύχος. Αι διουλύβσεις διαβρώθησαν κατά την σημερινήν σαικωώς εις τόν πρόν θν θρον. — κ. Ν. Δ. . . εις 'Ιωάννην. Θέλωτα λάβει προσέχως τό ζητηθέντα προγράμματα και τούς κανονισμούς. Περί Σουλίου θέλωμεν ακεφθή θραδύτερον. — κ. Κ. Ρ. . . εις Μασσαλίαν. 'Ελήφθησαν ο 'Εσπερος θέλει άποσταλθή. Μέχρι τούδε δέν άποσταλή διά τον άπλοδύσαντον λόγον, όστι ή έτησια συνδρομή δέν είχε προπληρωθή. — κ. Κ. . . εις 'Ισραήλ. Τά παραγγελένια περικαλήματα του Α'. Τόμος θέλωσιν άποσταλθή 'Υμιν όσον ούπω άντός κινουσίαι διά τό άσφαλέστερον. — κ. Γ. Α. . . εις Κ. . . Μάτην ζητείτε τό α'. Έτος του 'Εσπερου. Η έκθεσις εζητηθή και δέν δυνάμεθα ν' άναποκαθώμεν ούδέ εις άλλας παραγγελίας. Βραδύτερον δύνονται νά γείνη άνατίψεις, εάν ο άρμόλις των αϊτήσεων ήναι άρκετός. — κ. Α. . . εις 'Ρόδο. Τό μνημείον του διασημου οφθαλμιατρού ΓΑΒΕΝΚ άπαυλώθη προχθές (τη 12/24 Μαΐου) εν Βαρολίην. — κ. Σ. . . Σάμου. Τά φυλλάδια διά τους δύο νέους συνδρομητάς άπεστάλησαν. — κ. Ν. Σ. . . εις Κέρκυραν. 'Εάν άναγκασθήτε να απέλυθη εκ Κερκύρας, παρακαλήσθε να μής σημεύσ ητε τό ταχύτερον τον νέον τόπον της διαμονής σας, διότι με αυτην την ύποψίαν ότι άναγνώριστε ήδη δέν σας έγράφομεν ιδιαιτέρως. Εόχρηστούμεν διά τας άποσταλείσας φωτογραφίας' είναι πράγματι λίαν έπιτυχεύς. 'Αναμένομεν ειδήσιν εύχάριστον.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΑΡ. 2.

Τά λευκά άρχίζουσι και κερδίζουν εις δύο κινήσεις.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ 50 ΦΟΙΝ. ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ. — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ELSTER-STR. 19. LEIPZIG.

Η ΝΕΑ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΥΞΙΣ,
προνόμιον του καθηγητού ΚΛΙΝΚΕΡΦΕΡΣ,

αναγγέλλει άνευ όπολογισμού τινος μετά καταπληκτικής ακριβείας την έπερχομένην του καιρού μεταβολήν. Το έργαλείον τουτο είναι το πρώτον και μόνον, το όποιον και υπό έπιστημονικήν και υπό πρακτικήν έποψιν έχει πραγματικήν αξίαν. Τιμή αυτού μάρκα 50 ήτοι φράγκα 62.50 ή λίραι άγγλ. 2½. Προγράμματα άποστέλλονται δωρεάν. Εβρηται μέχρι νεωτέρας ειδοποιήσεως μόνον παρά τοις

Κυρίαις ΒΙΕΡΝΑΤΖΚΙ και Σ' εν ΑΜΒΟΥΡΓΩ,
κατόχοις των προνομιοζών τούτων έργαλείων.

ΤΟ ΕΝ ΛΕΙΨΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Γ. ΔΡΟΥΤΟΥΑΙΝΟΥ

αναδέχεται την ταχείαν και κομψήν εκτέλεσιν παντός έργου έπιστημονικού, εικονογραφικού και άλλων. Προς δε και εκτύπισιν εις

ΤΑΣ ΓΑΛΩΣΣΑΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

μετ' άρίστης και ακριβεστάτης εκτελέσεως και επί τιμαίς λίαν συγκαταβατικαίς.

EAU DE COLOGNE.

Τό άριστον και μόνον γνήσιον κατά τας πρωτοτύπουσ συνταγάς του έφευρετου κατασκευαζόμενον "Υδωρ της Κολωνίας εβρηται παρά τη Κυρίη

ΙΩΑΝΝΗ ΜΑΡΙΑ ΦΑΡΙΝΑ,

JÜLICHS-PLATZ No. 4

εν ΚΟΛΩΝΙΑ,

προνομιοζών προμηθευτή πολλών αυτοκρατορικών και βασιλικών αλλών, κατόχου των μεταλλων και θραβείων πασών των παγκοσμίων εκθέσεων. Έφιστώ την προσοχήν των αγοραστών, ότι εκάστη φιάλη του άρωματικού τουτου βδάτος δέον να φέρη το όνομα Johann Maria Farina, και την διεύθυνσιν Jülich-Platz No. 4.

ΤΟ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Β. ΣΙΓΙΣΜΟΥΝΔΟΥ

εν ΛΕΙΨΙΑ και ΒΕΡΟΛΙΝΩ,

έν των γνωστοτέρων χαρτοπωλείων της Γερμανίας, προμηθεύει χάρτην παντός είδους και όλων των χρωμάτων εις τιμάς συγκαταβατικάς.

Δέχεται παραγγελίας έξ όλων των μερών, άς εκτελει μετά της μεγαλειτέρας ταχύτητος και ακριβείας.

Τιμολόγια και δείγματα πρόχειρα.

ΒΕΡΤΗ. ΣΙΓΙΣΜΟΥΝΔ.

Ανωτέρω δίδομεν εις μικρόν την εικόνα των περικαλυμμάτων του Α' Τόμου του ΕΣΠΕΡΟΥ, κατασκευασθέντων κατά σχέδιον παραγγελθέν επί τούτω έν τινι των μεγαλειτέρων βιβλιοδετικών καταστημάτων της Γερμανίας.

Έκαστον των κομψών τούτων και επιχρυσών περικαλυμμάτων τιμάται μαρκών 5 (ήτοι φράγκων 6.25) και άποστέλλεται έλεύθερον ταχυδρομικών τελών επί προκαταβολή του τιμήματος.

Αποστολή πλειοτέρων περικαλυμμάτων ήμου είναι ακριβεστέρα και ασφαλεστέρα. Εις τοϋτο έφιστάμεν την προσοχήν των Κυρίων συνδρομητών.

Συντάκτης· Δρ. Ι. ΠΕΡΒΑΝΟΓΑΟΣ εν ΛΕΙΨΙΑ, ELSTER-STR. 19.

Χαρτοπωλειον· Β. ΣΙΓΙΣΜΟΥΝΔΟΥ εν Βερολίνο και Λειψία. — Τύποις· Γ. ΔΡΟΥΤΟΥΑΙΝΟΥ εν Λειψία.